

MONITORUL OFICIAL

AL ROMÂNIEI

ABONAMENTUL :

PE AN, TREI-DECI ȘI ȘESE; ȘESE LUNI, 20 LEI
(Întâiu Ianuarie și Întâiu Iulie)

'ANUNCIURILE :

LINIA DE TREI-DECI LITERE, TREI-DECI BANI
(inserarea II-a și mai departe, 20 b.)

Prețul unei publicații judiciare,
până la cinci-zeci linii, cinci lei; ță mai
mare de cinci-zeci linii, țece lei

DIRECȚIUNEA :
strada Germană, curtea Șerban-Vodă
Scrisorile nefrancate se refușă

Inserții și reclame, 60 b. linia,
inserarea II-a și mai departe, 30 bani linia.
Anunțurile se primesc și cu anul

SUMAR

PARTEA OFICIALĂ. — *Ministerul de interne* : Decrete. — Prescurtări de decrete.
Ministerul de finance : Prescurtări de decrete
Ministerul agriculturii, comerțului și lucrărilor publice : Circulara D-lui, ministru al agriculturii, comerțului și lucrărilor publice către D-ii prefeți de județe.

PARTEA NEOFICIALĂ. — Depeși telegrafice. — Buletin esterior. — Sumarul ședinței Adunării deputaților de la 22 Februarie. — Continuarea ședinței Adunării deputaților de la 17 Februarie și ședința de la 18 Februarie.
Anunțurile ministeriale.

PARTEA OFICIALĂ

București, 23 Februarie 1877.

MINISTERUL DE INTERNE.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de interne, cu No. 2,932;

Vădând jurnalul consiliului miniștrilor, cu No. 8 de la 10 ale curente;

Pe temeiul art. 77 din legea comunală și 1 din legea maximului,

Am decretat și decretăm :

Art. I. Comuna urbană Cahul este autorizată a percepe următoarea taxă :

Lei B.

- 10 de la vedra spirt sau rachiū de ori ce fel pentru fie-care grad după alcoolometrul lui Vagner, la temperatura de 14 grade, desființându-se vechea taxă, cu începere de la 30 Mai 1877, când espiră antreprișa vechei taxe.

Art. II. Ministru nostru secretar de Stat la departamentul de interne este

însărcinat cu executarea acestui decret.
Dat în București, la 17 Februarie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de interne,
I. C. Brătianu.

No. 298.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de interne, sub No. 2,936;

Vădând jurnalul consiliului miniștrilor cu No. 9 de la 10 ale curente;

Pe temeiul art. 1 din legea maximului,

Am decretat și decretăm :

Art. I. Comunele rurale Broscosesci, Copeiu și Tomaiu sunt autorizate a percepe următoarele taxe :

Lei F

- 32 de la vedra vin nou și vechiū ce se va consuma la cărciumile și stabilimentele de comerț peste taxa esistentă de 18 bani, ță în total 50 bani.

- 10 de la vedra spirt și rachiū de ori ce natură pentru fie-care grad după alcoolometrul lui Vagner, la temperatura de 14 grade, desființându-se vechea taxă.

- 17 de la un extract după un act de nascere, peste taxa esistentă de 83 bani, ță în total 1 leū.

Acastă taxă se va percepe numai când se vor cere asemenea acte.

- 13 de la un bilet pentru vânderea unei vite, peste taxa esistentă de 37 bani, ță în total 50 bani.

Art. II. Ministru nostru secretar de Stat la departamentul de interne

este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 17 Februarie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de interne,

I. C. Brătianu.

No. 301.

Prin înaltul decret cu No. 316, din 19 Februarie 1877, după propunerea făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul de interne, și pe baza art. 104 din legea comunală, D. Grigore Chirițescu s'a revocat din funcțiunea de adjutor primarului comunei Pitești, din județul Argeș.

Prin înaltul decret sub No. 332, de la 21 Februarie 1877, după propunerea făcută prin raport de acelaș domn ministru, D. Gr. Giani, fost director de prefectură, este numit prefect al județului Râmnicu-Sărat, în locul D-lui Serghie Candiano.

Prin înaltul decret cu data din 21 Februarie curent, după propunerea făcută prin raport de acelaș D. ministru, D. Dimitrie Simulescu, actualmente senator, s'a numit prefect la județul Vâlcea, în locul D-lui R. Fărcășanu, permutat.

Prin înaltul decret cu No. 322, după propunerea făcută de acelaș D. ministru prin raportul cu No. 1,947, oficiantele clasa II Brăilescu Ion se pune în disponibilitate pe ziua de 1/13 Februarie, pentru înconduită gravă și note rele de serviciū.

MINISTERUL FINANTELOR.

Prin înaltul decret cu No. 306, din 17 Februarie 1877, după propunerea făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul de finance, D. Năstase Popovici s'a numit în postul de intendent al palatului administrativ din Iași, în locul D-lui George Hasnași.

Prin înaltul decret cu No. 328, din 21 Februarie 1877, după propunerea făcută prin raport de acelaș D. ministru, D. Costache Popescu, ținător de registre în administrațiunea centrală a finanelor, direcțiunea generală a vămirilor, este destituit, fiind dat în judecată de parchetul tribunalului Ilfov pentru fals în două recepise ale casei de depuneri.

MINISTERUL AGRICULTUREI, COMERCIALULUI ȘI LUCRĂRILOR PUBLICE.

Circulara D-lui ministru al agriculturii, comerțului și lucrărilor publice către D-nii prefecti de județe.

Domnule prefect,

Unul din flagelele cele mai teribile, care bântue recolta viilor în Europa este, după cum știți, insectul *Philoxera Vastratix*. Cu toate sacrificiile și experiențele făcute în țările străine și mai cu seamă în Franța, unde a apărut întâi, și cu tot apelul ce s'a făcut la omeni savanți pentru a găsi un mijloc de stărpire a acestui insect, totuși el se propagă cu năvălă înforțată. Astăzi, după informațiunile ce am, prezența sa s'a declarat chiar la Panciova, în vecinătatea țerei noastre.

Știți, D-le prefect, cât mare rău, acest insect, a adus în toate țările, unde el s'a declarat, și câte miș de pogonă de vii, care făceau speranța cultivatorilor, au fost cu totul distruse de acest vrăjmaș; și pământul chiar unde el a luat naștere compromis pentru o nouă recoltă.

Propagațiunea lui nu se face cum s'a crezut până astăzi numai prin introducerea viței străine; radicele arborilor îi servă de vehicul pentru a trece dintr-o țară într-alta, vântul, florile chiar îi vin în ajutor.

Decă este evident, D-le prefect, că nu putem combate ultimul mod de propagare, nu este puțin adevărat însă, că în contra celor două moduri ce am citat mai sus, avem putere de a rezista.

De aceea este nevoie, D-le prefect, ca eu

toți să fim atenți și să luăm măsurile cele mai energice, ca acel distructor de vii să fie oprit la fruntariile noastre.

Vă rog d-eră, să bine-voiți a impune agenților administrativi și vamali, a fi cu cea mai mare priveghere pentru a nu permite sub nici un motiv introducerea de viță străină sau arbori străini și a distruge prin ardere ori-ce plante din alte țări, fie de specia viilor, fie de ori-ce altă specie ce s'ar încerca a se introduce.

Incredându-mă în activitatea D-văstre, sunt convins, D-le prefect, că vom ajunge a păzi ca până acum țera noastră de acel flagel.

Primiți, D-le prefect, asigurarea consideratei mele.

p. Ministru, C. Olănescu.

No. 1567. 1877, Februarie 22.

PARTEA NEOFICIALĂ

București, 23 Februarie 1877.

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciul privat al Monitorului)

Belgrad, 6 Martie. — *Diarul oficial*, pe lângă proclamația Prințului Milan, publică un decret care prorogă până la 1 Iunie termenul pentru scadența polițelor.

Paris, 6 Martie. — Generalul Ignatieff este acceptat astăzi-seră aci.

Washington, 5 Martie. — Un mesagiul al D-lui Hayes felicită pe D. Grant fiindcă a recurs la tribunalul arbitral căruia din două aparține majoritatea. D. Hayes speră că acest exemplu va fi urmat și de cele alte națiuni.

Constantinopoli, 6 Martie, sera. — Părta pare a fi contrarie câtorva puncte conținute în cererile formulate de delegații muntenegreni. Măine, consiliul de miniștri se va întruni pentru a se ocupa de această chestiune.

Berlin, 6 Martie, sera. — *National Zeitung* află din sorginte autentică că generalul Ignatieff a dis: „Opiniunea care prevalază la Petersburg este că Părta nu va avea recurs la arme și că va acorda concesiunile cari îi sunt cerute; căci marquisul de Salisbury a distrus toate speranțele ce Părta avea de a găsi o uă aliată în Marea Britanie.

„Cu toate acestea evenimentele ce se pot procedea la Constantinopoli sunt de natură a dejuca ori ce fel de calcul.

„Rusia este dispusă a face tot ce îi va fi cu putință pentru a înlătura resbelul; d-eră decă resbelul izbucnesc, Rusia îl va împinge cu energie și speră că cele-alte puteri vor observa în favoarea sa o uă neutralitate bine voitore.“

Paris, 6 Martie. — Comitele Chambord, primind pe delegații trimiși pe lângă d-eră

sul de către partitul legitimist din Marsilia a dis că și va facea datoria când ora va fi propice și că nu desesperă de a scăpa Franța.

Generalul Ignatieff va sosi numai Joi.

Londra, 6 Martie. — În ședința Camerei Comunelor un membru a anunțat că la 23 Martie va prezenta o uă moțiune cerând ca Englitera să menție tractatul de la 1856.

(Havas)

BULETIN ESTERIOR.

Scirile optimiste și pesimiste, dice *Independența Belgică*, relative la intențiunile Rusiei și la relațiunile sale cu cele alte puteri continuă a fi contradictorii, fără a se putea distinge faptele esacte de simple suposițiuni.

Amendouă scirile acreditate, pe cari le am publicat ieri, una de *Diarul german din St. Petersburg*, și cea-altă de *Times*, favorabile păcei, au fost desmințite. Nu este esact că Rusia a primit de la cele-alte puteri răspunsuri cari îi permit a și pune armata pe picior de pace; nu este asemenea esact că o uă rezoluțiune în acest sens s'a luat de către un consiliu sub presidenția Czarului.

Guvernul rus, continuă organul citat, trebuie a accepta, înainte de a lua veră uă decisiune, răspunsul puterilor, cărora le a cerut a face cunoscut intențiunile lor asupra politicei viitoare în Orient. După *Correspondența politică* din Viena, răspunsul cel mai important, acela al Engliterii, ar fi acceptat pentru Sâmbătă la St. Petersburg.

Terenul astfel curățit de scirile false sau prea timpurii, adaugă *Independența Belgică*, fondul situațiunii se poate resuma în pucine cuvinte. Rusia neputând nici a face resbel în acest moment, fiindcă nu îi permite timpul și starea morală a Europei, nici a licenția forțele sale, fiind că n'a obținut încă din partea puterilor și a Turciei satisfacțiunea indicată de Czar în discursul său de la Moscua, guvernul său trebuie forțamente a păstra o uă atitudine tot-d'ua-dată amenințatăre și pacifică. Ea stă armată, continuă de a apăsa asupra Europei pentru ca să adauge o uă sancțiune materială la înțelegera platonice ce s'a stabilit la

Constantinopoli. A găsi această sancțiune este dificil; diplomația se silește, și pacea va atârna, de o parte, de abilitatea sa de a o formula, era de altă parte, de mai multă sau mai puțină grabă ce se va arăta la St. Petersburg a o primi și la Constantinopoli de a o face nefolositoare. Afară de acesta tot nu este de cât supozițiunii.

Journal des Débats, vorbind despre noua stare politică a Europei, o găsește mai bună de cât cea vechiă.

De cât-va timp, dice această foie, partea diplomatică a guvernului rus păstra o tăcere și o imobilitate de care Europa se îngrijea cu atât mai mult cu cât administrația resbelului profita pentru a grăbi și pentru a întinde armările sale. Cuvântul și acțiunea erau mai exclusiv militarilor. Cum nu s'ar fi temut cine-va că, după ce a intrunit pe Pruth o armată așa de considerabilă, Rusia să nu potoa rezista tentațiunii de a face us de dânsa? Astfel prin faptul însuși al inerției, al neresoluțiunii potoa omenilor politici, resbelul devenia din zi în zi mai inevitabil. Ce făcea cu toate acestea diplomația Rusă? Acepta răspunsul puterilor la circulara prințului Gorkiakoff. Ea acceptă încă cu impaciunță; l reclamá cu insistență; dera se preocupă deja de atitudinea ce va trebui să ia după ce l va primi, și nu este peste puțină că această atitudine să fie foarte pacifică. În ceea ce privește răspunsul, debaterile cari au avut loc în Anglita nu lasă nici o îndoială asupra spiritului în care va fi conceput. Discursurile lordului Beaconsfield, al lordului Derby și al D-lui Gathorne-Hardy au arătat clar intențiunile guvernului englez. Cele-alte guverne ale Europei acceptă ca Anglita să vorbească pentru a lua, la rândul lor, cuvântul. Răspunsul puterilor va fi dera ceea ce trebuie să fie în interesul păcii, și Rusia, care o scie bine, se întreabă dinainte ce va trebui să facă. Partitul păcii intră în scenă la St. Petersburg; sperăm că va triumfa. Guvernul rus n'a declarat tot-d a-una că nu se va lăsa a trage într o acțiune izolată și că voiesce a merge cu Europa? În momentul de a lua o acțiune defi-

nitivă, Czarul Alexandru se va gândi, în sufletul său religios, la responsabilitatea teribilă ce i incumbă, va recunosce că onorea nu l obligă a face resbel, și că interesul și umanitatea l consilia de a l evita. Deja sciri pacifice ne sosesc de la St. Petersburg; este adevărat că ele sunt contradise de sciri mai puțin satisfăcătoare; dera ce însemnă aceste alternative favorabile și defavorabile, deca nu că chestiunea păcii sau a resbelului, este pusă în mod decisiv și că va fi în curând rezolvată?

Fie-care din aceste două părți face cea din urmă silență. Fie ca Rusia să se oprască în calea imprudentă în care generositatea sa o angagease! Europa a urmat-o întâiu; Europa a luat parte la Conferința de la Constantinopoli, și deca rezistențele Porței sunt în adevăr un act vătămător, nu este Rusia singură, este Europa întregă care a trebuit să simță lovitura. Pentru ce dera Rusia ar arăta o susceptibilitate pe care cele-alte puteri n'au încercat-o? Europa a fost la Conferință; ea nu se crede obligată pentru acesta a trage sabia. Rusia, mai viue și mai promptă, aprupe și-a tras-o; să o pună în țecă și să nu întrerupă unirea pacifică a Continentului!

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SESIUNEA EXTRA-ORDINARĂ

Sumarul ședinței de la 22 Februarie, 1877.

Președinția D-lui președinte C. A. Roseti. Ședința se deschide la ora 1 după amiază.

Prezenti 86 D-ni deputați. Sumarul ședinței precedente se aprobă. Se acordă congediu D-lor deputați, Celesbidache Aristarh, Crăciunescu Dimitrie, Vizanti Andrei și Iurascu Iordache.

Se primesc demisiunea D-lui deputat Negulescu Mihail, și să declară vacant colegiul IV de Argeș, reprezentat de către D-sa.

Se trâmite la comisiunea de petițiunii, petițiunea mai multor locuitori însurați, din comuna Comana, județul Vlașca.

S' înscrie la ordinea zilei următoarele raporturi;

1). Raportul comisiunii financiare, asupra proiectului de lege prin care se cere autorizațiunea de a regula prin compturile

esercițiului 1876, suma plătită de guvern concesionarului căei ferate Ploesci-Predel.

2). Raportul comitetului delegaților asupra proiectului de lege pentru școlile naționale de bele-arte.

3). Raportul comisiunii de petițiunii asupra petițiunii episcopiei spitalului filantropic din Folticeni.

Se continuă discuțiunea pe articole asupra proiectului de lege pentru dezvoltarea dispozițiunilor legii asupra comptabilității generale a Statului în cea ce privește aședarea și esecutarea bugetelor de cheltueli anuale.

Art. 7 se suprimă.

Art. 8 se adoptă după proiectul comisiunii financiare cu suprimarea frazei „precum și acele preveduțe la art. 7.”

Art. 9 se adoptă fără modificare, după proiectul comisiunii financiare era art 10 și 11 să adoptă după proiectul prezentat.

Se pune la vot proiectul în total.

Votanți	69.
Majoritate reglementară.	38.
Bile albe pentru.	51.
Bile negre contra	18.

D. președinte proclamă că Adunarea a adoptat.

Se comunică Adunării mesagiul Domnesc, prin care i se încunosciițesă că D-nu Ion C. Brătianu, președintele consiliului și ministru de interne, este însărcinat cu interimul ministerului financelor în locul D-lui Dimitrie Sturdza a cărui demisiune este primită.

Se continuă apoi discuțiunea pe articole asupra proiectului de lege pentru interpretarea legii electorale.

Și discuțiunea asupra art art. 20 prelungindu-se pêne la orele 4 1/4 după amiază, să constată că Adunarea nu mai este în numărul cerut de regulament, și ședința se ridică anunțându-se cea viitoare pe Mercuri 23, Februarie 1877.

Ședința de la 17 Februarie, 1877.

Președinția D-lui vice-președinte A. Teriachiu asistat de D-nii secretari I. Lătescu, F. Aluneanu, G. Tacu și A. Vizanti

(Urmare)

D. N. Fleva. D-lor deputați, vă rog să scusați emoțiunea care însotșesce cuvintele mele. Ea este legitimă, fiind-că este provocată de un sentiment de îndoiță îngrijire, sentiment pe care cu toții l împărtășim; și acest sentiment trebuie cu atât mai mult să mă anime pe mine în parte ca cât ca reprezentant al națiunii în această onor. Adunare sunt trâmisiul col. IV, a unei clase desamosenite în cea-altă ramură a reprezentățiunii naționale. (Aplause.)

Ingrijirea care mă preocupă în întâiu

rând, D-lor, este d'asupra orî-cărei consideraţiunii de persoane de stimă saă de iubire ce am avea pentru dăensele, pentru că este provocată de ataşamentul ce trebuie să avem cu toţi pentru pactul fundamental al ţerei; de gelosia noastră pentru prerogativele cu care naţiunea ne-a învestit. Numai ast-fel se va putea menţine Constituţiunea şi asigura mersul regulat al lucrurilor în societatea română.

Maî am pe lângă această îngrijire, D-lor, care de şi vine în al douilea rând, este cu toate acestea foarte mare; acesta este de a vedea discutându-se această lege, care se dice uă simplă lege relativă la finanţele Statului, sub impresiunea penibilă de a nu i se face nici un fel de amendare, nici un fel de observaţiune oîr cât de justă, care să fie primită fără a provoca uă pierdere în persoana D-lui D. Sturdza, pe care noi cu toţi 'l iubim şi 'l respectăm, şi care este în realitate ministrul de finance cerut de împrejurări. D-sa represintă pēne la ultimul grad pe ministru econom, pe ministrul sgărcit, putem dice, şi numai un asemenea ministru va putea restabili finanţele în această nenorocită ţeră. (Aplause)

D-lor, înaintea mea onor. D. Maniu v'a comunicat uă observaţiune pe care şi eu vin a o supuna la aprecierea D-văstră, observaţiunea, decă faptul că această lege a trecut mai întâi prin cel-alt Corp Legiuitor al Statului, şi a venit în urmă în deliberaţiunea noastră nu este ore uă atingere în drepturile şi prerogativele acestei Adunări, şi în punctul acesta v'e mărturisesc, D-lor, că eu împărtăşesc preocuparea D-lui Maniu, şi că chiar explicaţiunile ce ne-ar da D. ministru că D-sa în această procedare nu a avut cea mai mică intenţiune rău voitōre, şi cred că nu a avut uă asemenea intenţiune, aceste drepturi însă nu ar fi atinse mai pucina. Pentru că şi lesiunea dreptului nu se face, D-lor, tot-d'una prin intenţiune, şi lipsa de precauţiune nu împiedică mai pucina ca acea lesiune să existe, după cum se întâmplă ca să se comită un omucid, sau uă altă faptă fără voinţă din scăpare din vedere, şi pentru acesta rēul tot să existe, cu toate că agintele nu este culpabil.

D. G. Cantili. Omorul fără voe este un delict.

D. N. Fleva. Nu am luat, D-le Cantili, cestiune în partea ei subiectivă, ci în partea sa obiectivă, fiind-că nici un deputat nu va fi în această Adunare care va veni să pună în dubiū intenţiunile D-lui Sturdza pe care 'l stimăm cu toţi.....

D. P. Ghica. Ciudată stimă când 'l acusaţi ast-fel.

D. N. Fleva. O dic, D-lor, cu atât mai mult cuvânt cu cât cestiunea după cum se pretinde este uă cestiune de interpretare, şi când este ast-fel nu putem, nici trebuie să vorbim de cât în vederea principiilor, eră nici cum a persoanelor.

Onor. D. Blaremburg a dis că D-sa nu ia în consideraţiune împrejurarea că legea a fost întâi votată de Senat şi apoi a venit la Adunare, căci în acest mod de procedere D-sa nu vede nici uă atingere în prerogativele noastre, şi spre a demonstra acesta, se basēsă pe art. 33 din Constituţiune, dicēnd că după acest articol, Adunarea nu ar fi în drept să reclame ca această lege să fie discutată şi votată mai întâi de dēnsa şi în urmă de Senat. (Interruperi.)

Suntem, D-lor, într'uă Cameră liberală. Apoi decă sunteţi în adevēr liberali nu fiţi așa tirani. Chiar când D-văstră cu toţi aţi spune că este într'un fel, daţi-mi voe şi mie, singur de aş fi, să v'e spun că este într'altfel, şi permiteţi-mi cel pucina să argumentes înaintea D-văstră.

V'e mărturisesc însă, D-lor, mai dinainte că chiar de o fi vorba de un lucru întunecos, de uă cestiune de interpretare, ca membru al acestei onor. Adunări am uă justă prevenţiune. În cestiuni îndoişose relative la prerogativele Adunării deputaţilor, m'e cred în drept a interpreta tot-d'una Constituţiunea în favōrea Adunării şi în contra Senatului, şi acesta s'ar putea dice pōte pentru cuvântul simplă că face parte din Adunare, după cum un onor. senator ar interpreta-o în favōrea Senatului, fiind-că face parte din Senat. D'eră oşebit de acesta, motivul legal al acestui punct de vedere, este pentru că şi D-văstră toţi, împreună cu Constituţiunea ţerei, recunoşceţi că Adunarea deputaţilor represintă într'un mod mai complect toate clasele societăţii române. Intru cât d'eră ea este cea mai complectă expresiune a tuturor intereselor naţiunii, întru cât ne vom raporta şi la trecutul acestei ţeri, la esitaţiunea, pot dice, cu care s'a primit instituţiunea Senatului la 1866, instituţiune care la noi a fost uă adevērăată inovaţiune, veţi recunoşce, D-lor, că un asemenea mod de interpretare este legitim şi nici unul din D-văstră cred că nu ar face alt-fel, fără a atinge în fundamentul lor drepturile şi prerogativele acestei Adunări. (Aplause.)

Am dis acesta, D-lor, negreşit afară de cazul când ar exista un text pozitiv, şi un asemenea text în contra noastră nu există.

Să 'm'i permiteţi acum a trata cestiunea. La 1866 când s'a făcut Constituţiunea noastră, compilatoriî acestei Constituţiuni, între cari, decă nu m'e înşel, a fost şi D. Blaremburg, care făcea parte din Constituţiune, au copiat această Constituţiune în mare parte după aceea a Belgiei. Cu toate acestea legiuitorii Constituţiunii noastre, avēnd în vedere, atât starea diferită de lucruri de aceea din Belgia ce voia să creedă la noi, precum şi tradiţiunile acestei naţiuni, caria 'l se dēdea uă instituţiune nouă, decă nu în totul cel pucina în mare parte, nu au admis la noi în privinţa Se-

natului toate principiile din Constituţiunea Belgiană.

În Belgia, D-lor, Camera şi Senatul se aleg de aceeaşi alegători, şi prin urmare amēndouē Corpurile Statului sunt complectă representaţiune a tuturilor intereselor societăţii, cu singura deosebire că de şi aleşi de aceeaşi alegători, sunt însă în ore-cari condiţiuni de maturitate, de esperienţă mai deosebită, ca să pōtă tempera ore-cum ardōrea juvenilă din Camera deputaţilor, care prin temperamentul ei ar representa idei prea înaintate. Ei bine, noi n'am copiat aceste dispoziţiuni, fiind-că am admis uă altă categorie de alegători pentru Senat de cât acei cari sunt pentru Camera, şi acesta nu o pot esplica alt-fel de cât din cauza tēmeriei ce inspira la noi unora curentul democratic care este în natura poporului Român. Legiuitorul a voit să creedă la noi uă instituţiune, nu aristocratică, d'eră ceva mai mult de cât conservătoare, cređēnd că cu aceste mijloce s'ar putea paralisa, sau decă nu a se paralisa cel pucina a se pune un frētū temperamentului democratic al Romānilor. (Aplause.)

Ast-fel legiuitorul nostru a creat uă altă sorginte de alegeri pentru Senat, mai restrēsă şi prin urmare trebuia să 'i dea şi atribuţiuni mai restrēse de cât acelea pe cari le da Adunării deputaţilor.

După Constituţiunea de la 1866 atribuţiunile noastre sunt de douē naturi: Sunt unele atribuţiuni cari sunt acordate exclusiv Adunării deputaţilor, şi cari nici uădată nu şi le pōte atribui Senatul, fără a se călca pactul fundamental al ţerei. Sunt atribuţiuni, cari sunt numai de exclusiva iniţiativă a Camerei deputaţilor şi acestea relativ la unele cestiuni pe cari Senatul nu pōte să le cerceteze pēne ce nu se vor fi propus şi discutat mai întâi de Adunare.

Cari sunt acum acele drepturi cari după Constituţiune sunt de exclusiva atribuţiune a Camerei? Am auzit, D-lor, dicēndu-se că noi nu avem altă prerogativă de cât numai votarea budgetului. D'eră mai întâi să vedem ce este budgetul? Şi acest cuvânt nenorocit de budget, nenorocit pentru că nu toţi cunosc valōrea lui sciinţifică, au condus pe unii la distincţiuni condamnate de adevēratele principii pe care le proclamă şi Constituţiunea noastră şi sciinţa economică. Budgetul este viaţa Statului, pentru că este complexul veniturilor şi cheltuielilor ce el ocasionēsă, şi care constituie în întregul lor ceea ce se chēmă finanţele publice. Şi fac uă erōre gravă acei cari cred că budget se chēmă numai legea ce se votedă la începutul exerciţiului anului financiar. Budget însemnēdă nu numai legea de cheltuieli şi venituri ce se votedă la începutul anului, da şi legea generală, legea definitivă a compturilor, a încheierii exerciţiului, pentru că budgetul coprinde toate veniturile ce se incasēdă şi

tote cheltuielile ce se fac în cursul unui an

Să 'mi permiteți, D-lor, a vă citi în privința această câte-va cuvinte relative la această cestiune, scrise de G. Garnier în tractatul său *despre finance*, autor a cărui competență cred că nimeni nu o va putea contesta.

Etă ce dice D. Garnier în această privință:

„Budgetul este statul cheltuielilor și veniturilor. El este ordinariamente anual, este uă-dată bienal și trienal, și periodul de timp ce el coprinde constituie exercițiul, care începe ordinariamente la 1 Ianuariu. El indică cheltuielile proiectate și veniturile prevădute, sau cheltuielile și veniturile efectuate. În primul cas este un budget provisoriu, în cel d'al douilea un budget efectiv sau definitiv.“

Acăsta o dice D. Garnier în tratatul său de finance, pag. 418, ediția din 1872.

Acum, D-lor, că Adunarea deputaților are dreptul esclusiv de a vota budgetele și încheia socotelile, înțelegeți că acest drept trebuie să fie nu numai în privința aceea ce D. Garnier chemă cu drept cuvânt *budget provisoriu*, și care se votă la începutul anului, dără și în ceea ce este budgetul definitiv, adică acela de la finele anului; pentru că un asemenea drept ar fi fost cu totul iluzoriu deca ar fi venit Constituțiunea și ar fi dis Camera: Tu să voteți budgetul provisoriu, adică acela care se face la 1 Ianuariu; și pe urmă în ceea ce privește cheltuielile de peste an, în ceea ce privește perceperea, în ceea ce privește regularea, în ceea ce privește modul stabilirei acestor venituri și cheltuieli, nu numai că aceste atribuțiuni nu mai sunt de competența ta absolută, nu numai că ai să le împarți cu cea-altă Cameră, dără încă ceva mai mult, ele 'ți pot veni chiar prin inițiativa acelei Camere, adică a Senatului. Atunci ce mai însemnează budgetul, și la ce s'ar reduce în realitate acest drept?

Pentru a ne convinge mai bine, să vedem. D-lor, ce se petrece în Anglittera, acea țără practică, ale cării instituțiuni ni se par noă, cari nu le cunoșcem în toate amănuntele lor, și pentru aceea ni se par la prima vedere că presentă ore-cari anomalii, cu ele însă Anglittera a ajuns la progresul, la puterea și la prosperitatea la care se găsește astăzi, numai fiind că, de și în senu ei conservă încă ore-cari instituțiuni și privilegii condamnate, dără în același timp, în realitate, d'asupra tutulor a domnit drepturile poporului. Etă pentru ce în realitate Anglittera a facut atâtea progrese.

În Anglittera, D-lor, budgetele merge după Constituțiune și la Camera lordilor, și ori-ce bil care creasă un venit, trece mai întâiu prin Camera comunelor. Noi, când n'am primit dispozițiunea Constituțiunei belgiane, deca am fi avut în vedere numai inițiativa legilor de impozit așa

cum pretinde onor. D. Blaremborg, pentru ce n'am imitat această parte, dispozițiunea Constituțiunei englese, pentru că în urma atator sdruncinări și suferințe, poporul Român, chemat să 'și facă uă Constituțiune, a avut negreșit înaintea lui Constituțiunea statelor celor mai înaintate în libertăți și civilizațiune. Noi ne-am uitat negreșit la deasele întocmai ca un bolnav care vede pe omul sănătos, și dice: da ce nu sunt și eu ca acela; așa am dis și noi la 1866 în facia Constituțiunilor țerilor civilizate la care ne-am uita ca într'ua imagină viue de imitat.

Ei bine, D-lor, când n'am imitat noi legea belgiană în punctul acesta din cauza care am avut onore a o spune, pentru ce n'am luat legea englesă și să fi dis ca deca Camera lordilor de la noi, adică Senatul, nu are inițiativa nici unui bil sau nici unei legi care creasă un venit? N'am primit această dispozițiune, D-lor, ci am facut uă dispozițiune mai generală că nici uă lege relativă la venituri și cheltuieli să nu pôtă trece de cât mai întâiu prin Adunarea deputaților. Ca să vă dau un esemplu, ca să vedeți și D-vostără cât trebuie să fim de geloși de drepturile noastre, aci vă rog să nu se formalisece nu reprezentanții tuturor intereselor României, ci aceia cari tind a vă rădica din prerogativele ce aveți, să 'mi permiteți, dic, să vă spun ce s'a întâmplat chiar în Anglittera, unde budgetul se votă, cum am dis, și de Camera lordilor, ceea ce nu este la noi; prin urmare, când ar fi să recunoșcem noi Senatului dreptul de inițiativă în legi de materie budgetară, ar fi să creăm nisce lordi mai mari de cât în Anglittera, ceea ce cred că nu veți admite; pentru că, până astăzi cel pucin, ei nu au la noi ereditatea și dreptul feudal al majoratelor.

Ca să reviu, D-lor, la ceea ce s'a întâmplat în Anglittera, acolo Camera comunelor a desființat uă taxă ce esista asupra chârției, ceea ce era un impozit asupra cugetării și a libertății, căci chârția este un lucru pe care tipărim actele arbitrare ale guvernelor și le punem mai lesne la vederea și represiunea popórelor (aplause). Camera comunelor a desființat, dic, acest impozit, și bilul, adică legea în cestiune, s'a dus la Senat, adică la Camera lordilor, care avea dreptul, după Constituțiune, să 'l respingă în totul, sau să 'l primescă. Senatul a respus legea care desființa impozitul. Ei bine, scitiți ce s'a întâmplat în Camera comunelor? Lordul Palmerston, ale cărui sentimente de constituționalism și conservațiune cred că nimeni nu le va pune în dubiu, a facut uă propunere care s'a primit în unanimitate. Să 'mi permiteți, D-lor, să vă citească acea propunere.

În anul 1860, după inițiativa lordului Palmerston, Camera comunelor a luat soluțiunea următoare:

„Că dreptul de a acorda fonduri Coró-

nei aparține numai comunelor; că, cu toate că lordii au esercitat une-ori dreptul de a respinge legi de diferite feluri, esercitiul acestui drept a fost însă supraveghiat tot-d'anna cu uă gelosie particulară de Camera comunelor, ca unul ce atingea dreptul acesteia de a acorda fonduri și de a statua asupra căilor și mijloecelor de a prevedea la trebuințele anuale ale Statului; că această Cameră are în mâna ei puterea de a stabili și desființa taxe, precum și de a hotărî forma lor legală, și că era vorba de a menține intact dreptul comunelor de a fixa, prin propria lor autoritate, tot ce concerne natura, modul impozițiunii, măsura și durata unei taxe.“

Etă, D-lor, ce s'a întâmplat în Anglittera, țera constituționalismului. Și lordii acolo, ca ómeni cu minte, s'au supus, au înghițit în tăcere acest hap pe care li 'l-au dat reprezentanții comunelor, cari le dicea, cu aite cuvinte, că este mai mult uă formalitate, în cestiune de pungă, dreptul de a se supune voturile Camerei comunelor și la Camera lordilor. Nu s'a facut nici un conflict, pentru că le-au plăcut mai bine să 'și păstrede privilegiile și majoratele; căci în asemenea casuri ómenii înțelepți nu fac conflicte, nu intră nici uă dată în confragațiuni (aplause), mai ales când este vorba de drepturile suverane ale poporului (aplause).

Venim acum la noi, D-lor; ce avem noi dupe Constituțiune? Óre nu avem de cât acest drept de a vota budgetul ca proiect de budget?

Să 'mi permiteți, D-lor, a mă întinde puțin asupra acestui argument, căci e vorba de un drept pe care cred că trebuie să 'l apăr, și pe care 'l pun înaintea D-vostără, sperând că 'l veți păstra cu acea rîvnă, cu acea gelosie particulară ce trebuie să o aibă fie-care din D-vostără ca deputat al Adunării.

D-lor, art. 113 din Constituțiune dice:

„În fie-care an Adunarea deputaților încheiă socotelile și votă budgetul.“

„Tote veniturile sau cheltuielile Statului trebuie trecute în budget și în socotelii.“

Art. 114 dice: „Regularea definitivă a socotelilor trebuie să fie prezentată Adunării cel mai târziu în două ani de la încheiării fie-cărui esercițiu.“

D-lor, aceste articole din Constituțiunea noastră sunt puse sub un titlu al 4-lea. Acest titlu vorbește despre finance în general, și deca 'l veți citi tot, veți vedea că nicăeri nu se dice nici un cuvânt despre Senat; nu e vorba de cât de Camera deputaților, și acăsta pentru că, de câte ori se introduce lucruri sau instituțiuni contrarii tradițiunelor noastre, nu îndrăsnim a cere lucrul într'un mod franc, făcis, ci lăsăm goluri, ca apoi să venim la interpretare, ca să tragem unul de un capăt, cel-alt de altul, după cum vine la soco-

tală, făcându-se ast-fel două tabere, acei ce cantă să rupă, și acei ce cantă să păstreze intacte prerogativele noastre constituționale (aplaude).

Ei bine, în titlul al 4-lea al acestei legi, care e legea fundamentală a țerei, găsim art. 113 și 114 pe cari vi le-am cetit, și cari definesc drepturile esclusive ale Adunării.

Vedeți d-ora, D-lor, că nu este vorba numai de votarea bugetului și a celei legi de venituri și cheltuieli prevădute la începutul anului, și pe care economiștii și financiarii îl numesc cu drept cuvânt *budgetul provizoriu*, ci și de regularea bugetului efectiv, adică al veniturilor și cheltuielilor efectuate până la finele anului, și pe care D. Garnier îl numește *budgetul definitiv* fixat prin legea ce în finance se cheamă *la loi de reglement*, adică încheierea socotelilor.

Acest budget definitiv, această lege de regulare, această încheiere de socoteală cuprinde, D-lor, așa d-ora, nu numai creditele ordinare și extraordinare ce s'a putut prevedea pentru întregul an bugetar, d-ora și pe acelea extraordinare și suplimentare ce nu s'a putut prevedea prin budget, și cari s'a aucazionat de cazuri urgente. Tote aceste credite sau cheltuieli fac parte din regularea definitivă a socotelilor, care regulate, precum am spus, formează budgetul definitiv al țerei pe anul pe care s'a votat. Ei bine, și acest drept al regulării definitive a bugetului este o atribuțiune exclusivă a Adunării deputaților. Cu ce drept ar veni, d-ora, să se amestece în această înseamnă prerogativă a noastră, în vre-un mod o-re-care, instituțiunea Senatului, fără a cerca o adevărată usurpațiune, o adevărată călcare a Constituțiunii? Etă, D-lor, ce nu pot admite, și vă conjur să nu admiteți, pentru că ținem cu toții la prerogativele noastre și la pactul fundamental al țerei (aplaude).

Englesi, D-lor, cari sunt omeni experimentați și practici, ei au adoptat și acest cuvânt de *budget*; astăzi e destul de naturalizat în limba politică și economică. Cuvântul *budget* derivă, după cum am cerit și în un dicționar economic, de la un cuvânt vechiu francez *hougette*, care însemnă sac, pungă. Budgetul este, d-ora, punga națiunii.

Ei bine, Constituțiunea a încredințat numai în mâna noastră totă punga țerei. Trebuie d-ora să o păstrăm cu gelosie, să nu lăsăm să ne-o răpescă nimeni, nici să vie cine-va, pe furis sau pe față, să o taie pe la fund spre a lua banii. Eu unul, ca deputat, trâmăis mai cu seamă de cel ce varsă mai multă sudore într-nsa, nu voi permite nimănui să 'm-o răpescă, nici să 'm rădice dreptul de a băga eu, și numai eu, mâna într-nsa (aplaude). O voi lega bine la gură; mă voi lega și pe mine; d-ora nu voi permite nimănui al-

tuia ca să mă lege, pentru că în urmă poate să 'm-o răpescă (aplaude). Mă voi lega singur; d-ora ast-fel ca tot eu să mă pot deslega la nevoie, când o va cere interesul țerei. Atunci voi să fiu liber, ca să pot duce cu mine, înaintea mandanților mei, responsabilitatea de modul cum am cheltuit banii din punga ce ei 'm-au încredințat-o (aplaude).

D-ora o-re numai acest drept de a face bugetele și de a încheia socotelile 'l are, D-lor, Camera deputaților? Nu, D-lor! Constituțiunea a mai voit ca, din moment ce punga se confiază în mâna noastră, și legile cari au să reguleze cum au să se facă cheltuielile și cum au să se încheie socotelile, să se cercetese și să se facă mai întâiu de noi, Adunarea deputaților. De aceea a dispus, prin art. 33, ca o-re-ce lege relativă la venituri sau la cheltuieli, adică în termenii economiei, o-re-ce lege relativă la finacele Statului, să trecă mai întâiu prin Adunarea deputaților.

Ei bine, ce este această lege? O simplă lege de comptabilitate, se d-ice; d-ora chiar așa de ar fi, nu este această lege relativă la finacele Statului? D-ora este ea o-re numai atât, și nu are nici o altă importanță întinseacă?

Ați vădut, D-lor, că onor. D. Manolache Costachi, de și a d-ic că această lege este o simplă lege de regulare a cheltuielilor, și nu înțeleg cum nu ar fi relativă la cheltuieli, d-ora totuși, din natura dispozițiilor ce s'a introdus într-nsa, atât D-sa, cât și D. ministru, au rădicat-o la importanța unei legi care are să scape situațiunea noastră financiară. Apoi, deca este ast-fel, pentru ce această lege atât de importantă, menită, se d-ice, a salva finacele, care este prerogativa noastră, să vie cu atăta dispreț către noi, în cât să trecă mai întâiu prin cel-alt Corp al Statului, și această în contra Constituțiunii? Constituțiunea d-ice că o-re-ce lege relativă la venituri și la cheltuieli, se votează mai întâiu de Cameră; ei bine, de ce această lege de comptabilitate care regulă veniturile, cheltuielile și socotelele, care are atăta importanță, a mers mai întâiu la Senat și pe urmă vine la noi?

Onor. D. ministru de finace, preocupat, cu drept cuvânt, că Adunarea trecută, care poate numai Adunare nu era, și guvernele trecute au abusat de legea comptabilității, preocupat d-ic de acest fapt a făcut modificări la această lege atât de importante, în cât unele a atins până și modul cum au să se fixeze în budget veniturile, și altele ating chiar în prerogativa noastră constituțională, și să nu avem dreptul de a cere măcar că o asemenea lege să trecă mai întâiu în cercetarea noastră? Sunt în această lege dispoziții relative cu numai la modul cum să se cheltuiască, ci și la modul cum să se reguleze, cum să se stabilească veniturile. Această lege chiar

în art. I spune, că veniturile să se fixeze cu o diferență în minus de 3 la sută după încasările a 3 ani precedenți.

D. G. Cantili. Nu este o lege de venituri.

D. N. Fleva. Această lege, D-le Cantili, poate să nu fie o lege de venituri, d-ora nu numai după mine, ci după toți financiarii și economiștii, este o lege financiară, o lege relativă la venituri, și art. 33 d-ice că o-re-ce lege relativă la venituri trebuie să se discute mai întâiu de Adunarea deputaților.

Să vă dovedesc acum că e relativă la venituri. Apoi, ați votat D-v. astăzi veniturile? Le ați votat. Aceasta este exclusivă D-v. autoritate? Da. Apoi, după ce veți vota această lege aveți să vă întorceți îndărăt să mai scădeți cu 3 la sută veniturile pe cari le ați votat. Și mai spuneți că ea nu e relativă la venituri?..

D. G. Cantili. E lege financiară, o-re nu lege de venituri.

D. N. Fleva. Atunci, abuzăm asupra cuvintelor. Apoi o-re-ce lege financiară este relativă la venituri, sau cheltuieli, și o-re-ce lege relativă la venituri și cheltuieli este o lege financiară. Vedeți, D-le Cantili, că trebuie să studiam mai întâiu sensul cuvintelor, pentru ca să ne putem înțelege.

D. M. Ferechide. Acesta este o interpretare judaică.

D. N. Fleva. D-le Ferechide, D-v. mă intrerupeți și judecați alt-fel poate pentru că reprezentați un colegiu, care are glasul lui și în instituțiunea Senatului; eu însă, care represint aci un colegiu desmoscenit în acea representațiune, 'm fac datorica cum o înțeleg eu în această onor. Adunare. (Aplause).

D. M. Ferechide. Nu șiam că e cestiune de alegeri.

D. N. Fleva. Nu în modul acesta m'am ales eu, prin urmare nu e cestiune de alegeri.

D-lor, d-iceți că această lege nu e relativă la venituri; apoi, deca ea spune că veniturile Statului vor fi scădate cu 3 la sută? (Intreruperi).

Vă rog, D-lor, să nu mă intrerupeți și să 'm permiteți a continua...

Voci. Măne; acum e târziu.

D. N. Fleva. Deca răbdarea D-v., după cum ved că s'a și golit băncile, nu e la diapasonul situațiunii, atunci, voi continua mâne.

Voci. Măne, măne!

Sedița se rădică la 6 ore după amiază și cea viitoare să anunț pe a doua zi, 18 Februarie.

Sedița de la 18 Februarie, 1877.

Președinția D-lui vice-președinte A. Teriachiu, asistat de D-nii secretari G. Tacu, A. Vizanti, I. Lătescu și F. Aluneanu,

Sedința se deschide la amiad.

Prezenți 99 D-ni deputați.

Nu răspund la apelul nominal 50, și a-nume :

bolnavi :

D-nii C. T. Grigorescu, Gr. Serurie.

In concediū :

D-nii A. Agioglu, D. Anghel, C. Bobeica, A. Gr. Bonachi, N. I. Bujoreanu, Se. Călinescu, C. Catargi, P. Constantin, G. N. Gămulea, D. Giani, G. Mărzescu, D. Miclescu, G. Miclescu, S. Nicolau, N. Nicorescu, G. Pruncu, N. Rosetti, G. Rosnovanu, C. Sorce, M. Vladimirescu, P. Zamfirescu, H. Zugrăvescu, M. Burileanu, D. Frunză.

Fără arătare de motive :

D-nii G. Dimitrescu, A. Candiano-Popescu, D. Castroian, N. Catargi, L. Costin, D. Cozadini, Gr. Cozadini, G. Exarhu, N. Guran, C. Grădișteanu, G. Magheru, G. P. Mantu, G. Morțun, M. Negulescu, N. H. Nicola, R. Pătărlăgeanu, C. G. Peșiacov, M. Schina, E. Stătescu, I. Carabătescu, C. Climescu, M. Ghelmegeanu, A. Stolojan și E. Protopopescu.

Sumarul ședinței precedente se aprobă.

Se acordă concediū D-lor deputați D. Lecea, T. Boiu și G. Pruncu.

Se trimite la comisiunea de indigenat petițiunea D-lui Iuliu Theil.

Se comunică Adunării adresa D-lui ministru de interne pe lângă care se înaintă un stat somar de toate adjucațiunile, contractele și cumpărăturile făcute în cursul anului 1877.

Adunarea decide a se imprima și a se distribui D-lor deputați

D. vice-președinte, A. Teriachiu. D. Lătescu are cuvântul în chestiune de regulament.

D. I. Lătescu. Ieri, cu ocaziunea interpelării D-lui Mărgăritescu, din greșală s'a spus că D. Candiano-Popescu, are numai șese zile de absentă. Eu mă cred dator, ca unul ce am onoare să fac parte din biuroū, de a releva această greșală căci D. Candiano are, nu șese absențe, ci 19. Dovada este notificarea făcută de biuroū D-lui Candiano încă de la 31 Ianuariū. S'ar putea alege că absențele D-lui Candiano ar urma să se numere de la data răspunsului D-sale, ceea ce regulamentul nostru nu permite, căci în regulament se dice că, decă în termen de zece zile de la notificare nu va trimite deputatul absent uă justificare, colegiul se declară vacant. Depeșa D-sale nu pōte să fie considerată ca uă justificare; prin urmare, acele zece zile nu se pot număra de cât de la data notificării, care este 31 Ianuariū. D. Candiano ne trimite uă declarațiune că retrage demisiunea D-sale. Dără eu merg mai departe; ieau chiar depeșa D-sale, și dic că pēnē în șese zile după această depeșă trebuia să fi ve-

nit la Adunare. D-sa însă nu s'a arătat, nici pēnē astăzi, și nici vre uă justificare nu a trimis, conform cu art. 104 din regulament.

De aceea D-le președinte, eu vă rog să vă țineți de regulament, pentru a nu se mai repeti și astăzi ilegalitățile și iregularitățile din trecut.

D. E. Vergati. D-lor deputați, vād uă hotărîre luată de a se esclude dintre noi D. Candiano-Popescu...

D. I. Lătescu. Protestă; eu 'm'i am făcut datoria și nu am venit cu uă hotărîre luată.

D. E. Vergati. Acastă escludere se întemeia pe demisiunea de D. Candiano. Acastă demisiune se dice că s'ar fi afișat pe stradele Craiovei. Dără, D-lor, trebuie să sciiți un lucru, că cu ocaziunea acestei demisiuni, eu am spus să facem us de acea jurisprudență care s'a întrebuițat în tot d'auna de Adunare, de a nu primi demisiunea; și onor. Camera a biae-voit a primi propunerea de a refusa acea demisiune.

Al douilea, a venit a doua demisiune din partea D-lui Candiano stărnuind în demisiunea cea d'ântēi și se dicea că este motivată. Eu eram în concediū; am vādut însă din desbaterile Camerei că s'a refuzat și această demisiune. D. Candiano a declarat în fine că se supune dorinței Camerei și va veni; căci a luat și avisul alegătorilor săi. Ce se dice însă astăzi? Fiind că regulamentul dice că decă după zece zile de la notificare deputatul nu a venit în Camera, trebuie să se declare colegiul vacant. D. Lătescu cere aplicarea regulamentului. Acesta nu este drept; mai întēi că, D. Candiano-Popescu nu pōte să vină din cauză că ieri a fost întrerupt drumul de fer și nu pōte veni nici astăzi, pentru că nici astăzi nu este drumul liber. Prin urmare este aci uă cauză de forță majoră. Al douilea, decă voiesce să fie riguros D. Lătescu, de ce nu este și cu D. Anghel și cu D. Cozadini, pe cari nu 'i am vādut aci de multă vreme? Pentru ce D-sa este numai pentru unii și ciună pentru alții? (Aplause). Eu dără mă pronunț, pentru aceste cuvinte, contra propunerii D-lui Lătescu, pentru că nu este bine să căutăm în acest sanctuar mijloce de răsbunare. (Aplause).

D. G. Sefendachi. Onor. Camera ieri în privința D-lui Candiano a dat un vot și vād că astăzi ni se propune se facem asupra acestui vot aceea ce noi numim în drept uă revisuire.

Să dice, D-lor, că reu a făcut onor. Camera a mai acorda un nou termen D-lui Candiano pentru a declara decă voiesce sau nu să mai fie deputat. Decă onor. Camera ar voi să admită acest punct de revisuire, cred că n'ar fi aci cazul. Mai întēi, după cum mi s'a spus, vedem că nu au trecut acele șese ședințe de la cea din urmă declarațiune a D-lui Candiano. Biuroul Camerei 'i depeședă să vină D. Candiano dice: retrag demisiunea ce am dat. Prin urmare vedeți că D. Candiano era tocmă în termenul acela de a răspunde către biuroul Camerei decă vine, sau nu. Ei bine, răspunsul D-sale a fost afirmativ: că și retrage demisiunea ce a dat. Dără de la acea ratragere a trecut acel termen legal de zece zile? Nu. Prin urmare cred că D-v. nici în privința acesta nu aveți dreptate ca să escludeți pe D. Candiano. Ori cum va fi, D-v. ați dat ieri un vot și nu este bine ca azi se reveniți asupra lui. Eu vă rog cu atât mai mult să nu reveniți asupra unui vot, cu cât este chestiunea de a se esclude un deputat din această Camera.

De aceea rog pe Camera să închidă incidentul și se dea un vot pentru ca votul de ieri să rămână valabil.

D. vice-președinte. Rog pe Camera a 'm'i permite ca să dau ore cari explicațiuni.

Onor. D. I. Lătescu, luând cuvântul adinorii, s'a servit de cuvântul de *ilegalitate*, acuzând pe biuroū de ilegalitate.

D. T. B. Lătescu. Nu am dis așa.

D. vice-președinte. Și 'l rog se retragă acest cuvânt.

D. T. B. Lătescu. Am spus că biuroul a greșit.

D. vice-președinte. Biuroul nu a făcut nici uă ilegalitate, ci a fost în regulă. Regulamentul dice că acele zece zile să număra de la dată când deputatul a luat cunoștință de notificarea biuroului; căci ce va să dică uă notificare? Va să dică de când deputatul acela are cunoștință despre acea notificare, căci decă notificarea nu 'i ar fi parvenit, nu se pōte sustine că deputatul are cunoștință despre notificare. Ei bine, din ziua acea pēnē azi sunt 9 zile. Ieri însă, în loc să spuim că sunt 8 zile, am dis că au trecut numai șese zile.

D. I. B. Lătescu. Prin urmare ieri au fost opt zile.

D. vice-președinte. Așa dăr, termenul de zece zile nu a expirat încă, și prin urmare, biuroul a fost în regulă.

De aceea rog pe onor. D. Lătescu a nu arunca asemenea acuzări biuroului, și a biae-voi sau a retrage cuvântul de ilegalitate, sau decă nu. Camera să bine-voescă a se pronunța între D. Lătescu și între mine, căci eu nu voi mai urma discuțiunea până când Camera nu se va pronunța asupra acestei chestiuni. Nu voesc să fiu continuu acuzat de ilegalitate.

Prin urmare, sau D. Lătescu să-și retractese cuvântul de ilegalitate, sau decă nu Camera să bine-voescă a se pronunța.

D. Th. Boldur Lătescu. 'L manțin eu atunci, decă D-sa 'l retractedă. (sgomot).

D. I. Boldur Lătescu. Nu am acuzat biuroul; din contra, am spus foarte clar că s'a făcut uă greșală din partea biuroului spunind ieri că au trecut șese zile, și dovada este chiar declarațiunea D-lui preșe-

dinte că așî sunt noue zile de la notificare.

Așa d'ar am spus că biroul a comis uă eróre, iar nu uă ilegalitate (întreruperi).

Când am pronunțat cuvântul de ilegalitate, am înțeles ilegalitățile trecutului, și acesta o manșin. D'eca D-vóstră faceți parțialitate, atunci veți dovedi că temerile mele de ieri le puneți în aplicare, le dați uă realitate.

D. vice-președinte. Rog pe D. Lătescu să declare că cuvântul de ilegalitate nu are raport la birou, căci biroul nu a comis nici uă ilegalitate; el s'a ținut strict de regulament.

Voc. Închiderea incidentului.

D. Th. Boldur Lătescu. Așî spus D-le președinte, că sunt șese zile, când erați opt (întreruperi). Noi nu ne închinăm la idoli, ci la legi și la regulamentul nostru.

Voc. Închiderea discuțiunii.

D. Th. Bagdat. D-lor deputați, într'uă cestiune așa de însemnată ca acésta, nu trebuie să se închidă discuțiunea așa curând, căci Camera Legiuitóre, ea cea d'ântéi trebuie să dea dovedii de pađa legilor și a propriului ei regulament. Prin urmare, trebuie să constatăm odată că regulamentul nu se pădește în acésta Cameră, și de ceea vedem uă mulțime de deputați cari și părăsesc locul de aci, și alegătorii care și-au trâmisi nu știu nimic despre acésta, fiind-că au încredere în Cameră că regulamentul se pădește, că acel care va lipsi șese ședințe are să se considere ca demisionat și să se alegă altul. Așa d'ar vă rog, să nu se închidă discuțiunea, pentru că țera să vadă ca unele districte sau colegii au deputați trâmisi aci din care pe unii nici nu-i cunoscem, iar alții lipsesc de la începutul sesiunii actuale.

Prin urmare, așî ruga pe birou ca să facă a se pădi regulamentul, mai cu sémă că la art. 106 se dice că trebuie să se publice prin *Monitorul oficial* numele tutulor deputaților cari lipsesc în cursul lunei. D'eca acest articol s'ar fi aplicat, noi nu am fi ajuns în acésta situațiune.

D. vice-președinte. Pentru satisfacerea D-lui Bagdat, am onóre a spune că ieri, din ordinul D-lui președinte al Camerei, s'a făcut cunoscut tutulor D-lor deputați cari sunt absenți ca să bine-voescă a veni la Adunare. Prin urmare, vedeți că și în privința acésta biroul este în regulă.

Voc. Închiderea discuțiunii.

D. A. Holban Cred, D-lor, că este bine să se închidă discuțiunea, cu atât mai mult cu cât bună óră observațiunea făcută de D. Vergati că biroul nu și-a făcut datoria chemând pe toți deputații să vină în Cameră și citând pe D. Anghel, nu și are rațiunea sa, de óre-ce D. Anghel a obținut un concediu în urma unui certificat medical. Ast-fel d'ar acușațiunea D-lui Vergati este uă acușațiune gratuită.

— Se pune la vot, închiderea discuțiunii, și se primesce.

D. G. Polisu. Așî ruga pe onor. birou pentru uă mică rectificare.

În procesul verbal al ședinței de la 11 Februarie, la pagina 1231 rëndul 39, în loc de Eforia, să se dice cancelaria Adunării, căci în cancelaria Eforiei nu am fost.

Asemenea așî dori să se mai facă uă rectificare la rëndul 52 tot aceeași colónă, unde să dice că acest budget se va publica de Eforia. S'a dis de la tribuna Adunării că acest budget se va publica în *Monitorul oficial* de odată cu procesul-verbal al acelei ședințe.

Vă rog d'ar să faceți rectificarea acésta la pagina 1231, colónă 3-a, rëndul 52.

D. vice-președinte. Se va face rectificarea cerută.

D. N. Fleva. D-lor, am luat cuvântul pentru a face uă rugăciune onor. guvern.

Ved că în *Monitorul oficial* se publică sumariul ședințelor Corpurilor Legiuitóre și nu știu care este cauza, d'ar cât pentru mine unul declar, că așî dori să nu mai vedă acele sumare, ci însăși desbaterile ședințelor, pentru că acestea vedă că se publică fórté târziu, în cât desbaterile din ședința Senatului de la 24 Ianuarie, abia astăzi la 18 Februarie le vedem publicate în *Monitor*; acésta întârziere a publicării desbaterilor face ca ele să pérđă interesul actualității, și pentru aceia cari au făcut acele desbateri, și pentru aceia care voesc să le citească și mai cu sémă pentru alegători.

Într'un timp când noi cheltuim atât bani pentru tipografia Statului, eș socotesc că înainte de tóte să se dea preferința acestor lucrări care sunt importante pentru alegătorii noștri și chiar pentru public.

D. G. Chișu, ministru de culte și instrucțiune publică. D-lor, la ordinea zilei, este desbaterea asupra legii comptabilității generale a Statului, însă D. ministru de finance nu este încă presinte spre a lua parte la acésta importantă desbatere, și de aceea vă rog, să bine-voiți a amána desbaterea acésta péné la venirea D-lui ministru de finance, care cred că va veni îndată, și până atunci vă rog să luați în desbatere proiectul de lege, pentru donațiunea unui loc din curtea bisericeii Udricaniș, spre a se clădi un ospiciu pentru săraci.

Adunarea, consultată, încuviințesă propunerea D-lui ministru de culte.

D. I. Poenaru Eordea, raportorul comitetului de delegați ai secțiunilor, dă citire raportului asupra următorului proiect de lege :

PROIECT DE LEGE

Pentru cedarea gratis a o parte din locul bisericeii Udricaniș din Bucuresci, cucerniciei sale iconomului Teodor, protoierul județului Ilfov

Art. 1. Din locul din care se compune

curtea bisericeii Udricaniș din Bucuresci, întreținută de Stat, se cedă gratis 339^{97/100} stărujeni pătrați cucernicului iconom Teodor, protoierul județului Ilfov, care se obligă a clădi pe citatul loc, cu propriile seșe spese, camerele necesare pentru locuința a 15 sau 20 persoane invalide și sărace.

Art. 2. Acest stabiliment de bine-facere se va administra tot-d'a-una numai de către cucernicia sa iconomul Teodor, pe cât timp va trăi, iar după încetarea sa din viață se va administra de către uă epitropie ce o va institui cucernicia sa prin testament.

Art. 3. Clădirile ce se vor face pe locul în cestiune, de către cucernicul iconom Teodor, nu vor putea servi nici odată de cât numai pentru scoșul arêtat la art. 1 de mai sus.

Ministru cultelor și al instrucțiunii publice : P. P. Carp.

— Ne luând nimeni cuvântul în discuțiunea generală, se pune la vot luarea în considerațiune a proiectului, și se primește în unanimitate.

Art. 1 se adoptă fără modificare.

Art. 2 se adoptă cu adăogirea la fine a următoarelor cuvinte : sub controlul administrațiunii comunale.

Art. 3 se adoptă întocmai.

D. I. Poenaru Bordea. D-lor, la finele proiectului, comisiunea a adaos următoarea redacțiune, care devine art. 4 :

„Se dă un termen maximum de 6 ani pentru construcțiunea acestor clădiri; și d'eca în acest termen ele nu vor fi făcute, Statul va deveni din nou proprietar al locului și a tot ce se va construi pe d'ensul.”

D. N. Fleva. Așî ruga pe Adunare și pe guvern să consimță de a se scurta acest termen. D'eca noi cedăm un loc al Statului unei persoane particulare, care voescă să facă pe acel loc un ospiciu de bine-facere, credem că acea bine-facere se va realiza, și pentru cazul când nu s'ar face, trebuie să luăm uă garanție óre-care. Apoi în termenul de șese ani s'ar putea face uă clădire mult mai mare, de cât acésta. Eș socotesc că este destul un termen de maximum trei ani. Alt-fel ce sancțiune ar fi? Am da un loc unei persoane care să-l ție șese ani, și pe urmă, d'eca n'ar face clădirea să nu fie altă sancțiune de cât să dea locul înapoi.

D. ministru de culte și instrucțiune publică. D-lor, observațiunea D-lui Fleva mi se pare cu atât mai dréptă cu cât cucernicul protoiereu însuși a stărunit să se ia în desbatere acest proiect de lege declarând că e pregătit a începe lucrările acestei construcțiuni de îndată. Prin urmare, nu este necesitate de a se prevedea în lege un termen atât de lung, este destul un termen de trei ani, cu tóte că după în-

formațiunile ce am, construcțiunea se va începe chiar anul acesta.

Pe lângă acesta vă mai rog, să faceți uă altă redacțiune acestui articol; să nu se șică : că în cas când nu se va clădi în termenul de trei ani această construcțiune, Statul va redeveni proprietar, ci să se șică că în asemenea cas, fondul dăruit va reveni Statului de drept.

D. I. Poenaru Bordea. Iată D-lor, redacțiunea ce s'a dat art. 4 :

„Se dă un termen de maximum trei ani de la promulgarea acestei legi pentru construcțiunea acestei clădiri, și deca până la expirarea acestui termen, clădirea nu va fi făcută, locul va reveni de drept Statului fără nici uă despăgubire, d'impreună cu clădirile ce se vor ridica pe d'nsul p'ne atunc'“

— Se pune la vot art. 4, și se primesce.

— Se pune la vot proiectul de lege în total, și rezultatul scrutinului este cel următor :

Votanți	75
Majoritate reglementară	38
Bile albe pentru	75
Bile negre contra	00

D. vice-președinte. Aduarea a încuviințat proiectul de lege în unanimitate.

D. N. Cișman. D-lor deputați, sunt invitat prin uă telegramă a primarului din Huși să rog pe D. ministru de finance a răspunde dacă D-sa are cunoscință că în anul 1873 centrul orașului Huși a fost incendiat. Atunc' s'a reclamat către D. ministru de finance pentru scutirea de taxa foncieră a acelor locuitori cărora li s'a ars casele, și D. ministru a promis că va aduce la Cameră un proiect pentru această scutire. Acest proiect p'ne aș nu s'a prezentat, așa în cât acei locuitori se ved' urmăriți pentru plata acestui impozit. Penuria lor este așa de mare, în cât se găsește în imposibilitate de a putea plăti aceste dări.

De aceea, rog pe D. ministru finanelor mai întâiu să presinte acel proiect, și al doilea să dispună încetarea urmării asupra acelor locuitori.

D. D. Sturdza, ministru finanelor. D-lor, chiar șilele acestea am avut ocaziunea de a lua cunoscință despre cazul de care a vorbit D. Cișman, și mă voi grăbi a presenta proiectul cerut de D-sa și despre care s'a luat deciziune a se presenta încă de la 1873, l' voi depune în cel mai scurt timp, îndată chiar după ce se va termina cu legea care este aș în desbaterea D-vóstră.

D. Cișman. Sunt satisfăcut cu răspunsul D-lui ministru de finance.

D. P. Cernătescu. Anunțasem uă interpelare D-lui ministru de lucrări publice. Voi fi foarte scurt în dezvoltarea ei și aș dori să știu dacă D. ministru voește să răspundă aș sau nu.

D. I. Docan, ministru agriculturii și comerțului și lucrărilor publice. Vă rog să dezvoltăți interpelarea, și să fiți buni a vă aduce aminte de engagementul ce ați luat către mine, și eu către D-vóstră de a fi scurt.

Prin urmare, dacă credeți că puteți fi scurt, vă rog să vă dezvoltăți interpelarea.

D. P. Cernătescu. Interpelarea mea are de scop să atragă bine-voitorea atențiune a D-lui ministru al lucrărilor publice asupra unui interes economic foarte important. D-lor, peste Olt se face un comerțu fusesemat cu rîmătorii grași (rîsete) și direcțiunea drumurilor de fer nu are vagon pentru transportarea lor, l' transportă cu vagoanele de marfă, și acesta nu numai că este destul de incomod, dar încă în timpul de vară este vătămător pentru aceste animale grase, care adesea-orl mor din cauza căldurii. Aș ruga dar pe onor. ministru al lucrărilor publice să bine-viască a lua măsuri ca să se înființeze nisce asemenea vagon, fiind-că se aduce uă mare vătămăre comerțului prin lipsa lor. Tot de uă-dată aș ruga să se dea ordin ca să se facă și obore pe la diferitele gare pentru ținerea lor câte uă și sau două p'ne să expedieze.

D. ministru de lucrări publice. D-lor, am vădut, aproposito de interpelarea D-lui Cernătescu, surzînd mai tótă Camera, și vă mărturisesc că am suris și eu.

Uă voce. Din causă obiectului.

D. ministru de lucrări publice. D-lor, odinioară la Roma se pusesse uă dare, *dare pe noroș*, și toți senatorii de atunc' au ris.

Când însă s'a adus cea d'ântéiu monetă după acest impozit, Imp'ratul a dat'o pe la nasul ministrilor s'o mirósă, și ei au vădut că nu mirósă r'eu. Asemenea și cu animalele acestea (rîsete).

D-lor, în adev' vagon pentru transportarea acestor animale nu există, d'era m' aduc aminte că în timpul trecut s'a votat de Corpurile Legiuitoare câte va milioane pentru cumpărătoare de vagon, și eu atunc' ca senator am făcut amintire ca acele vagon să se împartă pe tótă întinderea drumurilor de fer, însă s'a luat dispozițiune ca să se facă numai pe uă parte a liniei. Cu tóte acestea eu iaș engagementul a pune tótă stăruința pentru a satisface cererea D-lui interpelator.

D. P. Cernătescu. Sunt satisfăcut.

D. vice-președinte. Acum, D-lor, trecem la continuarea discuțiunii asupra legii comptabilităței. D. Fleva are cuv'ntul.

D. N. Fleva. D-lor deputați, recunoscător către buna-voitorea D-vóstră atențiune să m' permiteți a recapitula. . .

Voei. A ! a !

D. N. Fleva. Atunc' mai înainte de a continua să m' permiteți a depune la biuroș pentru edificarea D-lui Furculescu de care am vorbit opera D-lui Garnier ieri și

despre care se șică că nu conține pagina 418, ce am citit; este edițiunea din anul 1872.

D. N. Furcu escu. Eu am învățat aceea pe la 1869 dar nu pe la 1872.

D. N. Fleva. Seiam că ómenii de știință și după ce es din scólă se țin în corentul științei.

D-lor deputați, vă mărturisesc că de la legea care aș votat'o cu ocaziunea punerii în acuzațiune, lege care era uă cestiune de adev'rată prerogativă a acestui parlament, prima lege, după aceea, care a ridicat preocupățiunile mele și pentru care aș fi voit să am siguranța că drepturile Adunării nu vor fi atacate, este legea de astăzi. Sunt cu atât mai preocupat cu cât pare că ni se pune un ultimatum, și un ultimatum foarte sever, foarte dureros, un ultimatum pentru că onor. ministru de finance pe care l' iubim cu toți pare atât de identificat cu tóte dispozițiunile din această lege în cât ne șică sau să o votăm așa cum este votată de Senat sau D-sa se retrage. Ei bine, vă mărturisesc acest ultimatum este dureros pentru mine, dar când este vorba de convicțiunile mele proprii nu voi sacrifica nisce drepturi pe care le cred că sunt atacate, fie direct sau indirect chiar când ar fi să perd pe cel mai scump din amicii mei.

Negreșit că puterile mele nu vor fi, D-lor, la diapasonul de a produce uă convingere în contra adev'rului când aș lua uă țesă atât de ingrată chiar pentru cei mai pătrunđtoși, dar când lucrul este adev'rat, sper că în urma dezvoltărilor ce voi mai face și mai cu s'ema a celor istorice, onor. ministru de finance va primi să ridice de d'asupra noastră această sabie care ne amenință, și care sabie chiar de ar cădea peste noi, n'ar putea să facă să ne sacrificăm drepturile noastre.

D-lor, scrupulele, care ridică în anima orl-cărui deputat această lege, sunt mai mult scrupule constituționale de cât scrupule de amenințări, și aceste scrupule constituționale le am pus sub două forme: 1 sub forma că această lege, așa cum este venită, atacă indirect prerogativele acestui parlament de a avea el inițiativa legilor care sunt relative la finacele Statului, și al doilea, că această lege în unele dispoziții ale ei—și aci vorbesc într'un mod general—tind, dacă nu în intențiunea D-lui ministru de finance, dar p'ote mai mult în intențiunea acelor care au votat'o, fiind-că vine de la representațiunea Senatului, tinde a ataca nisce drepturi care sunt după Constituțiune prerogativele esclusive ale Adunării deputaților.

Fiind-că erl am tratat cestiunea d'ântéiu să m' permiteți acum a trata cestiunea de a doua, și, pentru ca să mă pot exprima înainte D-vóstră cu óre-care luciditate, rog să nu vă impacentați dacă în ajutorul meu voi veni și cu óre-care date is

torice, ôre-care date istorice nu din alte țări, cu tôte că și acelea ar putea să ne servescă, dar cu nisce date istorice recente din legislațiunea noastră actuală, care pot să mă ajute în a complecta argumentația mea înaintea D-vostă.

D-lor, am șis erî că Adunarea deputaților are după art. 113 din Constituțiune dreptul exclusiv de a vota și a hotărî veniturile și cheltuelile Statului, și 'mî am permis a adăoga că atât după Constituțiunea țerei, cât și după notiunile economice, Adunarea deputaților singură are dreptul de a vota nu numai budgetul provisoriu, dar a regula și socotelile, de a încheia budgetele definitive, și prin urmare a autorisa și legitima tôte creditele din cursul unui an întreg, negreșit întru cât această prerogativă nu ar atinge legile organice esistente.

Acestea sunt prevădute la art. 113 și 114 ale Constituțiunei noastre.

Dar fiind-că am vădut atâtea întreruperi, v'ăș ruga, D-lor, să fiți ca și mine cu mai mult sânge rece, fiind-că aci nici nu pôte încăpea animosități, aci este în discuțiune nă cestiune curat financiară de Constituțiune și în care ar trebui ca nimeni să nu facă dintr'ênsă nă cestiune de partit saū de amor propriu. Aci este nă cestiune de drepturi, nă cestiune economică, nă cestiune de folos pentru interesele Statului, și întru cât privesce dispozițiunile ce pôte avea guvernul la noi de a cheltui cu risipă banii publici, noi cel puțin nu putem fi bănuți că am voi să eliminăm ori-ce dispozițiuni din această lege, dispozițiuni prin care s'ar pune frâu la asemenea tendințe. În ce privesce ăra dispozițiunile de a ne lega pe noi să nu cheltuim cu prisos banii publici, și asemenea dispozițiuni le aș primi cu ôre-care greutate negreșit, fiind-că legându-ne pe noi, legăm națiunea ce ne a trimis aci, dar ceea-ce nu putem admite este că fiind legați nă-dată să nu putem tot noi înșine a ne deslega la nevoie și ca alții să țină sforile cu cari ne am lega, pentru ca numai prin ei să exercităm prerogativa de care legea țerei ne a cređut capabili. (Aplause).

Iată, D-lor, rațiunile istorice pe care voiam să vi le cites în susținerea drepturilor ce sunt acordate Adunării deputaților. Constituțiunea noastră de și este nă operă recentă, și are și ea istoria ei, și ca ori ce istorie care nu conține de cât fapte omenești pôte fi nu numai enunciate, dără și criticată. Eū mă voiū mărgini numai a face enunțierea acestor fapte. Constituțiunea noastră a fost, D-lor, rezultatul unui compromis. Prin acest compromis s'a admis instituțiunea Senatului, dară tocmă pentru acesta, nă parte din acei ce l'au admis au cerut garanții pentru independența și prerogativele Adunării. Aceste

garanții s'au cerut în Constituțiune prin anume dispozițiuni.

Proiectul primitiv al guvernului — și aci fac apel la D. M. Costachi care este pe aceste bănci și care atunci era președinte al Constituanței — proiectul primitiv al guvernului conținea nă singură Adunare și în el se dicea că puterea legiuitoare se exercită de nă Adunare d'impreună cu Domnul. Acest proiect a fost dat de Constituțiantă în cercetarea comitetului delegaților. În sênul acestui comitet minoritatea între cari D. Sihleanu și N. Ionescu, a fost pentru nă singură Cameră, majoritatea însă a fost pentru două Camere. Luptătorii și de nă-partea și de alta au continuat a și susține opiniunile, și în sênul Constituanței, dar fiind-că trebuia a se da cu nă oră înainte nă Constituțiune țerei, fiind-că pentru acesta urma a se face concesiuni reciproce spre a nu se periclită înșăși esistența Statului Român, opiniunea majorității v'a admis de Constituțiantă cu majoritatea de 75 contra a 24, și ast-fel s'a prevădut în Constituțiunea noastră două Corpuri Legiuitoare.

Acăsta era opera comitetului delegaților a cărui raportor era onor. D. Aristid Pascal. Comitetul delegaților care lucrase proiectul Constituțiunei, nu în vederile guvernului care propunea nă singură Cameră, ci în vederile majorității comitetului care propunea două Corpuri Legiuitoare, au și modificat tôte articolele din proiectul guvernului în raport cu această modificare ce introducea. Vă mai adăog încă ceva: În spiritul comitetului delegaților era ideea unei perfecte egalități de drepturi între Adunarea deputaților și Senat, și această idee au tradus-o în tôte articolele de lege din proiect cu nă singură deosebire, aceea că legile financiare să vină întâi la Cameră și în urmă la Senat. Budgetele însă comitetul le da în desbaterea ambelor Camere. Ast-fel art. 33 din proiectul guvernului l'a schimbat în sensul următor:

„Inițiativa legilor este dată fie-cărui din cele trei ramure ale puterii legislative.

„Totuși ori-ce lege relativă la veniturile și cheltuelile Statului saū la contingentul armatei, trebuie să fie votată mai întâi la Adunarea deputaților“.

Cum vedeți, D-lor, se stabilea de comitet nă perfectă egalitate între ambele Adunări, alară de prioritatea acordată Adunării în privința legilor financiare și a contingentului armatei. . .

D. G. Cantili. Ce se înțelege prin cheltueli și venituri, explică acesta.

D. N. Fleva. Uă să 'mî fie cam cu greu să fac înaintea D-v., D-le Cantili, un curs de economie politică; dără ca să satisfac curiositatea D-lui Cantili, voiū veni cu discursul D-lui Blaresberg și voiū vedea ce a înțeles constituțianta prin venituri și cheltueli; a înțeles în termen generice tôte legile financiare și chiar budgetul.

Ast-fel a trecut instituțiunea Senatului, desbaterile saū petrecut sub președinția inteligentă și pătrunzătoare a D-lui M. Costachi. . .

D. M. Costachi. Nu este semn bun dacă mă laudă (ilaritate).

D. N. Fleva. Voiū răspunde la această întrerupțiune că nu este bun decât astăzi D. M. Costachi se găsește alături cu D. Dimitrie Ghica în apărarea acestei legi; nu este semn pentru democrația Română și consolidarea libertăților acestei Adunări (aplause).

Dără să venim la cestiune. Instituțiunea Senatului a făcut, a trecut și articolul 33 fără nici nă discuțiune.

Venind la art. 113; aci era vorba de pun-ga țerei. Cine să nă strângă cine să nă păstreze, cine să cheltuiască. Articolul comitetul delegaților, acorda nă absolută egalitate de atribuțiuni ambelor Corpuri Legiuitoare. Fîind că este vorba de prerogativele Camerei deputaților, să 'mî permiteți fiind-că e vorba de discuțiunile de atunci, a vă face câteva citațiuni. Art. 33 se votase tale quale, fără nici un amendament. La art. 113, care, precum am spus, era redactat de comitet în sensul unei perfecte egalități, s'a propus un amendament care astăzi este actualul art. 113 din Constituțiune. El s'a propus de regretatul nostru coleg, repausatul dr. Iatropol, pe care cu toții l'plângem că nu mai este între noi.

Eată, D-lor, amendamentul propus de dr. Iatropolu și subseris de mai mulți D-nii deputați.

„Propun ca la acest articol să se dică în loc de ambele Adunări, Adunarea deputaților.“

Ei bine, decât acest amendament s'ar fi votat fără nici nă explicațiune fără nici o protestare, aș dice: hai, se dăm curs liber discuțiunei; să interpretăm fie care cum voim ce s'a înțeles prin acest articol! Dar în privința acesta a esistat nă discuțiune, D-lor, și nă discuțiune fôrre semnificativă și fiind că suntem astăzi la interpretare știți că interpretarea istorică este unul din mijlocele cele mai palpabile pentru a sesiza cugetul legiuitorului.

Amendamentul propus a fost explicat și de cei care l'facuse și de cei cari se opuneau la votarea lui. Propuitori acestui amendament au căutat să l'explice așa cum a fost în cugetul și intențiunea lor. Eată ce a șis D. Petre Cernătescu, unul din onor. deputați de atunci care a luat cuvântul ca să l'explice.

„La acest articol propun ca în loc de „ambele Adunări să se dică Adunarea deputaților.“

Cuvântul este că după legea electorală precum onor. ministru de finance ne a șis, cele patru colegii electorale reprezintă votul universal. Mî se pare că este fôrte drept ca Adunarea deputaților care concentră în sine suveranitatea națională să aibă

dreptul să desbată și voteze impozitele, căci nu este budget fără impozit, nu poate să fie budget reprezentând cheltuielile unei părți și venitul altei părți și nu poate exista venit fără impozit.

Și acesta D-lor nu era nimic alt de cât dreptul ce l are un popor de a se impune singur drept pe care l reclamă reprezentatiunea națională, prin D. P. Cernătescu, în numele tuturor claselor reprezentate în Adunarea deputaților.

Acest drept este proclamat în Constituțiunea Suedeză și recunoscut ca un drept imemorial al poporului Svedez de a se impune, drept pe care nici nă lege și nimeni nu l poate ataca. Și dacă Români au primit instituțiunea nouă a Senatului a fost numai cu condițiunea ca să se lase dreptul Adunării, adică poporului de a se impune singur. Sciiți pentru ce? Pentru că l pōre în realitate inima, nu pe acela care este impus într'ua parte, ci pe acela care este impus în toate părțile. Unde este în adevăr poporul impus în toate părțile? Este negreșit în Adunare pe când dincolo națiunea este impusă numai într'ua parte (aplaus). Mi se pare continuă D. Cernătescu că este foarte drept ca Adunarea deputaților care concentră în sine suveranitatea națională să aibă dreptul să desbată și să voteze impozitele, eră nu și cea altă Camera senatorială (intreruperi). Acestea sunt cuvintele textuale ale propuitorilor amendamentului. Apoi cu ce alt să l espic mai bine, de cât însuși cu aceste cuvinte, care denotă fidea acelor ce l'au propus? Nu cumva vre unul din D-nii cari mă intrerup, ar vrea să l espic cu idea ce uă are D-lui? Negreșit că nu explicațiunea cea mai naturală este dar făcută de D. Cernătescu, care în 1866 a propus acest amendament și care l' a espicat în sensul cum avusei onōre a vē arăta.

D. I. Sturdza. Citiți întregul discurs.

D. N. Fleva. D-le Sturdza, eū sunt care v'am împrumutat acest voluminos dosar în care sunt trecute aceste discursuri; prin urmare, vedeți că intreruperile D-v. sunt nemeritate și chiar pucin generōse.

Vedeți dēră, că unii deputați au cerut ca Adunarea singură să voteze impozitele ear nu și Camera senatorială, care are diceaū uă lege separată și represintă o porțiune separată a națiunii. De aceea, termină D. Cernătescu, mi se pare că ar fi un ce foarte nedrept, un ce contra chiar a scopului instituției Senatului, ca ambele Adunări să voteze impozitele și budgetele.

Eată explicațiunea dată de D. Cernătescu.

Dēră ore numai atâta este D-lor? Nu! Era în constituantă între alți deputați care dorea în sinceritate instituțiunea Senatului, ca uă instituțiune de salvare, nu de salvarea pretinselor interese conservatōre cum l' voiaū unii, ci un fel de instanță de apel, uă instituțiune ponderatorie, cum se vede în diferitele State constituționale ale

Europei. Acest deputat era D. N. Blaremburg.

Să vedem acum ce a dis D. Blaremburg atunci când s'a propus acest amendament și care s'a espicat de proprietarii lui în sensul ce am avut onōre a vē arăta.

Eată cuvintele D-lui Blaremburg:

„D-lor, mi se pare că totă această discuțiune nu provine din nimic alt de cât „că nu ne dăm bine sēma de Corpul ce am instituit.“

Căci cu câteva articole mai înainte se votase instituțiunea Senatului.

Apoi D. Blaremburg continuă:

„Dēcă ar fi bine înțeles că am creat 2 Camere, eră nu un Senat conservator, socot că nimenea nu ar mai ridica asemenea chestiuni. D-lor noi n'am creat un Senat însărcinat de a vota legile din punctul de vedere Constituțional, ci am creat doă Camere, pe care le am pus pe un picior de egalitate. Acesta în ce l'privesce principiul.

D. Blaremburg cum vedeți avea convicțiunea că nu se creesă un Senat conservator, cum D. Iepureanu și alții au credut că interesele conservatore sunt refugiate în Senat.

D. Blaremburg credea că se creesă un al doilea Corp cu aceleși drepturi și tendințe ca și Camera deputaților. D-sa dicea mai la vale:

„Acum în ceea ce privesce chestiunea bugetară în parte am două, observațiunii de făcut. Mai întâi chestiunea este prejudecată și D-v. numai puteți reveni asupra unui vot al Camerei; și al doilea nu trebuie ca lucrurile să se petrecă ast fel.“

În ceea ce privesce întâiul argument că chestiunea este prejudecată, el este întemeiat pe art. 29. Eată copriinderea: (Aci D. Blaremburg citește art. 29 care este art. 33 de aci). Vedeți dēră dice D-sa, că aci e numai uă chestiune de prioritate de inițiativă. Acest articol s'a votat, și în facia unui asemenea vot această discuțiune este anevoiōsă; căci budgetul nu e nimic alt de cât uă lege financiară, și ca ori ce lege, trebuie să trecă prin filiera ordinară.

Acum cred că s'a lămurit D. Cantili ce a înțeles logiitorul constituantei în art. 33 prin cuvintele: ori ce legi de venituri și cheltuieli. Prin acel articol a înțeles toate legile relative la finacele Statului D. Blaremburg espică foarte bine când cerea că budgetul, ca ori ce lege financiară, era copris în art. 33 care înțelegea toate legile financiare.

D. G. Cantili. Budgetul este uă lege financiară de venituri și cheltuieli?

D. N. Fleva. Am auzit dicându-se nu știu de cine că cei mai nenorociți sunt acei care pot să audă și nu voese să audă. Apoi dēcă nici acum nu am norocirea să fiu înțeles de D. Cantili, numai am ce face rămâne la D-v....

Art. 33 dice: „ori ce lege relativă la veniturile și cheltueele Statului, sau la

contingentul armatei trebuie să fie mai întâi votată de Adunarea deputaților.“

Prin urmare, prin art. 33 din Constituțiune, să înțelegea că ori ce lege financiară trebuie să trecă mai întâi prin Camera și prin urmare și acesta ca uă lege financiară. (intreruperi). D-le D. Ghica, eū m'am săturat de cuvinte și am început să caut lucrurile; am îmbătrânit hrămindumē pēne acum cu iluziuni și cu pușcării. (intreruperi, sgomot).

Uă voce. Aveți încă pēne să îmbătrâniți.

D. N. Fleva. Când te vei sătura și D-ta cum am început să mă satur și eū de cuvinte, vei face și D-ta ca mine, vei căuta mai bine în fundul lucrurilor. Apoi acesta este, D-lor, uă lege de comptabilitate, cum era legea de recrutare a D-lui general Florescu după cum prin ea s'a ridicat dreptul constituțional ce l'aveaū militari ca să voteze, tot ast-fel uă chestiune de princip constituțional se atinge cu acest proiect ce se dice că e uă simplă lege de comptabilitate. Trebuie să vedem dēră dēcă această lege este uă simplă lege financiară și pentru acesta fiind că vē impacientați și denegați mereu, am adus și cărți ca să vē conving. Acum în ceea ce privesce chestiunea în sine D. Blaremburg continuă:

„Acum în ce privesce chestiunea în sine mi se pare că avem mai mult argument puternic pentru a susține ca budgetele să mērgă înaintea amândouă Camerilor.

„Dēcă am recunoscut că fie care din ele represintă un interes deosebit, care ar fi dreptatea și cuvântul pentru a recusa pe una din ele în materie bugetară?

„Senatul represintă mai virtos proprietatea cea mare. Dacă l' despoiați de acest drept cine mai garantēsă că nu se vor înființa impozite de acelea ce ar apăra numai pe proprietate?“

Eată cuvintele semnificative cu cari D. Blaremburg combătea amendamentul, și cari cuvinte vē denotă că propuitorii lui l' combăteaū, înțelegeaū că cu el să rezervă Adunării dreptul exclusiv de a vota și chiar impozitele; eată ce înțelegea D. Blaremburg prin budget; un ce cu tot alt ceva de ceea ce înțelege D. Fareulescu astăzi, căci D. Fareulescu înțelege prin budget un ce efemer și provisor, adică budgetul votat la începutul anului, pe cât timp budget în adevăratul sens al cuvântului, budget efectiv este complexul veniturilor și cheltuielilor efectuate în tot cursul anului.

Pentru aceste rațiuni, consequent cu ceea ce susținuse D. Blaremburg de la început cerea egalitatea de condițiuni între Adunare și Senat. D-sa a fost combătut nu de D. Cernătescu, nici de vre un alt amic politic al D-lui Cernătescu, ci de D. Ion Strat, care ca om de finance ținea prea mult ca să și îndeplinească angajamentul ce luase acela de a da în schimb Adunării ce uă mână jumătate din ceea ce i se lua-

se cu cea altă prin votarea Senatului. Vrea să dică vedeți un lucru lămurit: unii deputați cer ca numai Adunarea să voteze impozitele și veniturile, un alt deputat cere ca acest drept să se exercite de amândouă Camerele.

Uă voce. Budgetul.

D. N. Fleva. Apoi budgetul însemnă legea financiară, budgetul însemnă veniturile și cheltuielile. (întreruperi) Lupta era francă ca să dică așa, și într'un mod franc numai încăpea în interpretare.

Îată ce a spus D. Strat, susținând și D-sa amendamentul propus de Dr. Iatropoli:

„D-lor, știți că originea sistemului constituțional o găsim pe de o parte în participarea ce a voit să aibă diferitele clase ale societății la facerea legilor, budgetelor, în fine la controlul asupra guvernului.

„Acăsa este originea sistemului constituțional și acest sistem s'a dezvoltat cu timpul prin acest control executat de clasele ce aveau acest drept.“

Vedeți că D. Strat s'a ridicat până la sursa regimului constituțional în Europa, și a căutat să deducă într'un mod rațional și logic dreptul exclusiv al Adunării de a vota budgete și impozite. D-sa continuă:

„Ei bine, D-lor, toate aceste clase care aveau dreptul să dică guvernului vorba lor asupra impozitelor, și exercitau controlul prin o singură Cameră, un le erau toate reprezentate și burghezi și prelați și nobili.“

Ascultați, D-lor, că D. Strat singur, ca om de economie și de finanțe, identifică chestiunea de budget cu chestiunea impozitelor; căci Statul nu are alte venituri decât punga cetățenilor ca să acopere cheltuielile; și de aceea dice D. Strat, că Adunarea singură trebuie să dică vorba ei în materie de impozite:

„Mai târziu, dice D. Strat, s'a creat Camera de a doua; deca veți căuta a vă da socotela de această instituțiune, veți vedea că ea a fost creată ca să serve de paravânt între popor și guvern. Ast-fel la idea de libertate răspunde Camera de jos și la idea de paravânt răspunde Camera de sus.“

Acăsta, dice D-sa, este motivul că budgetele nu trebuiesc votate de cât de Camera de jos.

Mai este un motiv, dice D. Strat. V'am spus, D-lor, că cuvintele înființării Senatului nu a fost cuvinte financiare ci politice și prin urmare să înțelege că sorgința lui nu a fost tot sorgința din care ese Camera de jos. În regulă generală dăr să pôte dice că poporul este mai mult reprezentat în Camera de jos, era în Camera de sus sunt alte clase ale societății, nobili proprietari mari, dăr nici cum popor (sgomot, întreruperi). Deca așa fi și de ea aceste cuvinte așa fi ridicat din partea onora din D-v., cine scie ce furtună în contra mea; deca nu se vede însă mare rescolă, este că, realitate când cine va se servă cu cu-

vintele adversarilor săi este uă resemnațiune naturală care urmărește să impună tăcere chiar celor mai iritați.

Tot D. Strat, pe lângă chestiunea de principiu constituțional, a pus înaintea inconvenientul cel mare ce ar fi când budgetele ar depinde de două Camere. Pasiunile s'ar ridica deca D-sa, între partide și prin urmare între cele două Camere, (ast-fel D-sa singur scie ce sămănță pune în pământ) și țera ar rămânea tot-d'a-una fără budget.

D. P. Grădișteanu. Dăr în Franția, cum merge?

D. N. Fleva. Onor. D. P. Grădișteanu dice: că francesii cum 'l au, și merg înainte?

Aci voi răspunde cu dicătorea românului: tot câinele ese din ărnă, dăr numai pelea lui scie. (Iaritate, aplause). Da, D-lor, întrebați pe francesii cum merg ei cu această sistemă? Mai curând putea să întrebe D. Grădișteanu: cum merge în Belgia? Și atuncea așa fi răspuns: că deca în Belgia merge bine este pentru că senatorii sunt aleși de aceeași alegători ca și deputații, pentru că Senatul reprezintă toate clasele și interesele poporului belgian ca și Adunarea deputaților.

Dăr, D-lui, nu i venea la socotela să mi facă această din urmă întrebare.

În urma acestui cuvânt al D-lui Strat, discuțiunea se închide, și puia în-sela vot amendamentul cu explicațiunile date de D-nii Cernătescu și Strat, și cu combaterile D-lui Blaremburg, ce am reprodus, se admite cu 53 voturi contra a 35.

Acăstea s'a petrecut în ședința de la 28 Iunie, sub președenția D-lui Iepureanu.

Ei bine, D-lor, credeți D-v., că onor. președinte de atuncea D. Manolache Costachi, a căruia fineță de eugetare nimenaa nu o pôte contesta, deca n'ar fi scut că ceea ce se cerea prin art. 113, era promis prin transacțiunea între partide, și deca ar fi crezut că pretențiunea era mai mare de cât făgăduința, n'ar fi luat cuvântul, să susțină ideea că impozitele trebuie să meargă și în cea-altă Cameră, credeți D-v. dic, că ar fi tăcut? Nu, D-lor, eu nu cred acăsta, pentru că D. M. Costachi nu e din acei care vorbesce tot-d'a-una. Dăr, D-sa, nu tace nici odată când crede că trebuie să vorbească. D-sa, cu toate acestea a tăcut ceea ce dovedesce că a consimțit, căci așa era legătura ce ca omeni de onore și luase, și amendamentul s'a votat.

Etă dăr, D-lor, rațiunea istorică a acestei dispozițiuni din art. 113. Aud murmurându-se: vrea să dică impozitele nu trebuie să meargă la Senat?

Apoi, D-lor, Constituțiunea dice: că deca este uă lege care a creat un impozit, acea lege negreșit că trebuie să treacă prin ambele Corpuri; însă când e vorba de uă lege care are de scop de a echilibra budgetul, acea lege este de atributul exclusiv

al Camerei, și nu trebuie să meargă la Senat.

Voci. Așa! Facețiune grație de aceste teorii constituționale.

D. N. Fleva. Diceți: facețiune grație de aceste teorii constituționale, ba am fost chiar amenințat că voi fi desmințit în privința celor ce diceam relativ la istoria constituțională a Anglierei. Ei bine, permiteți mi să vă spun că D-v. cari mă întrerupeți luați cuvintele fără să le aprofundați, și fără să vă dați socotela despre însemnătatea lor economică, ca apoi să veniți să mi faceți observațiuni.

V'am spus D-lor, că în Anglia, budgetul care coprinde veniturile și cheltuielile Statului să votese și de Camera de jos și de Camera lordilor, și cu toate acestea în Anglia, fiind-că se scie că budgetul coprinde impozite pe care nu pôte să le modifice Camera lordilor, tradițiunea și practica constituțională a făcut ca să se recunoască dreptul de taxe ca uă prerogativă incontestabilă a Camerei comunelor.

Fiind-că am fost amenințat de desmințire dați mi voie să vă citesc câte-va cuvinte ale lordului Chatham.

Etă D-lor, acele cuvinte: „Stabilirea taxelor, dice lordul Chatham, nu face de loc parte din puterea guvernantă, nici din puterea legislativă.“

Taxele (imposibile) sunt un dar al liberalității voluntară numai a comunelor.

În materie de legislațiune, cele trei puteri ale regatului, sunt egalmente interesate: dăr concursul pairilor și al coronei, pentru stabilirea unei taxe, nu este necesarie de cât pentru a fi da formă de lege. Darul și liberalitatea sunt faptul numai al comunelor.“

După aceste principii adaogă D. Erykne May, comunele a declarat că or-ice lege de finanțe este la adăpostul or-icărui amendament. Ele n'a suferit nici uă ingerință în dorința și liberalitățile lor.

Dăr un așa principiu nu se stabilește fără mari controverses. El n'a fost nici odată espresamente admis de către lordi, dăr fiind-că ei s'a găsit în neputință de a sgdoui energica hotărîre a comunelor, ei s'a supus tacitamente.

În timp de 150 ani d'abia s'a ivit uă dispută asupra acestui privilegiu.“

Prin urmare în Angliera chiar, principiu fundamental că poporul are singur drept să impună, a făcut să se dea la uă parte chiar textul pozitiv al legii (întreruperi) în D. May. (Histoire constitutionnelle de l'Angleterre).

Vedeți că abia într'un secol și jumătate s'a provocat uă discuțiune asupra acestei chestiuni; pe când la noi, d'abia au trecut 10 ani de la votarea Constituțiunei și se caută a se atribui privilegiul acolo unde ele nu există. Noi trebuie să fim îngrijați de asemenea tendințe.

Acum, D-lor, după ce am făcut acăstă

scurtă espunere, să'mi permiteți ca să examinăm destinația și să vedem dacă în realitate această lege atinge în fond prerogativele noastre parlamentare acordate de Constituțiune...

D. G. Cantili. Aci e aci!..

D. N. Fleva. Audeam pe D. Cantili dicând: să'mi spuneți D-v., dacă această lege e o lege financiară, este numai o lege de comptabilitate. Ei bine, voi răspunde D-lui Cantili, că o lege de comptabilitate e o lege financiară, și că comptabilitatea publică e ridicată în toate statele civilizate la o așa importanță, este așa de considerată, în cât face parte integrantă din știința financiară. Acolo unde comptabilitatea publică nu e bine organizată, finanțele publice sunt ca un castel așodat pe nisip. Nu aveți de cât să vă uitați la noi pentru a vă convinge despre acest adevăr.

Apoi, credeți D-lor, că această lege ca simplă lege de comptabilitate nu e de inițiativa Adunării? Apoi, Adunarea, care singură are dreptul să cheltuiască, trebuie să fie străină mai cu seamă de ceea ce trebuie să o preocupe, adică de modul cum are să se facă cheltuielile? De regularitatea cheltuielilor? Apoi cum legea care ar regula toate acestea nu ar fi o lege financiară?

Vă mai îndoiiți despre acesta?

D-lor, am aci opera D-lui Garnier, ediție „Despre finanțe” din 1872. Acest autor în cap. 19 trată despre bugete, despre administrațiunea financiară în Franța, despre comptabilitatea publică. Și recunoșceți că îmbunătățirea comptabilității este o garanție pentru finanțe.

Apoi, pentru ce o așa lege importantă de finanțe, să nu pornescă mai înainte din inițiativa sau cercetarea Adunării? Și credeți oare D-lor, că inițiativa nu însemnează nimic? Nu poate fi oare un moment dat în care poate că împrejurările politice sunt așa de grave în cât să ajungă cuțitul la gât și constrânsi de diferite cauze să facem, ceea ce nu am fi făcut dacă proiectul venea mai înainte în cercetarea noastră, să primim ceea ce este făcut din inițiativa altora? Putem noi dăr fără a fi atinși, să primim o asemenea procedură? Faceți această D-lor, dacă o voiți; eu însă nu o voi face nici odată, pentru respectul prerogativelor acestui parlament (aplause).

După D. Garnier și după toți financiarii, și comptabilitatea și destinația percepțiilor impozitelor este o destinație relativă la veniturile și cheltuielile pentru că este relativă la finanțele Statului, prin urmare de prioritatea Adunării.

D. Cantili. Legea domeniilor a trecut mai înainte prin Senat.

D. Fleva. Vă rog să nu invocați nici un precedent care să fie în contra dreptului.

Numai în materie civile onor. D. Can-

tili, se poate paragraphisi un drept; în materie politică unde sunt în joză drepturile națiunii nu există paragrafe (aplause).

V'am arătat, D-lor, ce dice D. Garnier în această privință.

Dără, ar fi destul să vă sitese numai art. 3 din așa disă lege a comptabilității ce vi se prezintă și care vorbește despre veniturile Statului, despre cheltuielile Statului, pentru ca să nu mai rămână nici o îndoielă că ea este o lege financiară; și când voi veni în fond vă voi dovedi că ea nu este numai o lege de comptabilitate pură ci este și lege de prerogative, și sper de la sinceritatea și patriotismul D-lui ministru de finanțe că se va convinge despre acesta.

D. P. Grădișteanu. Va să dică dacă nu s'o convinge nu este patriot (ilaritate).

D. N. Fleva. Nu dică acesta, dără atunci voiți fi eu nefericit că nu am putut convinge, și voiți fi silit să votes în contra legii dacă se va face dintr'însa o destinație de amor propriu, dupe mine rău înțeles. D-lor, etă ce găsec într'oa scriere: De la comptabilité publique en France (Monsieur de Monteloun Paris 1840). La comptabilité dans son application aux finances de l'état, exerce une grande influence sur la prospérité publique. — Ce n'est pas toujours à diminuer le chiffre de l'impôt qu'il faut s'attacher dans un pays riche, ce qui importe le plus c'est d'assurer le bon emploi des revenus.

Va să dică nu numai că legea de comptabilitate este o lege financiară dără o lege financiară foarte importantă, căci atinge destinația prosperității publice, și D-văstră trebuie să știți că atunci când finanțele publice sunt în miserie, și populațiunea este în miserie, și când bugetele vor fi basate pe adevărate de equitate și economie, atunci prosperitatea publică este asigurată. Apoi, D-lor, când bugetele vor fi făcute dupe vederile striate ale unor clase numai, etă nu dupe vederile generale ale tuturor claselor societății, atunci o asemenea sistemă va avea de rezultat că pe când unii se vor plimba falnici în trăsuri, nenorocitul țeran se va țîri în miserie, și cerșind în sdrênțe pe ulițe (aplause).

Nu este tot-deonna simplă scădere a impozitelor care înlesnesc prosperitatea publică, ci mai curând dreapta lor repartițiune. Pentru că poate să se scadă impozitele și să se desființede cele bune fiind în picior pe cele rele; ast-fel s'ar putea a se scădea impozitul d'asupra societății a se menține capitația care apasă asupra celor fără avere.

D. G. Vernescu. Să scădem de la licențe și să l'punem pe proprietăți.

D. N. Fleva. Latinul D-le Vernescu, are un dicton: Eum sequi comoda quem seguntur et incomoda. Ceea ce va să dică că, cine are avantajele este drept ca să

ducă și greutățile, decât nu cu demnitate cel puțin cu resignație.

Așa dără, când proprietatea în România are beneficii politice atât de mari, dreptatea cere ca să suporte și sarcina mari. Acesta este de demnitatea fie-căruia (aprobări).

Cred, D-le că v'am dovedit că legea de comptabilitate este o lege financiară, și ca lege financiară fiind relativă la veniturile și cheltuielile Statului trebuie să treacă mai înainte prin această Cameră. Acum să luăm și să examinăm puțin legea actuală în dispozițiunile ei pentru că așa ne vom putea orienta mai lesne și descoperi acele părți care lovesc în prerogativele noastre. Iată cum merge lucrurile astăzi recunoscute însuși de D. ministru de finanțe în Senat.

Dupe legea actuală de comptabilitate guvernul are drept să ordonăse credite extraordinare și suplimentare în limitele paragrafului prevădit prin bugetul provisoriu de un milion. Ce se întâmplă însă? Se întâmplă casuri urgente în care sau că Adunarea nu este convocată sau că fiind convocată, cheltuielile a fost atât de urgentă în cât s'a făcut mai înainte de a se autoriza de Cameră facerea ei, și se urma așa că în loc de a se cheltui un milion ajungea să se cheltuiască până la 24 mil., și tocmai dupe ce făcea cheltuielile venea la Cameră ca să legitimeze creditele deja cheltuite, și Camera se găsea de multe ori se în fața unui om pe care l' iubea, sau în fața unui om pe care nu voia să l' blameze, sau în fața unui fapt ale căruia împrejurări nu le putea judeca, sau din cauză că, dupe cum libertățile publice la noi au fost atât de sdruncinate era! Camera care n'avea destulă independență, astfel mai în tot deuna acele credite s'au legitimat. Ei bine și noi recunoșcem și voim să oprim acest inconvenient. Dără cum ni se propune prin lege remediul? Se dice când va veni nevoia vre-unei cheltuieli urgente, să se convoce mai înainte Corpurile Legiuitoare să li se ceară autorizarea creditului și apoi să se facă cheltuielile.

Ei bine, din acesta vedeți că ne e vorba numai de Adunare ci de Corpurile Legiuitoare, adică și de Adunare și de Senat.

Apoi, D-lor, eu voesc să pases împreună cu D-văstră acest inconvenient însă nu cu precia cu care ni se propune. Dacă trece cine-va printr'oa cale cu mărăcină este silit să lase câte un petec din hainele lui.

Apoi, D-lor, eu nu voi în calea ce ni se propune se las nimica nimica din haina suveranității naționale pe care'mi a incredințat'e mandanții mei (aplause).

Dacă este pentru remediere sunt cel d'întăiu care voi da concursul meu să hotărîm că nu mai poate guvernul cheltui fără a cere mai înainte creditul, însă numai de la Adunare, căci al ei este drep-

tul. Să pastrăm intacte prerogativele noastre (aplause).

Deră care este, D-lor, în realitate caracterul și importanța acestei legi? D-nu ministru de finance dice că legea are de scop să nu cheltuim mai mult de cât avem și că ori-ce umflare a veniturilor să nu mai existe. Legea acesta nu mai este deră uă pură lege de comptabilitate ci este uă lege financiară, căci ea regulădă cestiunea veniturilor și a cheltuielilor. Ea vë va face, cum am dis, să reveniți asupra budgetelor și să votați uă reducere de 3 la sută din veniturile deja votate. Apoi, D-lor, când este vorba de uă asemenea lege nu sunt în drept să dică că ea trebuie să vină mai întâi în cercetarea Adunării.

Acastă lege, a dis D. ministru, ne sillesce se facem echilibrarea budgetului. Apoi, D-lor, dreptul echilibrării budgetului nu l' putem împărți cu nimeni, și nici nu permite Constituțiunea să l' exercite alt Corp de cât numai Adunarea deputaților și prin inițiativa ei.

Noi avem budgetul și tot noi prin urmare și dreptul de echilibrare, pentru că budget fără echilibrare nu este un budget, făcând budgete fără echilibrare vom păți cum au pățit-o fii risipitori ai boerilor nostri, cari au ajuns pe drumuri. Noi nu voim acesta, voim budgete echilibrate, uă echilibrate ast-fel în cât să se pótă asigura prosperitatea atât materială cât și intelectuală a poporului.

Noi voim a lua angagiamentul de a nu mai vota imposit, deră când voim a lua acest angagement să vină altul în contra dreptului nostru și să ne impue acesta? E admisibil D-lor, un asemenea lucru. Vină D. ministru ca să ne cëră lucru uun asemenea angagement, o înțeleg, e în dreptul său; deră să ne vină de la Senat, acesta nu e drept, nu e legal, nu e Constituțional.

Deră m'am decis să golesc înaintea D-vóstră pênă în fund cupa veninului. Vë voi arăta acum care a fost spiritul ce a animat pe acei ce au votat această lege, fiind-că dupe cum noi suntem în drept a interpreta Constituțiunea basându-ne pe discursurile ținute cu ocaziunea votării se, tot așa se va invoca mâne debaterile Senatului pentru a se arăta mobilul celor ce a votat această lege.

Acastă lege s'a luat în desbatere de către Senat în ședința de la 9 Februarie.

Am adus aci toate jurnalele, și *Presa*, și *Timpul*, și *Românul*, toate.

Cui nu v' place *Timpul*, îi voi da *Presa*, cui nu v' place *Presa* îi voi da *Românul* (întreruperi, sgomot)

Vë asigur, D-lor, că numai după lungi meditațiuni am adjuns a face această durerosă cuvântare înaintea D-vóstră, și m'aș fi crezut dator a o face chiar de ar fi trebuit să lovesc în cel mai bun, în cel mai scump din amiei.

Acastă lege a început a se debata de Senat la 9 Februarie. Iată sumarul ședinței de la 9 Februarie. Vë citese *Timpul* care este în sensul acelor ce susțin proiectul.

D. G. Vernescu. De unde sciti?

D. N. Fleva. Pentru D-vóstră vë voi citi *Presa* sau *Românul*, sau ori-care altul veți voi. Le am aci pe toate.... (sgomot).

Dupe citirea raportului de către D-nu Gherman, raportorul, D-nu ministru de finance, în discuțiunea generală, dice între altele următoarele cuvinte: „In ce privese Senatul, această lege are uă foarte mare însemnătate, căci se acordă în adevăr Senatului uă prerogativă, aceea de a cerceta cheltuielile estraordinare și de a le trece prin controlul său.“ Iată, D-lor, spiritul care a animat această lege.

Vë mărturisesc, D-lor, că decă n'ar fi de cât aceste cuvinte m'ar fi trāsniț Dumneșeu înainte de a vota aceste legi! Cheltuielile estraordinare care astăzi sunt prerogativa Camerei vor trebui cu această lege în viitor să se autorisese și de Senat.

D. D. Sturdza, ministru de finance. Cheltuielile estraordinare și astăzi trec prin Senat. Creditul de 500,000 fr. votat pentru poșta a trecut prin Senat.

D. N. Fleva. La întreruperea D-lui Sturdza voi răspunde că nu scii decă acest credit a trecut prin Senat și decă a trecut acesta a fost contra legii legilor, contra Constituțiunii.

Și ca să vë dovedesc că acesta nu a fost ast-fel, vë voi citi iarăși alte cuvinte ale D-lui ministru de finance, dice în Senat tot cu acea ocaziune: „Pênă acum se făcea uă întâi cheltuieli care se credeau necesarii și guvernul venea pe urmă să cëră bani de la Camera. Dupe legea acesta, nu va mai fi așa. Ministrul va trebui mai întâi să cëră Camerelor aprobarea cheltuielii și resursele necesari înaintea de a o face.

Cu alte cuvinte, s'a dus drepturile Camerei; și ceea ce ni se acordă ca budget nu sunt toate cheltuielile anului, ci numai acele prevădute în budgetul provisoriu.

Ei bine, nici uă dată nu voi primi această pozițiune decisorie ce mi se crează de D. ministru de finance. A se da altuia dreptul de a autorisa în locul nostru creditele estraordinare și suplimentare, acesta este a se reduce la zero prerogativele ce ne acordă Constituțiunea.

Ceva mai mult: Aceste cuvinte ale D-lui ministru Sturdza dice în Senat sciti cu ce ocaziune s'au votat? Cu ocaziunea prezentării unui amendament de către D-nu Deșliu la art. 4, care amendament tindea nici mai mult, nici mai puțin de a supune la votul Senatului toate creditele suplimentare și estraordinare chiar și acela din milionul coprins în budgetul provisoriu, și să nu vë mirați D-lor! Lucrul s'a întâmplat; s'a pus la vot chiar această prerogativă a noastră necontestabilă, în cont:

unui text pozitiv al Constituțiunii și al legii de comptabilitate, și 12 onor. senatori în contra a 26 au votat în contra ei.

D. Deșliu când a propus acest amendament făcea aluziune la creditul de 5,000 lei acordat de Adunare pentru tipărirea actului de acușiune contra foștilor miniștri. Ca să vedeți la ce se reduce cu această lege dreptul nostru, presupuneți că milionul din budgetul provisoriu ar fi cheltuit, și că trebuie să se voteze nu credit estraordinar de 5,000 lei peste acel milion pentru această tipăritură. După teoria susținătorilor acestui proiect un asemenea credit trebuie să mērgă și la Senat. Cu alte cuvinte Adunarea deputaților care are în mână punga țerei, după această lege n'ar avea la dispozițiunea ei 5,000 lei pentru ca să tipărească actul de acuzare și să pună în vederea națiunii faptele acelor ce au sugrumat'o în timp de cincă ani.

Iată acum D-lor, ce dicea în Senat onor. raportor al comitetului delegaților D. M. German:

„Scopul legii e de a ne arăta cum trebuie să echilibrăm budgetul și desfid pe oricine dice că trebuie să întrebuintăm ea meșie împrumuturile se u vendăr de bunuri. Acesta e sensul legii, e destul de clar și nu remâne de cât să votăm.

Vedeți raportorul însăși vë spune în Senat că scopul legii e de a arăta cum Corpurile Legiuitoare au să echilibrese budgetul. Apoi acesta nu este prerogativa Adunării, și uă lege pentru echilibrarea budgetelor, crede onor. ministru de finance că nu este cel puțin uă lege relativă la venituri și cheltuieli? E u, D-nilor, susțin această teorie din toate puterile convicțiunii mele și ca deputat și ca reprezentant în Adunarea deputaților României, vë coajur să respingeți teoria contrară dreptului exclusiv al Adunării de a echilibra ea singură budgetul. Ea trebuie să arate modul de a se echilibra un budget și tot ce va putea face Camera înaltă este de a se pronunța asupra ver-unui imposit nou creat de Adunare prin un proiect de lege.

E ceva mai mult D-lor, când s'a discutat această lege în Senat, s'au dis nise cuvinte foarte semnificative pe lângă cuvintele ce am citat, cuvinte de uă însemnătate foarte mare și atrag atențiunea D-v. asupra lor, căci vin de la un om politic a cărui greutate de cugetare nimeni nu o pôte pune la îndoială, voi să vorbesc de onor. senator Ion Ghica.

Iată D-lor, acele cuvinte:

„Este mult mai economic, a dis D-sa, să urmăm acestei legi.

„Guvernul cere să întreprindă cutare sau cutare lucrare, aduce proiectul în Senat și cu el precisésă și suma necesară. Vedeți că ast-fel nu mai e temere că Senatul nu va vota toate legile privitoare la deficițuri.“

Va să dică singur D. Ion Ghica espică și arată că această lege dă prerogativa Senatului de a regula chestiunea deficitelor, de a autoriza credite, autorisări care nu sunt de cât prerogativele Adunării deputaților. Când lucrurile s'au petrecut astfel în onor. Senat, credeți oare că ar fi prudent în cas când nu s'ar admite modificări care în realitate să satisfacă susceptibilitățile și drepturile noastre legitime, credeți dic că ar fi prudent din partea noastră să votăm o asemenea lege.

Eu unu nu așiu face-o, cu toată mâhnirea, vădend pe D. ministru de finanțe că face din modificările noastre o chestiune ministerială.

Să-mi permiteți D-lor, acum să vă citesc și textul acestei legi care are titlul: „Lege pentru dezvoltarea dispozițiilor legii asupra comptabilității generală a Statului, în ceea ce privește aședarea bugetelor de cheltuieli anuale ale Statului”.

Art. 1 din această lege dice că evaluarea veniturilor se va face după termenul de mijloc a încasărilor făcute în trei ani precedenți, minus 3 la sută.

Ei bine, acest articol lovește dispozițiunea constituțională, aceea că fixarea veniturilor, că evaluarea acestor venituri este de resortul exclusiv al Adunării deputaților.

Și chiar când s'ar putea face o lege care să lege în această privință Adunarea, totuși trebuie ca acea lege să fie votată mai întâi de dânsa.

Art. 2 dice: Indată ce la votarea bugetului anual de către Adunarea deputaților se produce un deficit bugetar, guvernul propune *Corpurilor Legiuitoare scăderi de cheltuieli, etc.*

Va să dică scăderile de cheltuieli, vor merge și la Senat, acesta în contra Constituțiunei. Mergend dér acolo, Senatul va lăsa pôte cheltuielile poliției și va reduce pe acelea ale învățământului public (aplause) și noi cari suntem zeloși a vedea poporul instruit pentru ca să se pôta guvernă singur. Cum am putea noi primi o asemenea lege? Am auzit D-lor chiar pe D. Sturdza, unul din contra-dicetorii mei, singur D-sa preocupat de această dispozițiune, l'am auzit dicend că ar trebui să se specifice în acest articol cel puțin sensul lui pentru ca să nu fie nici o îndoiială că se calcă Constituțiunea.

Dér merg mai dêparte.

Art. 7 dice: „In casuri urgente și estrordinare, ivite în cursul unui an, cari ar necesita cheltuieli covârșitoare alocării bugetului anual, și cari nu ar mai putea fi amânate pênă la prezentarea bugetului anului viitor, se vor convoca Corpurile Legiuitoare și se va supune deliberării lor cererea acestor credite estrabudgetare.

După acest articol vedeți că cea ce era pênă acum prerogativa numai a Adunării

se acordă astă-dî și Senatului. Acesta este iarăși contra Constituțiunei.

Apoi atrag atențiunea D-v. că însuși art. 7 păcătuiesce de principii, căci dice, când nu s'ar putea amâna pênă la prezentarea bugetului viitor, va să dică decă cheltuiala s'ar putea amâna pênă la prezentarea bugetului, noi suntem în dreptul ca s'o votăm și fiind că cheltuiala este urgentă și nu pôtee accepta, trebuie să se acorde de ambele Corpuri Legiuitoare!

Apoi această dispozițiune nu păcătuiesce de princip? Căci cum cheltuiala ce uădată făcută sunt în drept a o ratifica singur, și când este vorba să autoris mai întâi facerea ei, trebuie să împart acest drept cu altul? Nu este acesta condamnat de bunul simț cel mai vulgar?

Iată ce este D-lor, legea care s'a dus întâi la Senat și care vi se cere D v. ca s'o votați.

Să-mi permiteți a termina semnalându-vă între altele și un inconvenient. Voi face oă hipotesă, căci pentru a vă semnală aceste inconveniente este bine de a ne rădica d'asupra orî-cărei considerațiunii de persône. Fac, D-lor abstracțiune și de Cameră și de Senat și de guvernul acesta. Rațiunea în pură hipotesă.

Constituțiunea a încredințat Camerei punga țerei, pentru că pe dânsa a credut'o mai păstrătoare, mai fidelă și mai zelosă a acestei pungi; pentru că în ea se găsesse reprezentate toate clasele de contribuabili; acesta e recunoscut mai în toate țerile unde este oă Constituțiune. Senatul în sine pretutinderă este considerat mai mult ca oă instituțiune conservătoare.

Mai în toate părțile Senatul a fost pentru cheltuieli și acesta în regulă generală, pe când Camera pentru reduceri. Pentru ce? Fiind că era natural, să fie în Adunare mai mult zel pentru puuga țerei, fiind că, cum am dis, în Adunare sunt toate clasele de contribuabili.

Decă déră Adunarea este stăpână pe punga țerei, faceți vă rog oă ipotesă, ipotesă pe care mi a suggerat'o, vă mărturisesc oă broșură ce am vedit'o publicată și care a făcut sgomot în lumea politică, broșură intitulată: *Oă cugetare politică*, scrisă de oă persônă necunoscută, dér a cărei pană maestră face admirațiunea cititorului. Ei bine, ați cetit toți această broșură; într'ênsa autorul anonim, traând despre pozițiunea României, față cu evenimentele politice din Orient, emite oă ideie care o cred utilă României, și cerută de interesul conservării noastre naționale. El dice că atunci când inamicul, orî-care ar fi, ar ataca frontierele noastre, noi să nu ne opunem, ci să protestăm și să fugim la munți cu oștire cu tot, avem oă atitudine pasivă, decă nu rușinosă.

Oă voce. Ce are a face una cu alta.

D. N. Fleva. Aveți răbdare, trebuie să

despicăm lucrurile din toate părțile pentru că numai așa putem vedea fundul lor.

Sunt însă D-lor, mulți cari nu împărtășese părerea emisă prin broșura în chestiune. Acestia eu cred că sunt totalitatea Românilor, decă ar fi să judecăm, negreșit după presa ei. Eu cred că majoritatea Românilor sunt de ideia că, decă un inamic ar ataca teritoriul nostru, oștirea română, pentru care am cheltuit atât și cari suntem siguri că va merge cu curagiū să și facă datoria, trebuie să mergă la frontieră să se bată, pentru a dovedi Europei că țera acesta și merită sôrta ce i s'a dat și scie să și apere drepturile ce i s'au recunoscut prin convențiunea de la 1856. (aplause). Acesta este oă altă cugetare politică contrarie acelei manifestațiunii din broșura de care am vorbit.

Presupuneți acum că, ferescă Dumnezeu, pericolul s'a realizat, că inamicul a atacat frontierele noastre, și guvernul, care ar împărtăși vederile majorității națiunei ar cere bani pentru apărarea țerei. Eu D-lor care știu pu-ga, când voi vedea țera mea în pericol, o vârs totă ca să scap națiunea, pentru că numai ast-fel pot umplea punga la loc și conserva drepturile și căminul nostru (aplause).

Adunarea votă să dér creditul cerut pentru a se apăra drepturile țerei.

Acest credit după această lege se duce la Senat. Presupuneți însă că acolo ar predomină vederile *Cugetării politice*. Ce s'ar întâmpla atunci D-lor? Creditul s'ar refusa și Camera, guvern și armată ar trebui să fugă la munți lăsând națiunea și pământul nostru în prada inamicului! (aplause).

Ar fi destul acest pericol pentru ca să cer de la prudentă și de la patriotismul D-v, să respingeți acest proiect de lege (aplause sgomotose).

D. M. Costachi Epureanu. D-lor deputați, când erî am cerut cuvântul ca să răspund la câte-va argumente ce s'au adus contra legii supuse deliberațiunei D-v, vă mărturisesc că am avut naivitatea de a crede că mă găsesc pur și simplu înaintea unei legi de comptabilitate, care nu ținde de cât a complectă oă-cari lacune în legislatura noastră financiară, lege de comptabilitate care adese orî s'a revisuit, tot d'ă-una mai spre bine. Dér vă mărturisesc că nici oă-dată nu am putut crede că discuțiunea unei dispozițiunii atât de simplă, atât de bine făcutore pentru mersul regulat al finanelor noastre, a creditului nostru, degenera într'oă discuțiune constituțională, și încă mai mult, să vedem că se trage la bara acestei Adunări, precum s'a făcut erî și ađi, instituțiunea Senatului.

D-lor, la ce se reduce fondul argumentațiunei D-lui Fleva? D-sa dice: prin legea actuală ni se răpesc, nouă cari reprezentăm poporul, națiunea, ni se răpesc drepturile suverane care ne sunt acordate

de Constituțiune, ni se răpesc aceste drepturi în favoarea Senatului, a aristocraților, a claselor privilegiate cari sed în Senat.

D-lor, atâta de adevărat este că acesta a fost ideea fundamentală a discursului D-lui Fleva, în cât neconținut D-sa a disc: e, D-lor, aparțin acelei clase de alegători care e desmoștenită prin legea electorală a Senatului, în cât, vedeți D-lor, că D-nu Fleva a voit să surexciteze în D-v. amorul propriu, să vă inspire o mesență escesivă către cel-alt Corp Legiuitor, și la sfârșitul sfârșitului, nu numai că s'a pus în discuțiune Constituțiunea, nu numai că s'a pus în discuțiune atribuțiunile Senatului, ast-fel precum s'au exercitat de acest înalt Corp de la votarea Constituțiunei și pînă aș, d'ér încă ni se denunță, sub art. 7 din legea D-lui D. Sturdza, și cestiunea orientului.

D-lor, am rămas uimit, vă mărturisesc, cum într'ua lege de comptabilitate s'a găsit mijlocul de a se escamota cestiunea Orientului, rolul și atitudinea noastră în fața eventualităților viitoare ale acestei cestiuni. Eu găsesc că, a trata ast-fel cestiunea, este a ne depărta cu totul de la intențiunea redactorilor acestui proiect de lege, și de aceea, mai înainte de a intra în discuțiunea cestiunei constituțională care s'a sulevat cu această ocaziune, doresc a înlătura din spiritele D-v. impresiunea ce a putut să vă lase cuvintele care formésă fondul argumentațiunei D-lui Fleva. Pentru ca să ajung la acest rezultat, cred că mijlocul cel mai n-meritar fi ca din parte-mi să aduc tot calmul, tot sângele rece și acel raționament liniștit ce se reclamă în desbaterea unei cestiuni de această natură, unei cestiuni curat financiare, care trebuie a fi cu totul degagiată de acele considerațiuni politice, de acele preocupări democratice sau aristocratice, sub care am vădut că ea a fost tratată în ședința de ieri ca și în cea de azi.

De aceea mi voi permite a spune D-lui Fleva că nu este bine ca noi să ne declarăm aci deputați ai cutărei sau cutărei clase din societate, care ar fi mai mult sau mai puțin desmoștenită, sau, ca să citez textual cuvintele D-sale, să ne numim unii din noi deputați ai desmoșteniților din Senat, fiind că noi, când intrăm în această Cameră sau în Senat, nu mai suntem deputați s'eu senatori ai clasei s'eu colegiului în care am fost aleși, ei, în virtutea Constituțiunei, suntem reprezentanți ai întregii țări. Prin urmare onor. D. Fleva mi va permite a i spune ca D-sa a comis o ereză constituțională dicând acele cuvinte.

S'a mai disc încă, tot pentru ca să se arunce suspiciune și deconsiderare asupra celui-lalt Corp, s'a disc: d'éră cum p'ote Senatul să aibă pentru punga contribuabililor acea milă pe care o avem noi, reprezentanții poporului? Ei bine, D-lor, d'eca ast-fel se pune cestiunea, atunci să mi

dați voiă să fac și eu pucină istorie, ca să vedem cine a adus pe acei contribuabili pe cari i iubesc și eu și D. Fleva, să vedem cine i a adus în starea de astă-dî?

Sciți, D-lor, că Constituțiunea sub care ne aflăm astă-dî dat'edă de vre o un-spredece ani în țera noastră, și cu t'ote că nu avem încă oă statistică regulată din care să putem constata într'un mod științific cauzale actualei noastre situațiuni economice, totuși un fapt pozitiv, pe care nimeni nu l' p'ote pune în dubiu, și pentru a cărui constatare nu avem tocmai neapărat trebuință de date statistice, fiind-că l' vedem și l' simțim cu toții, un fapt pozitiv, d'ic, este că astă-dî și iproprietarii mari, și proprietarii mici, și industriași, și comercianții, și țăraniș nu mai sunt în aceea stare economică în care aceste clase ale societăței noastre să găseă înainte de era constituțională; fie-care din noi am mărturisit oă acesta și étă un fapt neîg'eduit că t'ote clasele societăței sunt în suferință, că t'ote afacerile merg rău, că impositivile să adună cu mare anevoință, că exportațiunea a diminuit în proporțiunii îngrijitoare, că comerțul este amortit, că creditu nu mai există și pe fie care și nu vedem de cât falimente, miseria și averi ruinate, ori în cotro ne vom întorce privirile. Priu urmare ar trebui să fim cu toții de bună credință și să ne întrebăm: unde este cel vinovat? Și atunci vom vedea d'eca vinovatul în realitate este Senatul, pe care l' denunță onor. D. Fleva sub cuvântul că nu ar avea pentru țera acea milă pe care o au reprezentanții poporului din această Cameră.

Pentru a studia cauzele acestei stări de lucruri, va trebui negreșit să încep mai întâiu cu partea economică a cestiunei; însă vă previu, D-lor, că și în această privință voiți fi foarte scurt, căci trebuie să vă mărturisesc că nu am avut timp de ieri pînă astă-dî să iau acel studiu serios și detaliat cu care trebuie să fim tot-de-una armați când voim a trata înaintea țerei nise cestiuni de oă importanță atât de serioasă. D'éră nu am avut nici timpul, nici ocaziune de a citi discuțiunile care au avut loc în Senat, ca să văd cum a fost acolo primit și desbătut acest proiect de lege. Pe drum numai, în vagon, venind în c'oce la București, mi a picat în mână foia Timpul, unde am dat peste un pasagiu foarte măgulitor pentru mine, în care, între altele, spune că eu nu am destulă onestitate politică (ilaritate). Acesta însă este oă socot'elă pe care o voiți regula mai la urmă cu domniele lor.

D-lor, în viața noastră economică s'au produs, de la 1864 înc'oce, trei fapte importante. În întâiu ordun a fost reforma rurală, emanciparea muncii locuitorilor, și atât ne a favorizat pronia cerescă, să mi iertați această expresiune, în cât într'un

mod simultaneu cu această reformă am putut pune mâna și pe averile monastiresci d'ise închinat. Iată d'éră oă resursă imensă care s'a alipit de tezaurul nostru.

Consecința inevitabilă a acestor două fapte mari și salutare de reformă ar fi trebuit să fie negreșit, d'eca dezvoltarea reformei rurale nu ar fi fost impedită de alte fapte, ar fi trebuit să fie ast-fel în cât să vedem astă-dî pe locuitorul s'aten în starea cea mai înflorită. În 'adevăr darea care s'a impus locuitorilor pentru răscum-părarea clăcei nu răspunde nici la dobânda capitalului, oă mică parte de dobândă se plătesce de Stat . . .

D. I. Ionescu. A teia parte.

D. M. Costache Epureanu. D'éră capitalul se plătesce de Stat, în cât țăraniș, în timp de 15 ani de zile nu plătesc de cât oă dobândă de 8 % asupra capitalului, D-lu Ionescu va face mai bine socot'ela, și ast-fel, în timp de 15 ani ei sunt emancipați și reintră în deplina suveranitate a brațelor lor.

Ei bine, cum această reformă atât de bine făcătoare prututindenă la noi nu a produs acelaș efect? Nu vorbește de modul cum s'a pus în executare; sciți opiniunea mea că reformele cari să esecută în mod violent nu le admit, d'éră reforma a fost salutară. Acum vă întreb cine a fost acela care a impedit dezvoltarea locuitorilor Români? D'eca ne vom gândi bine, d'eca ne vom întorce ochirea în trecut, vedem că s'au ferit t'ote guvernele, fie guvern regulamentar, fie guvern de sub convențiune, de a spori darea locuitorilor. La dare nu s'a adaos, la impositul personal din-c'oce de Milcov s'a adaos patru sau cinc' lei. Ei bine, emanciparea i a găsit într'ua stare înflorită. Nu este astă-dî de tăgăduit că d'eca noi am face oă statistică esactă de starea locuitorilor s'ateni, am găsi vitele lor pe jumătate împucinate.

Oă voce. Alții nu mai au de loc.

D. M. Costache Epureanu. Acesta este un fapt general; i am găsi împov'erați cu grele datorii, cu munca angagiată pe mulți ani fiitorii. D'éră cum se întem-plă această? Oare puteți D-v'astră această răspundere să o aruncați în spinarea proprietarilor? Nu o puteți. Fiți de bună credință, și veți recun'oce că nu ei au sporit dările.

Al doilea, întreb: sub regulament, sub convențiune pînă la 1864, și apele la toți D-v'astră, avea Statul Român vre oă para datorii? Oă datorie era, vă spun chiar eu, d'éră aceea era din neajunsuri budgetare de 10 sau 15 milioane lei vechi; însă cu veniturile monastiresci acel deficit a fost cu prisosință acoperit, și am avut chiar un spor de 14 sau 15 milioane pe an peste budgetul care era atunci lucrător.

D'eca d'éră am fi avut noi destulă pre-vedere, destulă înțelepciune a întroduce

reforme treptat, și a da țerei timpul necesar de a mistui o reformă socială de așa mare importanță, sunt convins că astăzi, și săténul, și proprietarul, și arendașul și comerciantul, cu toții ne am găsi într'oa stare mai înflorită. Nu s'a făcut însă așa, fiind că de o dată ne abate, nu pot găsi expresiune mai nemerită, să introducem o lege comunală care astăzi impune locuitorilor o dare de trei ori mai mare de cât este darea către Stat.

Cine a făcut această lege?

Uă voce. Progresul.

Uă voce. Ba Camera.

D. M. Costache Epureanu. D-lor, s'a vorbit ieri de drumul de fer. Când în Camera de la 1870 s'a aruncat din toate părțile cu pētră în contra D-lui Brătianu, actual președinte al consiliului, eu m'am sculat și l'am apărat. Am dis cum că a fost o consecință a impacienței noastre de a îmbrățișa de o dată un progres disproportionat cu resursele de care dispunem. Intențiunea a fost din cele mai scusabile, din cele mai plausibile. Impaciența din nenorocire, neexperiența noastră, deprinderea de a nu ne lua timpul necesariu pentru a medita toate reformele cu cugetul liniștit, a făcut a ne pripri prea mult și atunci și a cădea în greșeli, pe care mai avem încă mult pēnă a le expia de tot. Tot asemenea am făcut și în alte privințe; am improvisat și am promulgat cu o celeritate vertiginosă sute și miș de legi, una mai incompletă de cât alta, ceea ce în urmă reclama neconținute reformări din partea noastră. Numai reformele aduse legilor militare, cred că este un catastich întreg de la plafond pēnă jos. Apoi înțelegeți D-văstră că nisea legi redactate cu atâta ușurință, când ele intră în viața publică, când intră în aplicațiune pe spinarea unui popor nepregătit, negreșit că trebuie să l' s'gudue foarte mult în raporturile s'ele, și de acesta s'a produs acea nelinișce, acea nesiguranță care domnesce de la un timp în coce; și când o societate e în nesiguranță politică nu pōte să fiă siguranță financiară, nu pōte să fiă atunc prosperitate. Intr'oa țără toate se țin în mână în mână.

D-lor, drumul de fer ne-a înșelat în așteptările noastre fiind că nu ne am dat destul de bine s'ema de toate consecințele lui. Eu am studiat partea economică a drumului de fer și ță la ce rezultat am ajuns: se produce de drumul de fer periodic 18 s'eu 19 milioane de lei; din acestea 4 s'eu 5 milioane merg spre acoperirea dobēndilor; cele-alte 14 s'eu 15 milioane se cheltuiesc cu administrațiunea, cu întreținerea drumului, și nu lasă nici o urmă după dāns'ele.

Ia să vedem cum era situațiunea economică a țerei mai înainte, negreșit că este o economie asupra transportului. Nu este îndoiială că a produs mai bine, și ar trebui să fiă cineva destul de mărginit

pentru ca să tăgăduescă bine-facerile drumului de fer în mod general. D'era să vedem nu are el la noi și o parte inversă? Țărânul să folosea mai înainte de transport. Dece astăzi cheltuim pentru transport 18 milioane lei, s'eu 14 milioane, pentru că acolo intră și transportul de persoane, pe lângă acele 14 milioane, el mai câștigă încă 6 milioane, ceea ce făcea că se răspādea între dāns'ii 20 milioane lei. Aceste 20 milioane astăzi nu se due nici în străinătate, nici nu rămân în țără, ci se consumă pe cărbuul, pe lefuri și cele-alte și nu lasă nimic în urma lor.

Apoi pe lângă acest capital de 14 s'eu 15 milioane care mai înainte rămānea în țără, mai vine și anuitatea care ne face a scōte încă 14 s'eu 15 milioane din țără.

Ei bine nu înțelegeți D-văstră că aceste creațiuni a trebuit să producă o revoluțiune economică în starea noastră socială, ast-fel în cât eu sunt departe de a crede că prin legi budgetare simple vom modifica în adevăr slăbiciunea noastră financiară de astăzi. La aceste creațiuni care au resturnat economia noastră din trecut va trebui la rândul nostru să punem mână și să găsim alte reforme, nu numai budgetare, d'era și reforme economice ca să dea o altă forță de producțiune țerei. În starea stagnantă de astăzi, cu toate legile ce vom face, cu toate tăeturile din budget în drēpta și în stānga, nu cred că vom ajunge la rezultatul dorit: și aci este locul să spun că trebuie să îmbrățișăm cu amēdouē mānele ori-ce măsură ni s'ar propune spre a ne pune noi ēnsine o barieră ca să nu mai cădem în greșelele trecutului. Negreșit că deca nu putem încă astăzi să ne gândim la reforme radicale, trebuie însă să punem o barieră imediat acestai rēu.

Vedeți. D-lor, că prin legea comunală s'a întreit impositul locuitorilor, căci această dare costă pe locuitor câte 30 s'eu 40 lei noi pe an, pentru a plăti o administrațiune, și mă rog de D. președinte să m' permită expresiunea, o administrațiune mincinosă, o administrațiune fantasmagorică, cum s'a dis adineuri, căci el în realitate nu are nici o administrațiune, cheltuim de la 15 pēnă la 20 milioane pe an fără ca să dăm nimic în schimb, și după mine unul când în adevăr vom voi să introducem un remediu în starea noastră de astăzi de lucruri, va trebui să ne gândim a preface întreaga noastră organizațiune; căci legile administrative se țin de cele judecătorești, justiția se ține de școlă. Și așa sunt legate, toate sunt un lanț, și de vom lua a reforma numai pe una din ele, lāsând pe cele-alte cum sunt, nu avem să producem acea urmare ce se cere să fiă în instituțiunile unui stat bine organizat; și apoi putem să ne gândim și la interpretarea instituțiunilor noastre constituționale.

Viū îndată și la cestinua constituțională rădicată și desvoltată de D. Fleva.

D. Fleva a pus în bănuelă că Senatul ar fi indiferent la prosperitatea poporului, fiind că acolo sunt numai proprietari care sunt nepăsători la suferințele poporului, și că adeverații și sinceri apărători ai poporului sunt numai în Adunare.

Atunci eu voi întreba pe D. Fleva deca de la 1866 pēnă la 1877 acest templu a fost ver-o-dată închis? N'am adus noi de atunci pururea Camera precum și ministere pe aceste bănci? Cine e atunci vinovatul de rēul care există? Eu l' caut și trebuie să l' găsesc, pentru că vina trebuie să fiă a cui-va. Numai în trei lucruri pōte fi cauza rēului: ori-că alegătorii n'a avut conștiință deplină de fapt când și-au ales deputații și i-a trāmis aci, ori n'a avut independența, n'a avut libertatea de a alege pe cine a voit, ori că deputații pe care i-a ales una le a dis înainte de alegeți și alta au făcut după ce au ajuns deputați. D. Dimancea o dicea ieri: cât vom fi noi și miniștri actuali n'avem nevoie de lege, noi ne temem de cei care vor veni după noi.

La acesta voi răspunde că n'am auzit pēnă azi vre-o Camera care să se acuse pe ea ēnsăși. Chiar Camera de la 1864, în care s'a ales în locul D-lui Roseti în București D. Ianov cu unanimitate, fără protestare;—n'aveți de cât să luați dosarele și să vedeți că 6000 de alegători au fost și 6000 au votat pentru D-lui, —Camera de la 1864 chiar a dis: în fine clasele privilegiate s'au dus și acțiunea în suveranitatea sa a intrat în drepturile s'ele. Acesta s'a dis de Camera de la 1864, care alt-fel era o Camera foarte democratică, după limbajul D-lui Fleva; vom vorbi și de democrație. Ei bine nu i-a mers prea bine Camera de la 1864; pentru ce? Fiind că partitul liberal a format cu cel-alt partit alianța aceea care s'a numit monstroasă și a resturnat Camera aceea și tot regimul de atunci.

A venit Constituanta; acesta, vă întreb este cineva care să dică că n'a fost o Camera liberală? Nimenea; și chiar deca ar fi cineva, nu i' ar da mână să o spană. (ilaritate) După Constituanta s'a făcut cele d'antēi alegeri. Cine le-a făcut? Acel om care a luat premiul Monthyon al țerei-Romānesci pentru libertatea alegerilor, D. Ion Ghica. Nu puteți să puneți în contestațiune că acea Camera n'a fost liber alēsă și dovadă despre această este că acea Camera a resturnat îndată pe acel ministru sub care s'alesese.

Aci, D-lor, să m' dați voie a deschide o mică parentesă, ca să vă învăt un mijloc sigur de a cunoce deca o Camera a fost sau nu liber alēsă: acesta este că ori ce Camera liber alēsă restornă ministerul sub care s'a ales.

A venit apoi Camera de la 1867 și 1868, alēsă sub D. Brătianu. Puteți să diceți D-văstră că acea Camera nu a fost liber alēsă, ia spuneți? Nu puteți D-văstră să

contestați că Camera de la 1867 și 1868 a fost suroră cu aceea de astăzi.

Prin urmare, de la 1866 și până la 1869, am avut tot Camere liber alese.

Ia să vedem acum, D-le Buescu, D-ta colegul meu din grupul de la Mazar-Pașa, a căror socotele s'a cam resufat zilele trecute, ia să vedem ce ne spune ministrul Brătianu în privința acelei Camere. Eu nu vreau să spun de la mine nimic, vă citesc propriile cuvinte ale D-lui Brătianu, ea să vedeți cum se plânge D-lui de Camera aceea. Eu cu ocaziunea interpelării ce am făcut mai deunăzi, am amintit de un amendament ce a venit ex-abrupto, în Camera de la 1867-68, după ce comisiunea bugetară redusese bugetul de la 75 milioane la 67 milioane, dîcînd că nu mai are țera resurse. Ei bine, de uă-dată se ivesc în Camera un amendament care nici mai mult nici mai puțin sporesce bugetul la 88 milioane. Ce a făcut atunci D. Brătianu? Iată ce ne spunea D-sa mai deunăzi că a făcut în aceea împrejurare, și cum au mers lucrurile. D. Brătianu, astăzi președinte al consiliului, relevînd acest fapt relatat în interpelarea mea, mi' răspunde:

„D. Manolache Costache dîce că a votat 14 milioane peste buget Camera mamelucilor alésă sub influența morală.“

Aci să mi' permită D. președinte al consiliului să fac uă rectificare, spîndu-mi că eu nu m'am servit cu această espresiuine de Camera a mamelucilor.

După acesta D-sa continuă a mi' răspunde următoarele cuvinte.

„Apoi scîiți cine era în comisiunea bugetară? Președinte era D. Dimitrie Ghica și D. Cogălniceanu era raportor.“

Aci erași am uă rectificare de făcut, căci raportor era D. Mehedintănu.

„Așa dîr nu eu am făcut bugetul, eu am refuzat multe din cifre, m'am luptat în comisiunea bugetară pe cît am putut. S'au luptat alături cu mine și unii din colegii mei, însă toți au găsit uă rezistență în membrii cari prezintău partidul conservator și comisiunea bugetară a făcut bugetul încărcat. Am mai strigat, am mai luptat și în urmă dîră a fost cu neputință să pot dobîndi scăderi.“

Aci erași memoria 'l înșelă pe D. președinte al consiliului cînd dîce că rezistența la scăderi și tendința la sporiri vînea din partea membrilor partidului conservator, fiind-că amendamentul despre care ne ocupăm este sub scris și de D. Buescu, om al partidului liberal. Eu aș întreba acum pe onor. D. Fleva: să potrivească argumentele D-tale cu acest fapt? Iată D-lor un ce monstruos: uă comisiune bugetară reduce bugetul prezentat de guvern, și dîce: ce ne vorbesc de 75 milioane cînd nu ai de cît 67 milioane? Și vine D. Buescu cu alți membri și dîce: fiind-că guvernul are un excedente de 14 milioane, aide să 'l chel-

tuim. Să luptă D. ministru, dîr în fine Camera biruesce. Cine are aci durere de pun-ga țarei? tăcere!

Iată dîr că bugetul de la 1868 a fost încărcat.

D. Fleva critică cu cuvinte amare Senatul, uită D-sa că Senatul s'a opus la acordarea concesiunii Strusberg, uită că pentru această a fost dizolvat în modul sciut, și dîca n'ar fi venit un Senat care nu era de cît dublura Camerei, această nenorocită concesiune nu venea să apese astăzi așa de cumplit asupra punga contribuabililor.

Ce se ne întîndem mai mult. Eu încă n'am văzut un guvern care se facă alegeri și să nu aibă majoritate în Camera. În Senat lucrul e cam greșit.

În Camera vă aduceți aminte că n'am putut reuși contra lui Catargiu. Dacă nu eram noi alegătorii Senatului, D. Fleva mai sta încă mult pe la Rîmnicul-Sărat. Nu dîc că noi nu suntem libera espresiuine a țarei; această nu se mai tăgăduiesc (ilăritate).

Am ajuns la 1869: acest an mergea cu bugetul anului 1868. La 1870, am fost eu nenorocitul ministru care am făcut alegeri. Șciți că are să mi' dîcă D. Dimancea că am violentat alegerile, nu scîi cum am făcut, dîr și pe mine m'a dat jos Camera alésă sub ministrul meu. Eu nu mă cred mai puțin dibaci de cît D. Lascar Catargiu, căci dîca m'aș fi pus și eu, să arăt ore-care artă în materiă electorală pôte că aș fi reușit să atrag majoritatea în favoarea mea. Nu am reușit; am cădat. După căderea mea ce s'a petrecut? Eu am luerat ea ministrul cel mai constituțional, am dis Camerei cu totă blîndețea, și fără nici uă supărare. D-lor, pe cine voiți la minister? Strigăte generale mi' au răspuns: pe D. Ión Ghica! Erau greutăți pôte, dîr în fine a venit D. Ión Ghica pe aceea bancă ministerială supț aplausele opozițiunii și subț atacurile amicilor mei din dreapta.

Ia să vedem pentru ce a cădat D. Ión Ghica. A cădat fiind-că majoritatea care l'a adus nu 'i a dat nici un sprijin financiar, l'a ținut cu septămîna; și dîdea bugetul pe cîte 15 zile ca la copii mici cu porțiunea: nu a voit să 'l dea bugetul, cu tôte că legile erau elaborate de mine, și mai cu sîmă imposibil pentru acoperirea drumului de fer era proiectat de mine.

Credeți că- D. Ión Ghica a cădat numai din cauza incidentului de la sala Slătînénu provocat de copii din scôla? Nu. Tocmai pentru că D-sa nu avea acel sprijin serios ce trebuie să aibă un guvern de la uă Camera care 'l susține cu energie, și fiind ast-fel fôrte slab nu 'i a trebuit de cît acel mic incident de strade ca să nu se mai pôtă menține la putere.

Pentru epoca de la 1871 pînă la 1875 nu dîc nimic, pentru că nu mi' mai este permis să vorbesc despre aceea epocă, de ore-ce D-vóstră ați usat de dreptul suve-

ran de a da în judecată pe acei miniștri.

Acum, de voim se fim imparțiali, trebuie să recunoscem că, de la promulgarea Constituțiunii, au fost guverne amice D-v. au fost toți ómeni publici cei mai însemnați din țera care au condus afacerile publice. Dîr cine este învinovatul? D. Buescu, sau eu? Acela care a propus amendamentul, sau Senatul? Asupra acestei materi' gînditu-v'ăți cu maturitate? Trebuie se rezolvați problema această, căci experiența din trecut pe mine me îngrijesce; și eu unul nici în darea în judecată a ministrilor, nici în pospăiala ce faceți cu revisura legii electorale nu vîd remediul. Eu nu voi găsi garanții de control în țera această, de cît atunci cînd voi vedea pe alegători, independenți și independința nu o vor avea de cît atunci cînd vor fi puși sub un scut care să 'i apere în contra orî-cărui fel de ingerință în ingerință administrativă, fîă ea ingerință judecătorească; Dar în cîtă vreme este permis unui guvern cînd vine la putere ca să arunce pe strade sute și miș de funcționari, cu această nu pôte să se consolideze încrederea în instituțiunile noastre. Voi dîce ceva mai mult, nu pôte se existe în realitate, nici partide politice. Nu dîc că nu avem ca individe aspirațiunile noastre. Eu recunosc legitimitatea aspirațiunilor ce pôte avea un tîear bine în teligent ca D. Fleva, precum și D-sa mi recunósce dreptul de a avea și eu ideile și aspirațiunile mele. Dîr eu întreb pe D-sa dîca noi amînduoi mai însemnăm ceva în afară de guvern, în afară de viața politică? Ce spectacol vedem în țera noastră de atîtea ani? Ađ un cetățian în țera Romînescă nu însemnă că ceva de cît atunci cînd este sau la guvern, sau alături de guvern, sau alipit în un mod direct sau indirect de guvern. Individualitatea dispare în fața atot puterniciei guvernamentale, cum am dis-o și noi dă-unăđi, și cum am dis-o cu toți în manifestul nostru de la Mazar-Pașa. Machina guvernamentale este atît de puternică în instituțiunile noastre, în cît ne servește pe toți și nimeni nu putem esista prin individualitatea noastră proprie. În realitate la noi nu sunt de cît două partide: unii la guvern și alți cari nu mai sunt la guvern. Eu din contră sunt convins că trebuie se existe partide: trebuie să existe și reacționari, precum admit că trebuie se existe și radicali. Tôte aceste nuanțe într' uă țera constituțională, tôte aceste elemente, tôte aceste gradațiuni de temperament și interese politice și sociale trebuie se trăiască prin viața lor proprie.

Însă eu ca se mă chîem liberal, conservator, sau centru, trebuie se exist prin mine însu-mi, căci fără această nici individualitatea mea, nici averea mea, nici onoarea mea nu sunt garantate ca în alte țeri. Iată vițiul esențial pe care trebuie să

Îndreptăm. De gâba ne chiamăm noi conservatori, sau liberali sau centru; toate sunt minciuni. Nu sunt nici conservatori, nici liberali în adevăratul sens.

Trebue se ne facem adevărați liberali și adevărați conservatori. Dar cum? Numai întărind instituțiile noastre, și pentru această mijlocul cel mai nemerit nu este acela pe care îl întrebuițăm D. Fleva de a aprinde pasiunile, de a atâta urele, punând înaintea D-văstră și a țerei spectrul amenințator al unei închipuite aristocrații. Eu vă întreb: unde vedeți aristocrația? Și vă întreb încă și alt-ceva la care vă va fi atât de anevoiă de a mi răspunde: unde vedeți D-văstră le noi democrația? Știți unde este astăzi adevărata democrația? Să nu o căutăm numai în Europa la poporul Elveției; să o căutăm mai cu seamă în America. Acolo, în America, copilul de la 18 ani comptedă numai pe sine, are sentimentul, conștiința datorilor săle; el știe ca prin muncă lui poate se parvină la ori-ce. Și știți că insulta cea mai mare ce un părinte adresedă copilului său este de a-i dice: mișelule, nu ești bun de nimic alt de cât a te face funcționar. (aplaude). Iată idei democratice.

La noi nu avem nici idei, nici deprinderi democratice.

La noi nu este clasa a doua; totă lumea este și țintedă a fi numai în clasa întâia. Văș putea cita uă multime de exemple, iar nu voi să vă obosesc.

D-lor, nu trebue se vă amăgiți iarăș de idea greșită că democrația represintă votul universal. Această este uă teorie cesariană, uă teorie prin care poporul este pururea amăgit, și probă de această e că libertatea cea mai mare, talentele tribunet, de artă, de litere în Franția nu și au făcut drumul lor de cât în perioada de la 1815. sau mai bine dis, de la 1830 pînă la 1848, de la 1848 a venit votul universal, a venit dictatura cesariană. Și știți câți alegători erau în Franția la 1848? Erau 200,000 alegători. Subimperiu era 8 milioane. Dér cine era în Cameră când erau 200,000 alegători: Era un Lamartine, un Garnier Pages, un Berger, un Odilon Barot, etc., toate ilustrațiile Francei.

Cu votul universal de sub Napoleon abia erau cinci opozanți. Ei bine, se nu ne amăgim onorabile D. Fleva, eu și recunosc meritul că ai descoperit uă artă excepțională susținând uă cauză rea. Nu te servy de asemenea argumente; acele mijloce se le lăsăm pe sema lui Baraudet. D-ta imitédă pe Gambeta; și Gambeta la început vorbira de nouă sușe, du un vârtej, de uă amestecătură. Apoi îndată a înțeles ca face ceea ce Francesii numesc uă fausse route, și a trebuit se asculte de consiliile lui Thiers, care și a dis: deca voiți să fundați republica, faceți uă republică amabilă, fiți amabili cu totă lumea, fiți prudenți, nu amenințați, nu înspăimântați nici un in-

teres, dați tutulor garanții de legalitate, de ordine și securitate.

Apoi ôre prudent este limbagiul,--nu voiți să-l califice cu adevăratul său nume,--limbagiul ținut de D. Fleva, când face apel la pasiunile Camerei și voesce a o escita în contra Senatului? Nu este patriotic, nu este constituțional un asemenea limbagiū.

D-lor, vin acum la ceea ce privesce obiectul acestui proiect de lege, și mai întâi observ că onorabilele raportor al comitetului, D. Costinescu, se îngrijese de ceea ce D-sa numesce dictatura ministerială; acesta mi se pare că este termenul de care se servese....

Uă voce. De veto al ministerului.

D. M. Costachi. Ba dictatura 'mă pare că dice, étă raportul este aci.... Omnipotență dice raportul; dér omnipotența și dictatura, cam tot una este. S'a îngrijit, dic, de omnipotența D-lui ministru de finance. Apoi, D-lor, știți ce imput eu mă la toți ministrii de finance câți au fost în țeră la noi? Tocmai că n'au usat de aceea omnipotență pe care le o dă, le o impune legea. Déră vedeți cât de simplu este mecanismul ce vi se propune prin această lege, și nu creș că, spre a înțelege și a discuta un lucru atât de simplu era nevoie să ni se mă citească discursurile pronunțate în Constituanta de D. Strat, D. Blaremberg și chiar de D. Cernătescu.

Inchipuiți-vă, D-lor, pentru un moment că noi am intra astăzi pentru prima ôră în funcționarea Constituției noastre; să ne închipuim un moment că nu există nimic înaintea noastră; -- în adevăr 'mă veți dice că este uă suposițiune absurdă, déră aveți să vedeți că nu supără în nimic. -- Ei, D-lor, cu Constituțiunea această în mână, ar trebui să ne facem întâi legi după car și să ne cârmuim, așa este? Ar trebui să ne facem legi de imposit, căci trebue să plătim și judecătorii, și administrațiunea, și armata, etc.; pentru toate acestea ne trebuesc legi. Pentru legi în genere avem un capitol generic, despre puterile Statului, care dice:

„Tote puterile Statului emană de la națiune, care nu le poate exercita da cât numai prin delegațiune, etc.“

Și apoi mă la vale dice:

„Puterea legislativă se exercită colectiv de către Domn și reprezentațiunea națională.“

„Reprezentațiunea națională se împarte în două Adunări: Senatul și Adunarea deputaților.“

„Ori-ce lege cere învoirea a câtor trele ramure ale Puterei Legiuitoare. Nici uă lege nu poate fi supusă sancțiunei Domnului de cât după ce se va fi discutat și votat liber de majoritatea ambilor Adunări.“

Va să dică D-lor, nu este admisibile uă singură lege care se nu fi trecut prin a-

mândouă Corpurile. Vom veni pînă la excepțiuni.

Acum, eu vă fac D-văstră uă singură întrebare: Când ar trebui ca mecanismul acesta pe care l'am înființat să se puie în lucrare, ar trebui ca amândouă Corpurile Legiuitoare să delibereze asupra sarcinilor care trebue să se impuie fie-cărui cetățen, adică asupra legilor de imposit. Această ne o spune Constituțiunea în modul cel mai categoric. În Stat constituțional regulat, cum suntem noi, avem nevoie de legi organice, spre exemplu se hotărâm câți membri se fie la Curtea de Casațiune, ce lăfă să aibă acei membrii, ce lăfă să aibă ministrii, și aci în parentese vă spun că în nici uă țeră nu sunt mai rău plătiți ministrii de cât la noi, ce lăfă să aibă prefectii, etc. Acestea toate se chiamă legi organice sau de organizare. Cine face aceste legi? Înșăși Camera și Senatul. Prin urmare acele cheltuieli cari în Englitera se chiamă cheltuielile consolidate, căci există în puterea unei legi și ast-fel nu se mă pot strămuta, la noi vedem, ca la nimeni în lume unde e un parlament care votează budgetul, vedem că acele cheltuielile fixe, stabilite prin legi, se votează pe capitole și chiar pe articole, și așa audim: capitolul I, art. I curtea cutare, și de acolo anume pînă la copisti, pînă la odăiași îi votăm pe fie-care în parte cu lungi discuțiuni și cu nenumerate amendamente.

Știți D-lor, la ce ar trebui să se reducă budgetul nostru actual? La fixarea paragrafului extraordinar, câte fonduri secrete să dau ministrului de interne pentru mănținerea ordinii publice, cât să dau ministrului de externe sub denumire de cheltuielile de presă în străinătate și de cheltuielii diplomatice, cu toate că această nu se mă face, dar să dicem numai pentru presă, și altele asemenea, alt nimic. În alte state funcționarii sunt inamovibili și au lefii stabile, știu că nu se mă pot schimba, știu că le este lăfa care nu li se poate modifica de cât când se modifică legea organică care și privesc, în cât numai de la uă modificare a legilor organice se modifică și budgetul, și atunci negreșit că legea organică trebue să se modifice împreună cu Senatul.

Mă este încă și alt ceva. Constituțiunea ne spune că nu se poate crea un imposit, nu se poate efectua un împrumut, fără uă anume lege votata de ambele Corpuri Legiuitoare.

Apoi, ia să ne cercăm noi aci să votăm cu toții, câteși 150 de deputați câți suntem un împrumut de 50 milioane și duceți-vă cu acest împrumut în străinătate; nu vă va da nimeni cinci centime, pînă nu va fi votat și de Senat acest împrumut; fiind-că la legile de împrumuturi, ca și la cele de imposit, trebue ca amândouă Corpurile Statului să ia parte la votarea lor, ca să le dea forța lor legală ce le este încredin-

tată prin titlul al treilea din Constituțiune.

Daca lucrul este așa, daca nu se poate crea un impozit nou, daca nu se poate face un împrumut nou fără încuviințarea amândorora Corpuri ale Statului, de unde are ministrul de finance să ia bani pentru cheltuielile neprevăzute? Ieău cazul pe care l'a spus D. Fleva, că mâne sună trompeta resbelului, apel de 50 mii oameni sub steguri; ministrul de resbel cere parale, vedeți mă puți în eventualitatea D-lui Fleva.

Ei, credeți D-vastră, cum că ajunge ca atunci Camera să dică: votăm un credit de 10 milioane? Apoi ministrul de finance, daca i va fi frică de pelea lui și de averea lui, are să vă răspundă: D-lor, bugetul pentru mine e o lege, bugetul este de 80 milioane; 80 milioane venituri și 80 milioane cheltuieli, de unde să ieșu eu acele 10 milioane? Pote să i dică Camera: fie virimente? Pote să legitimeze Camera o nelegiuire? Pote Camera, care a dat în judecată pe ministri mai alaltă-ieri pentru că au făcut virimente, poate să ustifice pe ministrul de finance când ar face virimente? Nu. Va să dică daca nu poate face virimente nu are bani; are dar să dică ministrul de finance: bucuos, domnilor, cheltuieste 10 sau 15 milioane, dar lăsați-mă ori se vead moșii de ale Statului, ori să punem impozite noue, ori să facem un împrumut. Apoi aceste trei mijloce trebuie să treacă prin amândouă Corpurile Legiuitoare. Vedeți dar, că cestiunea e atât de simplă, încât toate acușările făcute de D. Fleva, acestui proiect, că ar atinge drepturile Camerei, sunt nefundate, sunt inuste. E primordial lucru, D-lor, că într'un Stat organizat pe principiele constituționale nu se poate cheltui de ministrul financelor un singur ban ce n'ar fi trecut în bugetul Statului, alt-fel ar fi un ministru neonest. Apoi care a fost greșala noastră, nu de acum, dar de 12 ani în urmă? Greșala noastră a fost tocmai că am făcut ceea ce ne dice astă-zi D. Fleva, se facem. A venit un ministru cu un credit de 2, de 3 milioane, de exemplu, și fără să arate cu ce resurse are să se acopere acel credit, a cerut Camerei să i l voteze, dicând numai că acest credit se va acoperi din resursele generale ale bugetului pe anul cutare; și acele resurse generale în urmă ne au dat deficitul de 100 milioane ce ne-a denunciat D. ministru de finance cu această ocaziune.

Apoi D-lor, în fața acestui deficit, în loc ca D-vastră se vă aduceți aminte că ați trimis înaintea judecății pe doi ministri de finance, pentru că au urmat în modul defectuos ce ni l propune D. Fleva, veniți și faceți din amor propriu o interpretatiune în contra Senatului, și diceți ministrului de finance: fă și D-ta cum ai făcut și cel-l-alt.

Dar deca ați face acesta, după ce ați trimis pe acei ministri în judecată, eu unul,

dacă aș fi judecătorul lor, aș dice: D-v. Camera, ați violat legea, iar nu ministrii, pentru că ați votat credite contra legii comptabilității. Așa este, D-lor, și prea bine v'a spus D. ministru de finance că în legea de comptabilitate este un articol care dice că nu se poate înființa nici o cheltuială nouă neprevăzută prin buget, dacă nu se vor indica și resursele cu care să se acopere aceea cheltuială.

Dacă acest principiu atât de primordial s'ar fi observat încă de acum 12 ani în urmă, n'am fi ajuns în starea de miserie în care suntem astăzi. Ei bine, dacă D-vastră veți esita acuma de a vota această lege, D. Sturdza v'a spus că veți da lovitura cea din urmă creditului public al României.

Dă ce joc de cuvinte a mai făcut D. Fleva? D-sa a dis: toate veniturile și cheltuielile Statului trebuie a fi trecute în buget. — Acesta se înțelege de sine și negreșit că cheltuielile nu se pot face de cât în limitele veniturilor, care veniturii sunt produsele legilor votate de ambele Camere Legiuitoare. Nu poate se exista un buget fără se existe o lege de venituri care trebuie se precadă tot-d'anna legea bugetară.

Se vedem acum ce dice art. 32 din Constituțiune? Într'un mod generic acest articol dă putere legislativă ambelor Corpuri Legiuitoare ale Statului.

Fiind-că nu voiesc se prelungească discuțiunea, mă resum în acest mod: mai întâiu las cestiunea la ap eciarea D-văstre; poate ne vom mai întâlni la toamnă, și atunci vom căuta cu toții a vedea care este culpabil, și cine a adus în curs de 12 ani România în starea în care se află astă-zi. După mine, instituțiunile noastre sunt viciose; le veți modifica? Nu știu de veți face acesta dar cel puțin lăsați aceste mici paianțe ce se pun ca se nu cadă cu totul edificiul nostru.

Cât pentru partea constituțională, aș ruga pe D-nii deputați, să se ferescă de a o atinge, mai cu seamă în modul cum a făcut D. Fleva, pentru că nu e un limbajiu corect acela de a defăima o Cameră față de cea-altă. Se ne aducem aminte că în vremi grele Senatul acesta ne a scăpat de multe rele.

Prin urmare, D-lor, eu declar că voi u vota cu amândouă mâinile proiectul prezentat de D. Sturdza, și dacă ar fi oare-care articole care nu var fi bine explicate, mi rezerv dreptul de a lua cuvântul la discuțiunea pe articole, spre a cere să le lămurim mai bine.

Voc. Închiderea discuțiunii.

D. Ministru de finance. Înainte de a se închide discuțiunea, D-le președinte, cer se am ultimul cuvânt, se fie dar, bine constatat că discuțiunea nu se poate închide pînă ce mai întâiu nu voi u vorbi eu.

D. P. Buescu. Am cerut cuvântul, D-le președinte.

D. Al. Holban. Cer cuvântul contra închiderii discuțiunii. (Sgomot).

D. vice-președinte. D-lor, s'a cerut închiderea discuțiunii, și D. ministru de finance a cerut cuvântul a vorbi cel din urmă, prin urmare D. ministru de finance are cuvântul.

D. D. Sturdza, ministru de finance. D-lor deputați, vedeți că atunci când sunt tratat de un ministru de finance puțin serios, de un om puțin grav în politică, de un cetățen puțin constituțional, de un ministru care vine cu o lege ce este un adevărat desastru, de un ministru care vine și susține o lege de natură a usurpa drepturile acestui Corp Legiuitor, vedeți, dic, în fața acestor grave acușatiuni că mi este cu neputință de a sta pe această bancă fără ca D-vastră să decideți, prin votarea sau nevotarea acestei legi, cestiunea de încredere sau neîncredere ce aveți în mine. Acesta e cu atât mai necesariu în timpul cu totul anormal și dificil în care trăim astă-zi, cu cât un ministru care n'ar avea deplina D-văstre încredere, n'ar putea să poarte cu demnitate o grijă, o sarcină așa de grea ca aceea ce cade astă-zi asupra sa. Și să nu se vorbească aci de ultimatum. Nu este ultimatum. D-văstre sunteți în drept să nu votați o lege care vi se prezintă de minister; însă nici de la un ministru nu puteți cere ca să abdice conștiința sa, să facă pact cu ceea ce el crede că nu e bine; și ar fi o lipsă de delicatețe din partea mea când aș mai sta pe această bancă atunci când ved că D-v. nu primiți o lege pe care veți o presint eu, atunci când se ridică furtune de aceea cum au fost ridicate ieri și azi în contra celei d'ântăiu legi pe care eu o socotesc fundamentul pe care avem să zidim descurcarea afacerilor noastre financiare. Dără și din partea D-v. ar fi o indelicatețe ca să cereți ca eu, în contra conștiinței mele, să mă șed aci, după ce mi veți respinge legea; stând încă aci după respingerea acestei legi eu nu aș mai avea nici puterea, nici autoritatea de a lucra.

Prin urmare, D-lor, să fie bine înțeles: voi u sta sau nu la acest minister, după soarta ce va avea legea; acesta pentru mine e o cestiune decisă; era D-v. veți face cum veți va lumina Dumneșeu.

Acum, D-lor, voi u atinge puțin cestiunea constituțională. S'a dis că prin această lege se atacă drepturile și prerogativele Corpului acestuia Legiuitor; și, dicându-se acesta, s'a adaos că numai această Cameră reprezintă națiunea. Apoi, să mi permiteți, ca membru al Senatului, să vin a protesta, în numele Constituțiunii, în contra unei asemenea alegațiuni. Art. 38 din Constituțiunea noastră dice că membrii ambelor Adunări reprezintă națiunea, era nu numai județul sau localitatea care

Ți a ales, prin urmare, nu numai interesele care Ți au trimis în Corpurile Legiuitoare. Membrii acestor Adunări sunt de o potrivă reprezentanți ai națiunii, și de aceea mi pare rău să aud pe D. Fleva că tăgăduiește acest adevăr, că ambele Corpuri Legiuitoare reprezintă națiunea.

D-lor, nu se fundeasă regimul Constituțional când unul din Corpurile constituite ale Statului vine și atacă pe cel-alt Corp. Regimul constituțional, este un ruagiū, este ca un cēsornic din cele mai fine, în care fie care rotiță și are locul și rolul său; unde fie care rotiță trebuie să lase mersul liber la cele-alte; căci într-ait-fel, în-tregul cēsornic se strică și merge rău, pēnē când încetēsă de a mai merge. (Aplause). Ast-fel, D-le Fleva, nu prin ne-respectarea prerogativelor unuia său celui-alt Corp Constituțiunea va intra în sângele și în carnea noastră, va face parte din însăși viața noastră. Un Corp trebuie să fie tot atât de respectat ca și cel-alt, și guvernul să fie pentru amândouē Corpurile de o potrivă gelos de prerogativele lor. Prin urmare, e rău lucru să venim a asvărli asupra unui Corp banuiala că el nu ar reprezenta interesele națiunii. Apoi, D-lor, drept este ceea ce s'a făcut pēnē acum, ca Senatul să nu fie de cât o simplă Cameră de înregistrare a actelor guvernului și Adunării deputaților? Căci să nu uităm că împrumuturile de cari ați gema țera se făceau de guvern împreună cu Adunarea deputaților, și apoi mergeau la Senat numai pentru fi înregistrate; acele împrumuturi pe cari le plătim străinilor cu sângele nostru; căci cu sângele nostru plătim străinilor acele anuități legale cari ați trecut pe fie care an în străinătate pentru ca să ne sărăcēsă.

În privința această nu dați prin legea de față o nouă prerogativă nouă Senatului, ci Ți recunoșteați prerogativa pe care dupe Constituțiunea noastră o are Senatul, dēra care a fost căleată tot-d'a-una.

Nu vorbiți dēra de Senat, de această instituțiune constituțională în modul cum ați vorbit pēnē aci, căci nu trebuie să uitați ca Senatul a salvat țera sunt acum noă luni, pentru că, precum știți, el, Senatul, a zdrobit ilegalitatea, el a venit să dea țerei liberul exercițiu al drepturilor constituționale. Apoi, când știți că Senatul a făcut această, trebuie neapărat să întrebuițați alte cuvinte când voiți să vorbiți despre această instituțiune.

D-lor, s'a vorbit mult despre Anglita, și bine ar fi când cităm exemple din această țera, să o luăm de exemplu în sântenia cu care se respectă acolo autoritatea și drepturile Corpurilor constituite ale Statului, căci atunci și finanțele noastre, și toate afacerile publice ar merge mult mai bine. Să mi permită onor. D. Fleva să Ți spun că și eu cunosc puciu Constituțiunea engleză. Acolo ambele Corpuri Legiuitoare, și Camera

comunelor, precum și aceea a Lordilor, au drepturi de o potrivă, toate legile sunt discutate și votate de ambele aceste Corpuri Legiuitoare; o singură excepțiune există în Constituțiunea engleză, această excepțiune este darea banilor, nimic alt. Acesta este un drept al Camerei comunelor și este foarte vechi în Anglia, el datēsă încă de la 1407, prin ordonanța a regelui Henric al IV, în care se dice că cheltuelele se acordă de către Camera comunelor, eră nu de către aceea a Lordilor, căci Camera Lordilor trebuie numai să dea consimțimēntul său pentru că acele legi privitoare la cheltueli să pōtă deveni o lege. Dēra știți principiul care este în Anglita? Este un principiu pe care D-vōstre Ți căleati în toate țilele, și acest principiu este că nici un membru din parlamentele din Anglia nu pōtă să propună o cheltuelă, fără a cea cheltuelă să fie cerută de guvern. Parlamentul din Anglia nu deschide punga, nu dă bani, el este foarte sgârcit, nu este risipitor precum sunt Corpurile noastre Legiuitoare; căci trebuie să vă spun că parlamentul din Anglita nu ar fi propus, precum ați propus D-vōstre mai de unădă, să cheltuim 2,000 lei pentru înmormēntarea unui cetățen, a cărui memorie și mie mi este scumpă, cu toate acestea eu ca ministru de finanțe m'am opus ca cea cheltuelă să se facă din un credit extraordinar sau suplimentar, care ar îngreua și mai mult situațiunea bugetului acestui an, și v'am arătat un capitol anume de unde să puteam da acei bani. Asemenea nu am voit să supun la aprobarea domnēsă votul D-vōstră relativ la creditul de 5,000 lei pentru plata imprimării actelor comisiunei pentru darea în judecată a fostilor ministri. Trebuie să știți, D-lor, că aveți un om la ministerul de finanțe care nu pōtă să vedă risipă în finanțe, (aplause), și cât timp voi stă eu pe această bancă ministerială voi căuta să vă silesc, pentru că văd că aveți altfel de tendințe, să vă silesc să intrați în spiritul Constituțiunei, căci tot așa se face și în Anglita, D-lor, v'am spus o și ieri (sgomot). Eu am să vă vorbesc adevărul așa precum trebuie, și D-vōstre, dupe ce voi termina eu, veți lua cuvēntul și veți combate cele ce veți găsi nefundate în cuvintele mele, dēra pēnē atunci mi veți permite să vorbesc.

În Anglita, este numai corōna, numai guvernul care cere bani, și Camera comunelor încuviințēsă, eră Camera Lordilor Ți dă consimțimēntul său la aceste cereri, și această este în toate cererile bănești.

În toate celelalte cereri procedura variadă, cererea se pōtă face sau mai întâi la Camera Lordilor, ca apoi să mērgă la Camera comunelor, ori se face mai întâi la Camera comunelor, ca apoi să mērgă la cea a Lordilor. Sunt chiar biluri privitoare la bani care, într'un mod accidental pot fi propuse la Camera Lordilor, dēra ea le vo-

tēsă stergēnd toate cuvintele privitoare la bani, și când bilul vine înaintea Camerei comunelor, atunci cuvintele acelea nevotate de Camera Lordilor se tipăresc cu roșu, pentru ca să se știe că Camera Lordilor nu s'a atins de cestiunea bănească. Văș putea cita foarte multe exemple în privința această. Sunt cazuri în care Camera Lordilor s'a ocupat cu biluri de bani, însă Camera comunelor nu a venit atunci să înfrunte pe Camera Lordilor, ci foarte respectuos a pus bilul la oparte. Așa s'a întâmplat la 1661..... (Interuperi.) Nu vă impaciențați; aveți timpul să votați în contra legii; lăsați-mă să vorbesc, fiind că pōtă va fi cea din urmă dată când voi vorbi înaintea D-vōstre.

La noi, D-lor, sunt articole precise în Constituțiune. Ast-fel este art. 33 care dice că ori ce lege relativă la veniturile și cheltuelile Statului său la contingentul armatei trebuie să fie votată mai întâi de Adunarea deputaților.

Pe urmă vine art. 113 care dice ast-fel „În fie-care an Adunarea deputaților încheie socotelile și votēsă bugetul...” și mai la vale dice că bugetul nu va fi definitiv de cât după ce se va vota de Cameră și sancționată de Domn.

Ruagiul nu este tocmai așa după cum l'a descris D. Fleva; căci bugetul când se presiată înaintea Adunării nu este de cât un proiect de budgēt și nu devine definitiv de cât după ce se va sancționa de Domn.

Apoi vine art. 114 care vorbesc despre luarea socotelilor. Aceste socotele sunt controlul ce Adunarea esercită asupra guvernului, ca să vadă dacă a executat bine bugetul votat, adică dacă n'a cheltuit mai mult.

Iată dispozițiunile Constituțiunii. De aci însă, pēnē a dice că această lege de comptabilitate, care nu conține nici o singură dispozițiune privitoare la vre-o dare sau cheltuală, ar fi trebuit prezentată mai întâi Adunării deputaților și apoi să fi mers la Senat, este departe.

Acesta este o idee a D-lui Fleva; însă de acolo pēnē la această idee să devie lege, este departe și chiar când s'ar face, va fi de discutat, căci ar fi contra Constituțiunei.

Așa dar unde vede D. Fleva că această lege este un atac direct sau indirect la prerogativele acestei Adunări? Ce drept al Adunării se ia? Ce prerogativă i se atinge?

Apoi D-lor, cea d'întăi prerogativă este prerogativa națiunii și D-vōstră aveți datoria să Ți votați bugetele echilibrate. După această vine prerogativa D-vōstră (aplause). Cum vă spune D-vōstră că dacă ați vota bugetul neechilibrat, țera trebuie să l'înghiță și cel alt Corp să tacă? Ei bine, această este ceea ce combate legea de față. Suntem rău nărăviți, am contractat un o-

biceii rău, de a cheltui mai mult de cât avem. Acel obicei trebuie să pit de la rădăcină și trebuie ca D-vastră să luați un angajament solemn înaintea țerei pentru acesta.

Cheltuelile sunt de două feluri: cheltueli basate pe legi organice și cheltueli pe care D-vastră le puteți restrânge sau întinde după voință, fără ca cel alt Corp să se amestece. Când însă este vorba ca să vă atingeți de cheltueli basate pe legi organice, atunci trebuie ca acele modificări să fie votate și de cel alt Corp. Apoi, când guvernul dice prin această lege că el va prezenta proiectele acelea Corpurilor Legiuitoare, nu se atinge întru nimic drepturile Adunării, pentru că nici o lege nu poate fi făcută de nimeni în contra dispozițiilor clare și precise ale Constituției și când un guvern ar îndrăzni să iese din aceste dispoziții constituționale, nu sunteți D-vastră aci pentru ca să l'opriți și să nu l'lasați să facă o asemenea călcare de Constituție?

Apoi vedeți că atunci când se votează un buget cu deficit, de la sine să înțelege că intră și cel alt Corp în oare-care rol. Dacă D-vastră ați vota ca să echilibrați bugetul numai cu scăderi de cheltueli care nu sunt basate pe legi organice, atunci cel alt Corp în adevăr, nu are a se amesteca; dar alt-fel, are foarte mult de discuti, după cum D-vastră sunteți geloși de prerogativele D-vastră, tot așa și acel Corp este gelos de prerogativele sale.

Credeți D-vastră că prerogativa stă în prodigalitatea D-vastră? Eu n'o cred; eu cred că stă tocmai în ceea ce formăză fundamentul bugetului engles, adică în strimtorarea cheltuelilor.

Legea, în adevăr, este cam draconică. În acesta aveți dreptate; însă cred că fără o lege draconică, în starea lucrurilor de astăzi, nu putem regula situațiunea financiară; trebuie ca eu toți să ne impunem o regulă, o legalitate care pînă astăzi nu am pădit'o.

S'a mai imputat acestei legi că ar atinge drepturile Adunării fiind că i impune a vota veniturile cu trei la sută mai jos de cât mijlocia a trei ani. Apoi D-lor, dacă D-vastră veți vota veniturile alt-fel de cât este aci assignat, atunci veți vota bugete soldate cu deficite, și atunci, cum v'am spus ieri, veți merge pe urma Adunărilor D-lui Catargiu, și nu veți aduce o îndreptare.

Acastă lege nu este făcută de Senat, este făcută de mine, și toate schimbările sunt făcute de mine, cu care am venit subsequent și le-am propus secțiunilor Senatului, căci după ce am propus și prezentat această lege Senatului, după un studiu din nou al legii, mi s'a părut că trebuie să fie și mai severă de cât cum era mai înainte. Acum, dacă D-vastră veți voi să mergeți cum ați mers în trecut, atunci

veți merge rău, dar vă declar că nu veți putea merge înainte.

În cât privește mecanismul întreg al legii, am vorbit destul ieri și nu voese să vă mai ocup astăzi repetindu-mă. Ceea ce voi să vă spun este să nu luați această lege ca o chestiune de amor propriu al meu. Ea este necesară pentru ca creditul nostru să se mențină. Numai atunci când ne vom arăta ferma noastră decizie de a rupe cu greșelile trecutului în privința bugetului, numai atunci vom mai putea câpăta încrederea și a țerei și a streinătății în privința creditului nostru.

Vă rog d-rea să votați această lege așa cum s'a votat de Senat, căci în cât mă privește pe mine, nu voi șede a un minut pe această bancă deca legea nu se va vota.

Voc. Închiderea discuției.

D. A. Holban. D-lor deputați am luat cuvântul în contra închiderei discuției și rog pe această onor. Cameră să binevoiescă a fi puțin pacientă fiindcă este în joc însuși demnitatea acestei Camere.

D-lor, s'a aruncat acușatiuni grave în contra Camerei. Nu ar fi demn, nu ar fi cuviincios ca în urma cuvintelor D-lui ministru Camera să nu și dică cuvântul său. D. Manolache Costachi a interpretat istoria contimpurană în mod judaic pentru ca să aibă pretext de a face acușatiuni și critice Camerei, ridicând prestigiul Senatului cu premeditare, prestigiu care nu avea nevoie să fie ridicat, fiind că nimeni nu l'a fost înjosit, în urmă imediat vine D. ministru cu cuvinte atacătoare și ne amenință cu degetul...

D-le ministru nu faci bine ceea ce faceți...

Voc. Protestăm, nu a acusat nimeni Camera.

D. A. Holban. D-lor, vă rog, vă conjur să nu vă substituiți mie în modul de a înțelege lucrurile; interpret lucrurile așa cum le înțeleg.

Voc. Închiderea discuției (sgomot).

D. A. Holban. D. ministru a spus: cât voi fi eu ministru nu voi permite, nu voi tolera, nu voi lăsa...

Acastă manieră dictatorială de a discuta nu i șade bine D-sale...

Voc. Protestăm.

Voc. Închiderea discuției (sgomot).

D. A. Holban. Am cuvântul și voi să l'țiu în libertate, pînă voi esprima eugetarea mea.

D. D. I. Ghica. Nu este contra închiderei discuției (sgomot).

D. A. Holban. Ori cât veți protesta D-le D. Ghica eu voi continua a vorbi. Afară numai deca Camera volesce să mi răpescă cuvântul acordat... (Sgomote mari.)

Voi aminti D-lui ministru de finance că deca este vorba de... (Înteruperi. Sgomot).

Deca nu mi permiteți D-lor, ca să vorbesc, renunț la cuvânt; d-rea nu uitați că

atunci se va dice cu dreptate că în această Cameră liberală n'a fost cu puțință un om independent să și exprime opiniunea sa. (Sgomot).

D. G. Vernescu. D-lor, eu cerusem cuvântul ca să vorbesc în contra închiderei discuției, d-rea.

Uă voce. D-rea acum aveți să vorbiți pentru.

D. G. Vernescu. N'am luat cuvântul ca să vorbesc pentru închiderea discuției; d-rea fiind că D. Holban luând cuvântul în contra închiderei discuției n'a făcut de cât să vorbească în fondul chestiunii, atunci am cerut și eu cuvântul ca să arăt și eu opiniunile mele asupra fondului chestiunii, sub pretext de a vorbi pentru închiderea discuției. Fiind că însă eu respect prea mult Camera ca să alerg la asemenea mijloce: renunț la cuvânt.

—Se pune la vot luarea în considerațiune a proiectului de lege, și rezultatul scrutinelui este cel următor:

Votanți	87
Majoritatea absolută	44
Bile albe pentru	50
Bile negre contra	37

D. vice-președinte. Adunarea a luat în considerațiune proiectul de lege.

D. C. Fensea. D-le președinte, eu m'am abținut de la acest vot.

Sedința se rădică la 6 ore după amiez și cea viitoare se anunță pe a doua zi, 19 Februarie 1877.

SOCIETATEA CRUCEA ROȘIE

DIN
ROMANIA

COMITETUL CENTRAL.

Mai înainte de a se da publicității o dare de seamă detaliată și științifică de lucrările de pe câmpul de resbel a ambulanței Române „Crucea Roșie“, credem de datoria noastră a da următorul resumat.

Prin subscripțiunea deschisă, s'a adunat pînă astăzi suma de lei 28,168 bani 46, și deosebit o cantitate considerabilă de obiecte de pansament, medicamente și scamă, oferite de eforia spit. civile, și de mai mulți D-ni farmaciști și dame din țară.

S'a cheltuit pînă acum lei 18,396 b. 70. Mai rămâne lei 9,771 bani 76, pentru complectarea și darea unei mai mari desvoltări acestei societăți.

Ambulanța a avut sub îngrijirea sa spitalele din Kiupria și Rajan, și punctele Bobovisce și Nerichief-Han, unde de la 1 August pînă la 7 Decembre, a căutat 6,832 răniți și bolnavi de diferite naționalități,

din care 6,732 au eșit însănătoșiți, era morți 100.

Personalul s'a întors în deplină sănătate.

Darea de sémă științifică și raportul general de mișcarea bolnavilor se va publica prin gazeta medicală a spitalelor cât mai ne întârziat.

ANUNCIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE FINANCE.

Casieria generală de Némțu.

Brevetul de licență sub No. 339, cu data de 23 Noembrie 1876, în baza căruia debitantul Chiriac Scobac, din comuna Uricheni, exercita comerțul de băuturi spirtoase cu amănuntul, fiind declarat perdut cu ocazia încetării din comerț a titularului; casieria publică spre cunoștința generală că ver-cine se va servi pe viitor cu citatul brevet, va fi urmărit de către agenții administrativi și polițienesei ca contravenient, conform art. 11 și 12 din legea licențelor, în combinare cu art. 128 din codul penal.

No. 989.

Casieria generală de Gorj.

În ziua de 28 Februarie curent, s'a adjurnat vânzarea prin licitație în localul acestei casierii, a averilor următoare pentru datoriile din arendă:

Cantitatea de grâu ce va rezulta din 3 șire, 100 chile porumb, 600 oca grâu și 1,000 oca porumb de la moșia Strâmba.

43,000 oca porumb și 2,000 oca grâu, idem Moii.

22,000 oca porumb și 3,500 oca grâu, idem Baza-de-fier.

20 chile grâu, idem Ilesci.

20,000 oca grâu, idem Vêtra Tismana.

32 chile porumb, 2,000 oca grâu și 3500 oca porumb, idem Frătesci.

21,000 oca porumb și de la 25-30 chile grâu, idem Șipotu.

1,500 oca grâu, idem Turburea.

Se publică despre acesta spre generala cunoștință.

No. 1,369. 1877, Februarie 17.

În ziua de 28 Februarie curent, s'a adjurnat vânzarea prin licitație în localul acestei casierii, a 24 miș oca porumb, pentru neplata de pădurări și confinisci de la moșiile Pârâu-Boia și Vêtra-Crasna.

Se publică spre generala cunoștință.

No. 1 365. 1877, Februarie 17.

Se publică spre cunoștința amatorilor că la 28 Februarie curent, s'a destinat a se vinde în localul casieriei:

70 chile porumb, aflat în proprietatea Hiesci, din plasa Jiu, și

20,000 oca porumb, aflat în proprietatea Vêtra-Strâmbă, tot din acea plasă, averi ale arendașilor acelor proprietari ce li s'a sequestrat pentru ne plata de arendă. No. 1,012. 1877 Februarie 16.

Casieria generală de Teleorman.

În conformitatea adresei D-lui casier general de Doljiu, cu No. 180, destinându-se ca, în ziua de 2 Martie viitor, să se vândă prin licitație publică, în localul acestei casierii, prin pașă formelor legale, 1.800 chile mari porumb în drugi, recolta din 1876, avere a fraților Theodor, sequestrate prin legea urmăririi, pentru plata arendii moșiei Ciuperceii din acel județ.

Casieria publică despre acesta spre cunoștința amatorilor în genere.

No. 1,250. 1877, Februarie 18.

— Din lipsa de concurență neputându-se vinde prin licitație publică, în ziua de 15 curent, următoarele câtimii de produse sequestrate prin legea urmăririi, de la arendașii moșiilor Statului notate mai jos, pentru datorii de arendă, însă:

13 chile mari hrișcă, 30 banițe rapită și 18 chile mari orz, de la moșia Puținei-Cârțocleșca.

20 chile mari porumb, pentru plata sumei de lei 531, bani 79, jumătate din procente pentru arenda domeniului Turnu, pe 1866, 1868, 1869 și 1870, conform adresei D-lor administratori ai domeniilor Statului No. 21,748 din 1875.

49 chile mari porumb, de la moșia Dănesci-Uda.

69 chile mari orz și 16 banițe idem, trupul Suhaea.

206 chile mari porumb și 1 baniță aproximativ, idem.

33 capete vite mari, de la moșia Dorobanțu.

1 batoză de bătut porumb, idem.

85 chile mari grâu, de la moșia Plopi.

69 idem, idem porumb și 10 banițe, idem.

35 chile mari orz, idem.

8 chile mari orz și 203 idem porumb aproximativ, de la moșia Peptea.

15 chile mari grâu și 50 idem ghircă, 50 idem orz și 50 idem ovéz, de la moșia Belitorii.

204 chile mari porumb, idem Frumosa.

154 chile mari porumb, idem Păuleșca.

32 chile mari orz, 7 și jumătate idem ghircă, și 4 idem grâu recolta anului 1876, de la moșia Beciu, județul Olt, căutat în regie.

47 chile mari grâu, 37 idem orz, și 15 idem ovéz, idem Tolcésca, județul Teleorman, idem.

Casieria pe de o parte, prin procesul verbal ce a dresat în acea zi, a amânât vânzarea acelor produse pentru ziua de

2 Martie viitor, când urmăsea a se efectua prin licitație publică, în localul casieriei și prin pașă formelor legale; era pe de alta publică despre acesta spre cunoștința amatorilor în genere.

No. 1,383. 1877, Februarie 17.

Casieria generală de Doljiu.

În ziua de 10 Martie viitor, destinându-se ținerea licitației în comuna Șegarcea, la localul primăriei, pentru vânzarea următoarelor:

Uă treiărătoare cu No. 7,746, Claiton.

Uă locomobilă cu No. 8,520, idem.

Uă batoză de porumb cu No. 1,101, idem.

Uă treiărătoare cu No. 5,812, Ramson.

Uă locomobilă cu No. . . . , Ramson.

Uă batoză de porum cu No. . . . , idem.

Uă móră de abur cu două petre, fără locomobilă.

Tóte aceste machinii avere a D-lui Gregorie Argentoénu, sequestrate pentru neachitarea moșiei Bistrețu, cu trupurile.

Casieria publică acesta spre cunoștința generală, era amatorii ce vor voi a le cumpăra, să se prezinte la primăria comunei Șegarcea, în ziua notată mai sus, însoții de cautiune de 5 la sută din prețul obiectelor.

No. 2,561. 1877, Februarie 18.

Administrația generală a demeniilor și pădurilor Statului.

1 Din cauza întreruperii comunicației, precum ne anunță D. prefect al județului Brăila prin telegrama cu No. 1,334, neputând veni amatorii de a cumpăra ostróvele Statului, a cărora licitație era ficsată la 21 Februarie, conform anunțului din *Monitorul* No. 27, din anul curent.

Se face cunoscut, că s'a amân timer această licitație pentru ziua de 12 Martie viitor.

No. 4,949. 1877, Februarie 21.

(3—3)

— Prețurile obținute la licitația ținută în zilele de 3, 4 și 5 Februarie curent, pentru închirierea ecaretelor de mai jos, situate în capitală și județul Ilfov, nefiind satisfăcătoare, administrațiunea publică spre cunoștința generală, că pentru închirierea lor pe termen și cu condițiunile publicate în *Monitorul oficial* No. 2 din 1877, se va ține uă nouă licitație în zilele de 7 și 8 Martie viitor, în localul acestei administrațiuni, casa Ștefănescu, din calea Mogoșoiei No. 87

Doritorii de a lua cu chirie aceste bunuri se vor prezenta în acétele zile însoții de garanțiile cerute de regulament, echivalent cu a patra parte din chiria actuală arétată în dreptul fie-cărui bun.

No. 4,908. 1877 Februarie 21.

T A B L O U

1. Locul de dogărie din curtea bisericii Răsvan, calea Moșilor, culôrea Roșie, în mărime fața spre calea Moșilor de 9,70 și lungimea de 22,50, ăra fundul de 7 metri, pendinte de biserica Răsvan, arendată cu lei 150.
2. Locul viran din strada Bosel, învecinat cu Fritz Ecledr, în mărime de 19 stânjenî, pendinte de episcopia Râmnic.
3. Două prăvălii, calea Moșilor No. 231, suburbia Silivestru, pendinte de monastirea Căldărușanî, închiriate cu lei 235.
4. Casele cu trei camere, din suburbia Jignița, strada Spaniolă No. 14, pendinte de monastirea Cernica, închiriate cu lei 335.
5. Prăvălia No. 2 din hanu Șerban-Vodă, pendinte de monastirea Cotroceni, închiriată cu lei 430.
6. Idem, No. 6, idem idem închiriată cu lei 7,660.
7. Idem, No. 7, idem idem.
8. Idem, No. 8, idem idem.
9. Idem, No. 9, idem idem.
10. Idem, No. 10, idem idem.
11. Idem, No. 11, idem idem.
12. Idem, No. 12, idem idem cu l. 1,320.
13. Idem, No. 13, idem idem cu l. 1,540.
14. Idem, No. 14, idem idem cu l. 1,230.
15. Idem, No. 15, idem idem cu lei 950.
16. Prăvălia No. 18, din hanu Șerban-Vodă, cu uă pivniță, închiriată cu l. 1,820.
17. Idem No. 19 și 20, din hanu Șerban-Vodă, închiriate cu lei 2,110.
18. Idem No. 21 și 22, idem idem cu lei 2,300.
19. Idem No. 23 și 24, idem idem, cu lei 1,900.
20. Idem No. 25 și 26, idem idem, cu lei 1,200.
21. Idem No. 28, idem idem, cu l. 610.
22. Prăvălia de sub gang, între cele cu 15 și 16, idem cu lei 400.
23. Magasia No. 1, din ulicioră de lângă prăvălia No. 28, închiriată cu lei 240.
24. Idem No. 2, idem idem, cu lei 400.
25. Două magasiî de sub localul Imprimeriei Siatului, în rând cu localul expediției *Monitorului oficial*, ocupate actualmente una cu butoie cu cernă și alta cu cărbuni.
26. Prăvălia No. 1 din hanu-Greci, pendinte de monastirea Hanu-Greci, împreună cu un beciu, închiriate cu lei 1,870.
27. Prăvălia No. 2 idem cu un beciu, închiriată cu lei 2,560.
28. Prăvălia No. 3, idem idem, cu lei 1,820.
29. Idem No. 5, idem idem, cu l. 1,880.
30. Idem No. 9, idem idem, cu l. 1,400.
31. Idem No. 10 idem, cu un beciu, închiriată cu lei 1,410.
32. Idem No. 11, idem, cu un ochi de pivniță, închiriată cu lei 2,235.
33. Idem No. 12, idem, împreună cu 2 ochiuri de pivniță, închiriată cu lei 2,600.
34. Ghereta de lângă prăvălia No. 10, hanu Greci, închiriată cu lei 500.
35. Locul viran de sub Mitropolie, învecinat cu D. I. Urlățenu și G. Protopopescu, pendinte de Mitropolie, închiriat cu lei 40.
36. Locul viran din suburbia Sf. Elefterie, din sus de mōra Vlădichi, partea dreaptă a Dâmboviței, în mărime de 174 și jumătate stânjenî, pendinte de Mitropolie.
37. Un pogon vie paragină din Dâln Filaret, pendinte de Mitropolie.
38. Locul viran situat în fața stradei Fundătura-Rinozerului, pendinte de Mihai-Vodă.
39. Locul viran în lungime ea de 100 stânjenî și 50 lățime, situat între proprietățile D-lor C. Disescu, C. Bornas, Zinea Jupileșu, C. Césornicar și dosul temniței, în fundul stradei Fundătura Rinozerului, suburbia Mihai-Vodă, pendinte de Mihai-Vodă.
40. Grajdii, șopronu, orzărie, 3 camere, două ochiuri pivniță în curtea monastirei Radu-Vodă, închiriate cu lei 610.
41. Prăvălia cu una cameră cu alte 4 camere pe strada Blănari No. 8 suburbia Sf. Gheorghe nou, pendinte de monastirea Radu-Vodă, închiriate cu lei 810.
42. Locul viran pe care a fost uă cameră și magasie din hanul Zamfir, pendinte de monastirea Sărindaru.
43. Grajdii, șopronu și uă grădină, pendinte de monastirea Sărindaru, închiriate cu lei 240.
44. Baia turcesca cu toate încăperile ei din suburbia Sf. Ionică, podu Beilicului, No. 83, pendinte de Sf. Ecaterina, închiriată cu lei 520.
45. Prăvălia de simigirie, împreună cu alte trei prăvălii, toate sub un acoperământ, podu Beilicului No. 81, pendinte de Sf. Ecaterina, închiriate cu lei 4,700.
46. Casele compuse din două etaje, sus 2 camere și jos uă prăvălie cu cuhnie, din suburbia Sf. Nicolae, strada Lipsani, pendinte de Sf. Sava, No. 39, închiriată cu lei 2,110.
47. Prăvălia No. 9 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,685.
48. Prăvălia No. 10 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,365.
49. Prăvălia No. 11 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,400.
50. Prăvălia No. 12 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,100.
51. Prăvălia No. 13 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,230.
52. Prăvălia No. 15 și 16 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriate cu lei 2,310.
53. Prăvălia No. 17 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,010.
54. Prăvălia No. 18 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,700.
55. Prăvălia No. 19 din hanu Slătari, pendinte de monastirea Slătari, închiriată cu lei 1,425.
56. Una magasie în gârliciu pivniței din hanu Slătari, închiriată cu lei 25.
57. Locul viran din suburbia Sf. Vineri, împreună, strada Sf. Mina, No. 7, pendinte de monastirea Radu-Vodă, închiriat cu lei 70.
58. Grădina de 18 stj. fața, 42% lungu și 35% fundul din suburbia biserica Albă, pendinte de monastirea Tigănesci.
59. Un loc ramas de la Pascal G. Șelaru, situat în strada Speranței, suburbia Caimata, culôrea Galbenă, învecinat în fața stradei cu I. Constantinescu, la nord cu I. Predescu, la răsărit cu D. Predescu și la apus cu St. Georgescu, pendinte de Stat.
60. Locul viran cu uă magherniță pendinsul din suburbea Deleă-Veche, strada Labirint, alături cu No. 103, rămas de la I. Césornicar, învecinat cu C. Dincă Birjaru, N. Sârbu și Stan Dulgheru.
61. Via de 10 pogone lucrătore în dosul grădinei Eliad, comuna Colintina, supusă la plată de embatic, având uă casă pe ea, cramă, șopron și grajd, învelite toate cu scânduri, megiesită cu Petre Tudor, Tudorița Cojocăreșu, Armėnu Bedrosu și în fața cu drumu Eliad, arendată cu lei 235.

Districtul Ilfov.

1. Via fără obrație de 4 pogone și 8 prăjinî din delu Grăca, pendinte de monastirea Negoesci, arendată cu lei 310, împreună cu cea de la No. 2 de mai jos.
2. Via de la Grăca de 6 pogone și 4 prăjinî, pendinte de monastirea Plătărescu, a cărei arendă intră în suma de 310 lei arătată la via de mai sus No. 1.
3. Locul arabil de 4 pogone, 16 prăjinî și 46 stânjenî pătrați de la Grăca, al cărui termu de arendă espiră la 1 Octombrie 1877, pendinte de monastirea Pasărea arendat cu lei 82.
4. Cinci-deci pogone loc arabil și fēnētă da la desființatul spital de Pestiferati de la Dudesci, pendinte de spitalul Pestiferatiilor, arendat cu lei 800.
5. Un loc din comuna Oltenița pe care se află clădit un local compus din mai multe încăperi, închiriate cu lei 40

SUPLIMENT LA MONITORUL OFICIAL

PUBLICAȚIUNI OFICIALE DIN RESORTUL CURȚII DE APEL DIN BUCUREȘCI

ANUNCIURÎ JUDICIARE

LICITAȚIUNI

Tribunalul de Argeș.

Pe baza diarului dresat de onor. consiliu de miniștri cu No. 14, din 1875, Februarie 7 și după îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal, sub No. 644, din anul curent, s'a hotărât ca, în ziua de 20 Maiu, anul curent, la orele 10 de dimineață, să vîndă cu licitație în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate, avere a D-lui Pavlache Marcu, de profesiune comerciant, domiciliat în comuna urbană Pitesci, județul Argeș, spre despăgubirea fiscului de sumele ce are a primi după arătutul mai sus diar.

Acastă vîndere se publică spre generala cunoscință, că toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile, ver un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă, sau ori ce alte drepturi, să se arête la tribunal, mai înainte termenului de adjudecațiune, căci, în urmă nu li se va mai admite nici uă pretențiune, ă ră aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile să se presinte la tribunal, la ziua și ora indicată mai sus, spre a concura.

Descrierea imobilelor ce se vînde, condițiunile vînderei și diferite sarcini și împrejurări ale imobilului pînă acum cunoscute :

Uă pereche case cu tot locul lor, care sunt situate în orașul Pitesci, districtul Argeș, colorea Albastră, strada numită Tergu-d'Afară, No. 484 și se învecinesce la dreapta despre mîdă-di cu proprietatea D-lui Ivancea Hagi Dumitriu, la stînga despre mîdă-nopțe cu a fraților Tache și Ștefan Marcu, în fația despre apus cu sus numita stradă, ă ră în fund despre răsărit cu proprietatea D-lui Avram Velicu Pescaru, construcțiunea caselor este de zid, învelite cu olane și se compune din două camere și un salon în fația uliței, alte trei camere în dos despărțite cu sală prin mijloc, alte 3 camere în lungul curții lipite de acestea de sus și alte 3 de desubtul lor, precum și pivniță sub casele cele mari; ă ră în fundul curții grajd, șopron și magasiu, construite asemenea de zid, precum și împrejmuirea curții.

Tôte aceste imobile avere a numitului debitor secuestrate după legea de urmă-

rire, pentru despăgubirea casei fiscului de suma de lei 1141, bani 79, ce i debitează din câștiul III al anului 1874, din arenda pădurilor Argeș și rîul Dómneș.

În urma esaminării făcută registrelor de poprirî de către D. suplininte și grefierii locali, imobilele urmărite s'a găsit afectate de D. Pavlache Marcu, în anul 1873, ca garanție pentru G. Patraulea, asupra cărnia s'a licitat antreprisa carnei. No. 2813. 1877, Februarie 8.

— Pe baza diarului dresat de onor. consiliu de miniștri, cu No. 8, din 1875, Ianuarie 31 și după îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal, sub No. 129, din 1877, s'a hotărât ca, în ziua de 12 Martie viitor, anul curent, la orele 10 de dimineață, să se vîndă cu licitație în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate avere a D-lui Niță Luca, de profesie agricultor, domiciliat în comuna Merișani, cătunul Vărzari, plasa Pitesci, județul Argeș, spre despăgubirea fiscului, de sumele ce are a primi după arătutul mai sus diar.

Acastă vîndere se publică spre generala cunoscință, că toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile ver - un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori ce alte drepturi, să se arête la tribunal, mai înainte termenului de adjudecațiune, căci, în urmă nu li se mai admite nici uă pretențiune, ă ră aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile, să se presinte la tribunal, la ziua și ora indicată mai sus, spre a concura.

Descrierea imobililor ce se vînde, condițiunile vînderei și diferite sarcini și împrejurări ale imobilului pînă acum cunoscute :

Uă casă de gard, lipită cu pămînt, cu prispa pe d'înainte, compusă din 2 camere învelite cu șită și un pătul de nuele pe 6 furci, învelit cu șită, se află clădite pe un loc de 10 prăjini, dat după legea rurală tatălui creditorului Luca Grigore, situat în comuna Merișani, cătunul Vărzari, plasa Pitesci județul Argeș, și se învecinesce de la deal spre apus cu Dumitru Marin, la răsărit cu Constantin Toma, la mîdă-di cu Marin Burici și spre mîdă-nopțe cu locul lui Luca Grigore.

Tôte acestea averea debitorului Niță Luca, ce i s'a secfestrat după legea de urmărire pentru despăgubirea casei fiscului de banii ce debitează din contribuțiun.

În urma esaminării făcută registrelor

de poprirî de către D. suplininte și grefierii locali, imobilele urmărite nu s'a găsit afectate la nici un cas popritor.

No. 2602. 1877, Februarie 7.

Pe baza diarului dresat de onor. consiliu de miniștri cu No. 8, din 1875 Ianuarie 31, și după îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal sub No. 129 din 1877, s'a hotărât ca, în ziua de 12 Martie, anul curent, la orele 10 ante-meridiane, să se vîndă cu licitațiune în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate, avere a D-lui Apostol Andrei, de profesiune agricultor, domiciliat în comuna Merișani, cătunul Vărzari, plasa Pitesci, județul Argeș, spre despăgubirea fiscului, de sumele ce are a primi după arătutul mai sus diar.

Acastă vîndere se publică spre generala cunoscință, că toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile ver un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori ce alte drepturi, să se arate la tribunal mai nainte termenului de adjudecațiune, căci în urmă nu li se va mai admite nici uă pretențiune. ă ră aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile să se presinte la tribunal la ziua și ora indicată mai sus, spre a concura.

Descrierea imobilelor ce se vînde, condițiunile vînderei și diferitele sarcini și împrejurări ale imobilelor pînă acum cunoscute :

O casă de bîrne lipită cu pămînt, compusă din două camere, învelită cu șită.

Un pătul de nuele pe șese furci, învelit cu șită, se află clădit pe un loc de 10 prăjini cu aproximație, cu curtea și grădina casei ce i este dat debitorului după legea rurală, situat în cătunul Vărzari, comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș și se învecinesce la mîdă-di cu Niță Obagi despre mîdă-nopțe cu Tache Popa, la răsărit cu ograda D-lui mîdă-di T. Brătianu și la apus cu islasul locuitorilor.

Ca două pogone loc de hrană cu aproximație (adică cele sechuestrate) care se compune din trei camere învelite debitorului după legea rurală, situate tot în comuna Merișani, cătunul Vărzari, adică :

Un loc de hrană ca de trei-deci prăjini cu aproximație, în lîncă, se învecinesce la mîdă-di cu Neacșu Cătrina, despre mîdă-nopțe cu Alexandru Cristea, la răsărit cu islasul morei și la apus cu D. mîdă-di T. Brătianu.

Un loc tot de hrană cu aproximație ca de

opt prăjină cu aproximație, se învecinesce la medă și noapte cu Alexandru Cristea, la medă și cu locul repausatului Ión Ilie, la răsărit cu D. maior T. Brătianu și la apus cu iasul morei.

Un alt loc tot arătură în luncă peste apa Argeșului ca de nouă prăjină cu aproximație, se învecinesce despre medă și cu D. Duță Neacșu, la medă noapte cu locul bisericeii, la răsărit cu moșia D-lui Emanoil Nicolau, din hotarul comunei Găleşești și la apus cu matca apei Argeșului.

Tote aceste imobile avere a numitului debitor Apostol Andrei, situate în cătunul Vărzari, comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, sechuestrate dupe legea de urmărire pentru despăgubirea casei fiscului de bani ce i debitesă din contribuțiun.

În urma esaminării făcută registrelor de poprire de către D. suplininte și greșier local, imobilele urmărite nu s'a găsit afectate la nici un cas popritor.

No. 2,586. 1877, Februarie 7.

— Pe baza diarului dresat de onor. consiliu de ministri cu No. 8, din 1875, Ianuarie 31, și după îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de acest tribunal sub No. 129, din 1877, s'a hotărât ca, în ziua de 12 Martie 1877, ora 10 a. m., să se vîndă cu licitație în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate, avere a D-lui Petre Bascoveniu, de profesiune agricol, domiciliat în comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, spre despăgubirea fiscului de sumele ce are a primi după arătutul mai sus diar.

Acastă vîndere se publică spre generală cunoștință, ca toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile veri un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alte drepturi, să se arate la tribunal mai nainte termenului de adjudecațiune, căci, în urmă, nu li se va mai admite nici uă pretențiune. Eră aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile să se presinte la tribunal, la ziua și ora indicată mai sus, spre a concura.

Descrierea imobililor ce se vinde, condițiunile vînderei, și diferitele sarcini și împrejurări ale imobilelor pînă acum cunoscute:

O casă de bârne lipită cu pământ, compusă din două camere, învelită cu coceni.

Un pădul de nuele pe patru furci, învelit cu coceni, acestea se găsesc clădite pe un loc ca opt prăjină, avînd pe dînsul și grădina cu pruni roditori, împrejmuit cu gard, dat debitorului dupe legea rurală, situat în cătunul Malu-Vânăt, comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, și se învecinesce despre medă noapte cu Ioniță Dorobanțoiu și Ioniță Neacșu, la medă și cu Tudor Sîrbu, la apus cu proprietatea D-

lui colonel P. Rătescu și la răsărit cu drumul comunei.

Ca două loc de arătură aproximativ în luncă pe delniță, hotarul Merișani, din comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, dat debitorului dupe legea rurală, se învecinesce la medă noapte cu Sanda Văduva, la medă și cu Ioniță Dorobanțoiu, la apus cu șoseoa județiană ce duce la Argeș și la răsărit cu moșeni Bunesei.

Tote acestea avere a numitului debitor sechuestrate după legea de urmărire pentru despăgubirea casei fiscului de bani ce i debitesă din contribuțiun.

În urma esaminării făcută registrelor de poprire de către D. suplininte și greșier local, imobilele urmărite nu s'a găsit afectate la nici un cas popritor.

No. 2,578. 1877, Februarie 7.

— Pe baza diarului dresat de onor. consiliu de ministri cu No. 8, din 1875, Ianuarie 31, și după îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal sub No. 129, din 1877, s'a hotărât ca, în ziua de 12 Martie 1877, la ora 10 de dimineță, să se vîndă cu licitație în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate, avere a D-lui Ioniță Șerbănescu, de profesiune agricol, domiciliat în comuna Merișani, cătunul Borleşci, plasa Pitesci, județul Argeș, spre despăgubirea fiscului de sumele ce are a primi după arătutul mai sus diar.

Acastă vîndere se publică spre generală cunoștință, ca toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile veri un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alte drepturi, să se arate la tribunal mai nainte termenului de adjudecațiune; căci, în urmă nu li se va mai admite nici uă pretențiune. Eră aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile să se presinte la tribunal la ziua și ora indicată mai sus, spre a concura.

Descrierea imobililor ce se vinde, condițiunile vînderei, și diferitele sarcini și împrejurări ale imobilului pînă acum cunoscute:

O casă de bârne lipită cu pământ, compusă din două camere, învelite cu șită, se află clădite pe un pogon loc (dincele două sechuestrate) dat debitorului dupe legea rurală, situat în cătunul Borleşci, comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, se învecinesce la apus cu preotul Ión Lembrescu, la răsărit cu Stan Lembrescu, la medă și cu șoseoa comunală și la medă noapte cu șanțul D-lui Tărtășescu, pe acest loc se mai află acum clădite și un pădul de nuele pe șese furci învelit cu nutreț, grădina cu pruni roditori și locuri de arătură.

Un pogon loc de arătură din valea Isovrului, tot cătunul Borleşci, comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș; dat debitorului dupe legea rurală închis cu gard

de mărăcin și se învecinesce la răsărit și medă și cu D. T. Tărtășescu, la apus cu Ión George și la medă noapte cu Andrei Marin.

Tote aceste imobile avere a numitului debitor sechuestrate după legea de urmărire pentru despăgubirea casei fiscului de bani ce i debitesă din contribuțiun.

În urma esaminării făcută registrelor de poprire de către D. suplininte și greșier local, imobilele urmărite nu s'a găsit afectate la nici un cas popritor.

No. 2,570. 1877, Februarie 7.

— Pe baza diarului dresat de onor. consiliu de ministri cu No. 8, din 1875, Ianuarie 31, și după îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal, sub No. 129, din 1877, s'a hotărât ca, în ziua de 12 Martie viitor, la orele 10 ante-meridiane să se vîndă cu licitație în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate, avere a D-lui Nicolae Dincă, de profesiune agricultor, domiciliat în comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, spre despăgubirea fiscului, de sumele ce are a primi după arătutul mai sus diar.

Acastă vîndere se publică spre generală cunoștință, ca toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile veri un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alte drepturi, să se arate la tribunal mai nainte termenului de adjudecațiune, căci în urmă nu li se va mai admite nici uă pretențiune. Eră aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile, să se presinte la tribunal la ziua și ora indicată mai sus, spre a concura.

Descrierea imobilelor ce se vinde, condițiunile vînderei și diferite sarcini și împrejurări ale imobilului pînă acum cunoscute:

Uă casă de gard lipită cu pământ, cu galerie pe dinainte, compusă din 2 camere, învelită cu șită, un pădul de nuele pe 6 furci, învelit cu fîn, pe de desub ulucit cu blâni de fag, un slon pe 6 furci, învelit cu fîn, acestea sunt clădite pe 12 prăjină, pământ împrejmuit cu gard, date debitorului după legea rurală, situate în comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, și se învecinesce la răsărit cu Bănică Tănase, la apus cu Constantin Neacșu, la medă și cu I. Tărtășescu, la medă noapte cu drumul comunei, 2 pogone loc de hrană (arătură) cuvenite debitorului, după legea rurală, situate tot în comuna Merișani, plasa Pitesci, județul Argeș, unul în luncă care se învecinesce despre medă și cu D. Tache Tărtășescu, la medă noapte cu Ion Sima, la apus cu D. Pavlică Rătescu și la răsărit cu apa orașului, și un alt pogon lângă casă la probe, care se învecinesce la medă noapte cu drumul comunei, la medă și cu iasul comunei, la răsărit

cu Niță Pârvu și la apus cu D. Pavlică Rătescu.

Tóte aceste imobile avere a numitului debitor Nicolae Dincă, sefestrade după legea de urmărire pentru despăgubirea casei fiscului de bani ce ȳ debitesă din contribuțiunĳ.

In urma esaminărei făcută registrelor de poprirĳ de către D. suplininte și grefier localĳ, imobilele urmărite nu s'a găsit afectate la nici un cas popritor.

No. 2,546. 1877, Februarie 7.

— Pe basa ȳiarului dresat de onor. consiliu de ministri cu No. 8, din 1875, Ianuarie 31, și după îndeplinirea dispozițiunilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal, sub No. 129, din 1877, s'a hotărât ca, în ȳioa de 12 Martie viitor, la orele 10 ante-meridiane, să se vëndă cu licitațiune în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate, avere a D-luĳ Gheorghe Pițigoiu, de profesie agricultor, domiciliat în comuna Merișani, plasa Pitescĳ, județul Argeș, spre despăgubirea fiscului de sumele ce are a primi după arătatul mai sus ȳiar.

Acéstă vëndere se publică spre generala cunoscință, ca toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile veri un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alte drepturi, să se arate la tribunal mai naintea termenului de adjudecațiune, căci în urmă nu li se va mai admite nici uă pretențiune. Eră aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile, să se presinte la tribunal la ȳioa și ora indicată mai sus, spre a cura.

Descrierea imobilelor ce se vinde, condițiunile vënderei și diferitele sarcini și împrejurări ale imobilului pênă acum cunoscute :

Uă casă de gard lipită cu pământ, cu foisor a'nainte, compusă din 2 odăi învelite cu șită și fên, un pătul de nuele pe 4 furei, învelit cu coceni, de desub închis cu uluc de fag, acestea sunt clădite pe un pogon loc, având pe dânsul și grădină cu pruni roditori, dat debitorului după legea rurală, situat în comuna Merișani, plasa Pitescĳ, județul Argeș și se învecinește la răsărit cu gârla văi ȳigănei, la apus cu Ión Pițigoiu, la mēdă-ȳi cu islasu comunei, precum asemenea și la mēdă-nópte tot cu islasu comunei, ca o jumătate pogon loc de arătură, pe valea ȳigănei tot din comuna Merișani, plasa Pitescĳ, județul Argeș, închis cu gard de mărăcinĳ și se învecinește la răsărit cu Dumitru Pițigoiu și la apus, la mēdă-ȳi și mēdă-nópte cu islasu comunei, acestea cuvenite debitorului tot după legea rurală, sefestrade după legea de urmărire pentru despăgubirea casei fiscului de bani ce debitesă din contribuțiunĳ,

In urma esaminărei registrelor de poprirĳ de către D. suplininte și grefier localĳ, imobilele urmărite nu s'a găsit afectate la nici un cas popritor.

No 2,538. 1877, Februarie 7.

Tribunalul Prahova, secția I.

La 12 Martie 1877, orele 10 dimineața, s'a decis a se vinde cu licitațiune la acest tribunal, averea imobilă a D-luĳ Constantin Popescu, ce ȳ dice și Dima, de profesie fost comerciant, aȳi fără profesie, din cauza infirmității, spre despăgubirea fiscului de suma banilor prevēduți în jurnalul onor. consiliu de ministri No. 25, din 1875, care avere se compune din uă casă cu uă prăvălie la drum cu trei odăi, pivniță dedesub cu podină și tavan, pe jos cu pământ, construcție în paentă și gard, învelite cu șindrilă, în aceeși curte grajd, d'asupra pod, construcție de scânduri de brad, cu tot locul lor, împrejmuit, sub No. 361, situate în acest oraș Ploescĳ, suburbia Sf. Ión, strada Oilor și Dimitrie Gealepu, în care are două faciade și învecinat cu proprietățile D-lor Nicolae Pencovici și Simion Dobre.

Descrisele imobile, după atestarea grefeĳ, nu s'a găsit afectate la nici uă împrejurare.

Se publică de acéstă și se somesă toți aceia carĳ ar pretinde vre un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alt drept asupra acestor bunuri urmărite, ca, înaintea ȳilei de adjudecare, să se presinte la acest tribunal, spre a'și arăta pretențiunile lor, contrar, sub pedeapsă de a nu li se mai ține în sēmă, conform al.III, de la art. 506 din procedura civilă.

No 6,439. 1877, Februarie 16.

Tribunalul de Teleorman.

Pentru despăgubirea Statului de suma banilor prevēduți în jurnalul dresat de onor. consiliu de ministri, în ședința de la 24 Septembrie 1876, coprinși la numele fiecărui contribuabil, prin jurnalul dresat de complet sub No. 532, adjurnându-se vënderea cu licitație la acest tribunal, în ȳioa de 21 Aprilie 1877, orele 10 a. m., a următoarelor imobile, adică :

Uă casă cu locul ei de 5 stânjinĳ facia, și 40 lungul, în colórea Roșie, orașul Alexandria, avere a luĳ George Oprea pentru lei 131, bani 47, dări fiscale de la trimestrul Octombrie 1873 pênă la Iulie 1876;

Un loc cu casă de gard, facia 4 stânjinĳ și lungul 25, în strada Marginea-de-Sus, orașul Alexandria, a luĳ Stan Hristu Orbestenu, pentru lei 85, bani 52, dări fiscale de la Iulie 1874 pênă la Iulie 1876;

Un loc cu casă de gard pe dânsul, facia 5 și lungul 30 stânjinĳ, în colórea Verde, idem, a luĳ Marin Periețenu, pentru lei 85,

bani 52, dări fiscale idem pe trimestrele Iulie 1874—1876;

Un rësor de vie pe moșia Bogdana, supus la embatic, a luĳ Stancu Rădulescu, consilier, în comuna Broștenca;

Un rësor vie pe moșia Bogdana, al luĳ Stan Ciurea, consilier în comuna Broștenca;

Un rësor vie pe moșia Pârlita, idem, al luĳ Nēcșu Bocárnă, idem;

Două pătule de gard ale luĳ Stan Epure, idem, pentru suma de lei 22,936, bani 29, rēmășițe din debitul comunei Broștenca, pe trimestrul Iulie, Octombrie 1875 și Ianuarie, Aprilie 1876.

Tóte imobilele coprinse mai sus sunt avere ale numiților contribuabili consilierĳ, care avere, după încredințarea dată de grefă, nu s'a găsit supusă la nici uă sarcină popritore.

In consecința căruia tribunalul publică prin acéstă spre generala cunoscință a amatorilor și somesă pe toți aceia carĳ ar pretinde vre un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau veri-ce alt drept asupra coprinșelor imobile puse în vëndere, ca, mai înaintea de ȳioa indicată mai sus, să se presinte la tribunal, spre a'și arăta pretențiunile; căci, în cas contrariu, veri-ce cereri se vor ivi, nu se vor mai considera.

No. 3,828. 1877, Februarie 16.

Tribunalul de Olt.

Pentru că D. Ión Berendeiĳ, de profesie proprietar, din comuna Berendeiĳ, n'a fost următor ca să depună în termenul prescriș de art. 551 din pr. civilă, suma de lei nouă 40,000, preț cu care s'a adjudecat asupraĳ la licitația ținută în ȳioa de 7 Octombrie 1876, imobilul D-luĳ I. N. Comănenu, din Gostavățu, urmărit spre despăgubirea D-luĳ Grigore Fărcășanu, din Caracal, de creanță coprinșă în actul ipotecar, legalisat de acest tribunal la No. 27 din 1872, ce pórta formula executorie, imobilul care se compune: jumătate proprietatea D-luĳ I. N. Comănenu, ce o are în hotarul comunei Berendeiĳ-Vechi, plasa Șerbănesci, acest județ, cu tóte trupurile ei, ale cărei vecinătăți sunt: la răsărit cu moșia D-luĳ M. Plopianu, la mēdă-ȳi cu moșia defunctului C. Plopianu pênă în apa Siului și d'aci înainte se învecinește cu moșia D-luĳ Ión Vieșoréau, ce o are de la D. Chirja Diconescu, la apus trece apa Oltului și se învecinește cu moșia Stoenesci, din județul Romanățĳ și la mēdă-nópte cu moșia D-luĳ Ión Berendeiĳ și moșia Stoenescĳ, pe care trup de moșie se află locuri de arătură, liveȳi de fên, pădure mare pusă în tăere, viș și uă pereche case mari de zid cu mai multe încaperĳ și alte odăi jos, în curte mai mici, grajd de zid pentru cai, dam de zid pentru bivoli, magasie de nuele, lipită cu pământ,

învelită cu șită, două pături mari sub un acoperiș, érá curtea acestor încăperi împrejmuită cu ulucă.

Se publică dără acesta spre generala cunoscință a amatorilor ce vor voi să cumpere espusul imobil, că licitațiunea se va ține în pretoriul acestui tribunal. în ziua de 18 Martie viitor, la orele 10 de dimineață, anul curent.

Tot-d'ună dată se somesă ca toți aceea cari ar pretinde ver-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă, sau ver-ce alt drept din cele prescise la art. 506, din procedura civilă, să se prezinte la tribunal, mai înainte de ziua licitațiunei, spre a își arăta pretențiunile, căci, în urmă, nu li se vor mai considera.

Se face însă cunoscut că, după căutările făcute opiselor de propriiri de D-nu membru suplinite și grefier pe numele D-lui I. Comănenu, s'a găsit următoarele sarcini:

1. Ión. George și Mihalache, frații Comănenu, moșia Berendeiü-Vechi, ipotecă către Stat în anul 1862, dosar No. 531, fila 167.

2. Comănenu frați, moșia Berendeiü și Bulizóica zálogu către Stat, buletin No. 15, fila 77.

3. D-nu I. M. Comănenu, jumătate proprietate Berendeiü-Vechi, din acest district, cu toate trupurile și numirile ei, ipotecă către D. Grigore Fărășanu pentru napoleonü 1516, act legalisat la No. 27 din 1872, după adresa No. 13 din 6 Iulie 1872.

4. Idem proprietatea Berendeiü-Vechi, cu toate trupurile din acest județ, plasa Serbănesci, ipotecă către Stat pentru Tudor Pavlovici, cel care a luat cu arendă proprietatea Statului numită Obârșă, pe periodu anilor 1872—1878, act legalisat la No. 24 din 1873.

No. 2676. 1877, Februariü 16.

Corpul portăreilor tribunalului Ilfov.

— Pentru ziua de 28 Februarie 1877, fixându-se de onor. jude de pace al ocolului I. a se vinde cu licitație pe piața tribunalului, a averei mobilită a patru bucăți rafturi de brad, averea D-lui Nae Ionescu, pentru despăgubirea D-lui Hagi Stere Alexiadi, se publică dără spre cunoscința tutulor amatorilor, cu adăogire că, deca nu se va putea termina în acea zi, se va continua cu vënderea și în zilele următoare.

No. 2 430. 1877, Februarie 16.

— Pentru ziua de 28 Februariü curent, s'a fixat de onor. tribunal Ilfov, secția III, a se vinde cu licitație pe piața tribunalului a unei cupeü, trăsura deschisă și trei cai, averea decedatului P. Iatropolu; se publică dără spre cunoscința tutulor amatorilor, cu adăogire că, deca nu se va pu-

tea termina în acea zi, se va continua cu vënderea și în zilele următoare.

No. 2,744. 1877, Februarie 21.

CITAȚIUNI.

Tribunalul Ilfov, secția comercială.

Sunt convocați toți creditorii falimentului Iosif Eisenberg ca, în terment de 30 zile de la aparițiunea acestia în *Monitorul oficial*, să se prezinte la prăvălia D-lui sindic L. A. Gutmann, din strada Gabroveni, No. 35, în toate zilele de la 8 ore dimineață până la 5 ore séra, în persoană sau prin procurator în regulă, cu acte de creanță și cu copii după dănsese, spre verificare.

No. 1896.

Tribunalul Ilfov, secția I corecțională.

Haistler Vaisman, cu domiciliu necunoscut, este citat ca prevenit pentru bătae, a se prezenta la acest tribunal, în ziua de 15 Martie 1877, căci în cas contrar, se va udeca în lipsă.

No. 7,744. 1877, Februarie 16.

— D-nu Iosif Dersin, administrator de circ cu domiciliul necunoscut, este chemat ca prevenit pentru abus de încredere, a se prezenta la acest tribunal, în ziua de 15 Martie 1877, cunoscând că, nefiind următor se va judeca în lipsă.

No. 8,227. 1877, Februarie 19.

— Peiso Gulstain, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 12 Martie 1877, la orele 11 dimineață, spre a se cerceta ca prevenit pentru vagabondagiü; cunoscând că, nefiind următor, se va judeca în lipsă.

No. 8,229. 1867, Februarie 19.

— D. Ivan Păun, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 10 Martie viitor, la orele 11 de dimineață, spre a se cerceta ca prevenit pentru furt; cunoscând că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 8,234. 1877, Februarie 19.

Tribunalul de Argeș.

D-na Catinca Tomescu, fostă cu domiciliul în Pitești, érá acum cu domiciliul necunoscut, este chemată prin acesta una și singură citație ca, la 15 Martie viitor, la ora 10 dimineață, să vie la acest tribunal, spre înfăcișare cu sociul său I. Teodorescu, din Pitești, pentru divorț; cunoscând că, nefiind următoare, se va face cele legale în lipsă.

No. 2,499. 1877, Februarie 5.

— D. Ión Grigorescu, fost funcționar în Curtea-de-Argeș. érá acum cu domiciliul necunoscut, vëndând alăturata în copie petițiune a D-nei Ecaterina Grigorescu, născută Niță Pătescu, domiciliată în comuna Pitești, districtul Argeș, este chemat prin acesta una și singură citațiune ca, la ziua de 17 Martie viitor, la ora 10 dimineață, să vie la acest tribunal, spre înfăcișare cu numita în procesul ce i au acționat pentru divorțü; cunoscând că, nefiind următor, se va pronunța sentința în lipsă, conform art. 93 și 148 din procedura codului civil.

No. 3,271. 1877, Februarie 14.

Copie după ordonanța din 25 Ianuarie 1877.

Înainte noastră G. Hagiescu, președintele tribunalului Argeș, în camera de consultațiune s'a prezentat reclamanta Ecaterina Grigorescu, născută Pătescu, și atât verbal cât și prin această petițiune a cerut a fi divorțată de sociul său pe motiv că a fost maltrată.

Asemănat dreptului ce ne este acordat prin lege, i am dat reclamantei consiliile necesarii a se reconcilia și a nu mai insista în cererea de divorț și n'a stat puțință, insistând a fi divorțată.

Conform art. 219 din codul civil, s'a dresat acest proces-verbal, care s'a subscris numai de noi, căci reclamanta a declarat că nu scie carte și prin consecință dispunem ca părțile să se prezinte înaintea noastră, în ziua de 17 Martie viitor, anul curent, comunicându-i-se defendorului în copie această ordonată.

— D. Ludvic Binder, de profesiune curelar, fost din comuna Pitești, județul Argeș, érá acum cu domiciliul necunoscut, ca, la ziua de 1 Martie 1877, ora 10 dimineață, să vie la acest tribunal, spre înfăcișare cu M. I. Stătescu, din comuna Pitești, districtul Argeș, în redeschiderea dosarului, No. 1,564, din 1876; cunoscând că, nefiind următor, se va face cele legale în lipsă.

No. 2,789. 1877, Februarie 8.

Tribunalul de Teleorman.

D. Stan Țale Atárnățenu, cu domiciliul necunoscut, este citat prin acesta ca, în ziua de 25 Februarie 1877, ora 10 de dimineață, să se prezinte la acest tribunal, ca inculpat pentru furt de cai; contrariu, se va urma conform legei.

No. 2 309. 1877, Februarie 1.

Tribunalul de Olt.

D. Gheorghe Dincă, ferar, cu domiciliul necunoscut, se citésă prin acesta ca, la 17 Martie 1877, ora 10 dimineață, să vie

la acest tribunal, ca inculpat, cunoscând că de nu va fi următor, se va condamna în lipsă.

No. 2,904. 1877, Februarie 17.

— D. Dumitru Roboran, din comuna Flovul, era acum cu domiciliul necunoscut, se citează prin acesta că, la 17 Martie 1877, la 10 ore de dimineață, s'a via la acest tribunal, ca inculpat, cunoscând că, de nu va fi următor, se va condamna în lipsă.

No. 2,868. 1877, Februarie 17.

Rectificare. — În petițiunea D-lui I. Șapira, însoțită de citațiunea No. 2,226, emanată de la tribunalul Teleorman, înserată în suplimentul *Monitorului oficial*, No. 42, pagina 1,411, coloana III, din eroare, la semnătura petițiunii, s'a pus numele de D. Zorilă, în loc de I. Șapira, se rectifică spre știință.

MANDATE DE ADUCERE

Judele de instrucțiune al tribunalului Prahova secția I,

— În numele legii și al M. S. Domnului,

Noi C. I. Cătuneanu, judecător de instrucțiune al acestui tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, F. Lorenzi, fost șef al oțelurilor la penitenciarul Mărgineni, era acum cu domiciliul necunoscut, să fie adus la cabinetul nostru, în dată ce se va prinde, spre a i se lua interogatoriul ca inculpat.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice, care se va conforma cu art. 99, 101 și 110 și următorii din disa procedură.

Dat la 18 Februarie 1877. No. 534.

Judele de instrucțiune al tribunalului Busești.

— În numele legii și al M. S. Domnului,

Noi I. D. Popp, judecător de instrucțiune al acestui tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, Nae Chelaru, din comuna Petrosă, era acum cu domiciliul necunoscut, să fie adus la cabinetul nostru, în termen de 48 ore, spre a i se lua interogatoriul.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice, care se va conforma cu art. 99, 101 și 110 și următorii din disa procedură.

Dat la 19 Februarie 1877.

No. 490.

Judele de instrucțiune al tribunalului Vlașca.

— În numele legii și al M. S. Domnului,

Noi Al. D. Mimi, delegat jude instructor

al acestui tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, Năstase Gheorghe Rilea, cu domiciliul necunoscut, ale cărui signalmente sunt: fația ocheșe, la stat de mijloc, părul castaniu, mustățile galbene, ochii crăpiți, nasul și gura potrivite, să fie adus la cabinetul nostru de îndată, spre a i se lua interogatoriul ca inculpat pentru furt de cai.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice, care se va conforma cu art. 99, 101, 110 și următorii din disa procedură.

Dat la 18 Februarie 1877.

No. 705.

— În numele legii și al M. S. Domnului,

Noi Al. D. Mimi, delegat jude de instrucțiune al acestui tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, Stoan Gheorghe Rilea, cu domiciliul necunoscut, ale cărui signalmente sunt: fația ocheșe, la stat de mijloc, părul castaniu, mustățile galbene, ochii crăpiți, să fie adus la cabinetul nostru de îndată, spre a i se lua interogatoriul pentru furt de cai, ce i se aduc.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice, care se va conforma cu art. 99, 101, 110 și următorii din disa procedură.

Dat la 18 Februarie 1877.

No. 706.

— În numele legii și al M. S. Domnului,

Noi Al. D. Mimi, jude instructor al acestui tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, Vasile Rudaru, fost prin comuna Comana, era acum cu domiciliul necunoscut, să fie adus la cabinetul nostru, de îndată, spre a i se lua interogatoriul ca inculpat pentru furt de cai, ce i se aduc.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice, care se va conforma cu art. 99, 101, 110 și următorii din disa procedură.

Dat la 18 Februarie 1877. No. 707.

Judele de instrucțiune al tribunalului Ialomița.

— În numele legii și al M. S. Domnului,

Noi V. Stoica, jude instructor al acestui tribunal, în virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală, mandăm și ordonăm ca, Marin Oprea Tuțuianu, fost prin comuna Găița, era acum dosit, să fie adus la cabinetul nostru, de îndată, spre a i se lua interogatoriul în procesul în care se inculpă pentru omor.

Cu executarea acestui mandat, se însărcinează agentul puterii publice, care se va conforma cu art. 99, 101, 110 și următorii din disa procedură.

Dat la 16 Februarie 1877. No. 512.

PRETENȚIUNE DOTALA.

Tribunalul de Argeș.

D-na Ecaterina Gheorghe Nicolau, din Pitești, de profesie menajeră, prin petițiunea ce a dat tribunalului, registrată la No. 394, din 13 Ianuarie expirat, a intentat proces civil contra sociului său Gheorghe Nicolau, tot din Pitești, de profesie comerciant, pentru separațiunea patrimoniilor sale dotale compus din bani naft lei vechi 15,200, și obiecte mobile evaluate lei vechi 3,011, par. 30, era în total lei vechi 18,211, par. 30.

Tribunalul, în virtutea art. 630 din procedura civilă, publică acesta spre generala cunoscință.

No. 3,194. 1877, Februarie 14.

EXTRACTE DE DECISIUNI.

Inalta curte de compturi, secția II.

Curtea, având în vedere comptul de gestiune al D-lui Gavril Grecescu, ca șef al biroului vamal Giurgiu, pe timpul de la 30 Aprilie până la 31 Decembrie 1873. Pentru motivele arătate în sentința No. 494, de la 29 Octombrie 1876, a pronunțat următoarea hotărâre:

Saldosul de lei 3,737, bani 18, să se reporte în comptul D-lui Grecescu, pe anul 1874, de oarece a continuat cu funcțiunea de vameș la Giurgiu și în acel an.

Pentru suma de lei 33, diferența de calcul din anul 1873, și care nu s'a făcut venit, după încredințarea luată din adresa ministerului de finance, cu No. 3,048, din 1876, se obligă D. Gavril Grecescu ca, în termen de 2 luni se o plătească la casa Statului, cu procente legale, calculate de la 1 Ianuarie 1874, până la achitare.

Eră pentru suma de lei 147, bani 24, proveniți din erori de calcul, din anul 1872, se menține dispozițiunile hotărârei No. 145, din 1875.

Hotărârea s'a pronunțat cu beneficiul art. 19 și 22 din legea curței.

Acosta se publică, necunoscându-se domiciliul D-lui Gavril Grecescu.

No. 494.

Avându-se în vedere cererea de revizuire, făcută de D. Sterie Dăscălescu, contra hotărârei No. 122, din 1876, pronunțată asupra gestiunii sale ca director al penitenciarului Telega, pe timpul de la 1 Ianuarie până la 1 Septembrie 1873;

Curtea, pentru motivele arătate în sentința cu, No. 520, de la 9 Noembrie 1876, și în baza art. 19 din legea sa organică, a admis revizuirea menționată hotărâri cu No. 122, din 1876, numai pentru suma de lei 388, bani 51, ce s'a justificat.

Hotărârea s'a pronunțat cu beneficiul art. 22 din legea acestei curți.

No. 520.

Curtea de apel din București, secția III

Asupra apelului interjectat de D-na Sevastița Radu Hagi Teodoru, prin petiția înregistrată la No. 2171, din 29 Mai 1874, a interjectat apel în termen contra sentinței tribunalului Argeș, No. 175, din 18 Mai 1874, pronunțată în procesul ce are cu Ecaterina Tomésca, Ecaterina Georgiu, Sevasta Radu Teodor, C. Tășulescu și A. Tășulescu, pentru posesiunea caselor cu locul lor din orașul Pitești, strada Egalității, colărea de Negru.

Asemenea și D-lor Ecaterina Tomésca, E. Georgiu, Sevastița R. Teodoru, C. Tășulescu și A. Tășulescu, prin petiția înregistrată la No. 2,433, din 23 Mai 1875, au interjectat apel în termen contra sentinței tribunalului Argeș, No. 109, din 3 Mai 1875, pronunțată în procesul ce are cu Sevastița K. H. Teodoru, pentru revandicarea caselor de care e vorba.

Curtea, prin jurnalul No. 2,193, din 13 Octombrie 1875, declarând conexe ambele apeluri, au fixat termenul de înfățișare la 6 Martie 1876, când, ascultând pe părți în pledoariile lor; pe D. procuror de secțiune I. Ciuflea, în concluziunile emise.

A pronunțat următoarea deciziune:

În virtutea legii,

Decide:

Respinge apelul interjectat de Ecaterina Tomésca, Ecaterina Georgiu, Sevastița Radu Teodor, C. Tășulescu și A. Tășulescu, contra sentinței tribunalului Argeș, No. 109, din 1875; și

Confirmă sentința menționată.

Recunoșcă dreptul de proprietate D-nei Sevastița Radu Hagi Teodoru, asupra caselor cu locul lor, din orașul Pitești, str. Egalității, colărea de Negru;

Admite apelul interjectat de Sevastița Radu Hagi Teodoru contra sentinței aceluiași tribunal, No. 175, din 1874.

Reformează citata sentință și

Menține pe apelanta Sevastița Radu Hagi Teodoru, în posesiunea caselor de care e vorba.

Condamnă pe Ecaterina Tomésca, Sevastița R. Teodoru, Elena T. Georgiu, C. Tășulescu și A. Tășulescu, ca se plătescă Sevastiței Radu Hagi Teodoru lei 200 cheltueli de judecată.

Deciziunea se pronunță definitiv cu drept de recurs în casajie și de revizuire, conform legii.

Data și citită în ședință publică astăzi, 6 Martie 1876, în capitala București.

Acastă deciziune se publică prin Monitor, întru cât privesc pe D-lor A. Tășulescu, Sevastița Radu Hagi Teodoru, Elena T. Georgiu și C. Tășulescu, moștenitorii decedatului Efrem Ermonachul, al căror domiciliu este necunoscut. No. 84.

Tribunalul de Olt.

D-na Elena Momicénu, prin suplica admisă la No. 1,172, din anul expirat, a cerut în judecată pe sociul său Ion E. Momicénu, pentru separațiune patrimonială. După care, sorocindu-se cauza pentru astăzi, la 17 Ianuarie, când la apelul nominal făcut, s'a prezentat în instanță numai reclamanta prin procuratorul D. Hristache Eliade, lipsind părătul, din partea căruia procedura fiind completă, și tribunalul a intrat în cercetarea procesului;

Tribunalul, în numele legii, a admis cererea reclamantei Elena Ion Momicénu, de întemeiată, și în consecință ordonă separațiunea patrimonială a reclamantei în sumă de 3,000 galbeni, prevăduți în actul de dotă, de averea sociului său I. Momicénu.

Acastă sentință se va publica, conform art. 632 din procedura civilă, sentința de față se pronunță cu dreptul de apel și opoziție, conform legii.

Data și citită în ședință publică astăzi, 17 Ianuarie 1877. No. 5.

Tribunalul de Némțu.

Tribunalul comercial, prin sentință de la 28 Ianuarie, anul corent, în virtutea art. 188 din codul comercial, a declarat de falit pe D-nii Isdrail Zvibel și Haim M. Șvarț, după cererea D-lui avocat Alexandru Iuliano, procuratorul D-lui I. Redinger, creditor, cu suma de 250 galbeni, după o poliță, fixând încetarea plăților din ziua de 20 Ianuarie 1877, (1 Februarie st. nou), au rânduit, în virtutea art. 198 din disul codice, judecător-comisar pentru grăbirea lucrărilor și ocărnuirea falimentului, și de sindic provisor pe D. avocat Iacob Ivanovici, regulând chemarea creditorilor prin publicație, conform art. 206, era în virtutea art. 201 din codul comercial, au ordonat punerea peștelor pe averea falitilor și poprăla lor la poliția locală.

Acastă hotărâre, după art. 188, s'a încredințat a se executa provisoriu.

În conformitatea art. 190 din codul comercial se dă publicității această hotărâre cu arătare că partea nemulțumită are dreptul de opoziție, conform art. 319 și de apel după art. 321, codul comercial.

No. 3,729. 1877, Februarie 14.

ANUNC ADMINISTRATIVE

Primăria comunei Slatina.

La 7, 8, 9 și 10 Octombrie trecut, anul expirat 1876, din lipsă de concurenți neputându-se ține licitație pentru vânderea plăturilor după proprietatea comunei situate lângă gara călei ferate Slatina, care s'a

destinat a se construi magazi și prăvălii.

Primăria a destinat a se ține licitație în sala ospelului comunal, la 13, 14, 15 și 16 Martie viitor, anul corent, la ora 11 dimineața, despre care publicând spre generala cunoștință, invită pe D-nii doritori a se presenta la zilele fixate, spre a concura, fiind pregătiți și de cautiunea în numerariu sau efecte publice în valoare de lei 200 ce urmăresă a depune, spre a fi admiși la concurență; era planul locurilor, și condițiunile vânderei le pot vedea doritorii în toate zilele la cancelaria primăriei.

No. 253. 1877, Februarie 11.

Prefectura de Ilfov.

Pentru curățirea latrinelor de la localul județen și tribunalul Ilfov, comitetul, prin încheerea No. 635, a decis a se ține licitație în ziua de 19 Martie viitor.

Se publică dără această spre cunoștința generală ca, orî-cine va voi a se angaja cu esecutarea curățirii latrinelor, să se presinte chiar în pretoriul comitetului permanent, în acea zi, spre a putea licita.

No. 2,581. 1877, Februarie 16.

Conform decisiunii onor. consiliu general al acestui județ, prin care sala Ateneului din localul județian, a ramas a se închiria d'a dreptul de comitetul permanent, acesta prin încheerea No. 590, a format condițiunile următoare:

1. Orî-cine ar voi să ia sala ateneului pentru concerte sau serate musicale, să se adreseze la comitetul permanent, în localul județian, strada Mihail-Vodă, No. 3.

2. Costul pentru uă seră este de lei 60 fie-care amatorul va raspunde la casieria județului și va presenta comitetului recipisa, spre a se da autorisațiune pentru deschiderea salei.

3. Ecleragiul, aranjamentul și curățitul privesc pe amator.

4. A doua zi, după reprezentație, va preda sala și mobilierul în bună stare.

5. Amatorul va plăti ușerului ateneului 3 lei pentru fie-care seră, era intendentului va avea intrarea liberă pentru a putea priveghia.

Se publică dără aceste condițiuni, pentru cunoștința amatorilor, de a avea sala Ateneului.

No. 2,498. 1877, Februarie 15.

(3-2)

Prefectura județului Prahova.

În urma ordianului D-lui ministru de resbel, cu No. 1,169, fixându-se ziua de 11 Martie viitor, pentru vânderea prin licitație în piața oborului din acest oraș, a 3 cai din ai bateriei de pompieri Ploesci.

Se publică de această spre cunoștința amatorilor.

No. 2,935. 1877, Februarie 17.

CURSUL VIENEI

Viena, 5 Martie (st. n.) 1877	
Metalice	63 05
Renta hârtie	67 95
Naționale	74 90
Renta în aur	goldrente
Lose	109 50
Acțiunile Lancel	830 —
Credituri	150 50
London	123 35
Obligațiuni rurale ungare	74 75
„ temeșvar	72 —
„ transilvane	71 40
„ croate	fehert
Argint în mărfuri	113 40
Ducatul	5 90
Napoleonul	9 86 ¹ / ₂
Marc 100	60 69

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă: **Filosofia față cu progresul științelor pozitive**, discurs pronunțat cu ocaziunea solemnității aniversării universității de Iași, de D-nu Constantin Leonardescu, profesor de filosofie la universitatea de Iași.

De vândere în Iași la librăria Livandoschi și Daniel; în București la librăria Socek.

Harta generală a României, geografică, politică, istorică, strategică, și mare parte din Bulgaria, prețul 5 lei noui.

Harta Dunărei, cu pichetele, fruntariului strategice și comerciale, cu parte din Bulgaria, prețul 5 lei noui.

Hartele a fieși căruia district în parte, pe scara mare, în limitele plășilor și numărul locuitorilor arătat la fieși care comună, ăra pe marginea hartelor său aretat statistica fieși căruia district în parte, prețul unui exemplar este de 10 lei noui.

Aceste toate se găsesc la subsemnatul calea Văcărescilor, No. 151, ăra în districte se vor trâmite fără plată de transport.

Se află și broșura Ghidu său Călăusa pe râul Dunărei, cu descrierea ambelor părți, în românește și franțuzesce, prețul 2 lei noui.

Pentru cancelariile urbane, comunale și pretorii judiciare și administrative, s'au lucrat portretele înălțimei Lor, Domnitorul și Dăma, cu perfecta asemănare, și cu prețul numai de 5 lei noui amândouă, prin districte se vor trâmite fără plată de transport, ăra la 100 de esamplare se va da 20 gratuite. Locot-col. *Papasoglu*.

A eșit de sub presă: **Indice Bibliografice**, al cărților publicate românește, în România său de Român în anii; 1874, 1875 și 1876.

ANUNCIURI PARTICULARE

Subsemnata Anica Wolcinschi, născută Uhrinovschi, fac cunoscut despre conținutul următorului sinet:

„300 g. adică trei sute galbeni zimți, datorese a răsp. nde surorii mele Anica Wolcinschi la 1 Ianuarie al anului viitor 1862, fără smintăla pentru alți atâtea bani ce am primit de la D-ei, despre care urmăsă a mea iscălitură.

(Semnat) *Iosef Uhrinovschi*.

Pârâu Negru, 1861, Aprilie 16 zile“.

Și care sumă de 300 galbeni, s'a primit de la ăisul meu frate de către sociul meu Iancu Wolcinschi prin adevărirea cu subsemnătura sa în josul aceluși sinet, care ău rămas la fratele meu, și spre a nu fi supărat pe viitor întru nimic sociul meu că a subscris de primirea acelei sumă; declar sinetul nul și resuflat de vreme ce ău m'am îndestulat prin primirea sumei de 300 galbeni de la soțul meu Iancu Wolcinschi.

Dorohoi, 1877, Iannarie 30 zile
Anna Wolcinschi, născută Uhrinovschi.
Martori prezenți: locotenent *Bucană*,
Gr. St. Tăutu.

Rugat fiind, am scris acăsta *I. Prutescu*.

Dearendat, moșia Proca, numită și Văjitoarea din dist. Râmnicu-Sărat, comuna Mărtinescilor, 700 pogone, (rămase pe sema proprietății,) tôte lucrătoare, sat mare; a se adresa la proprietar, D-nu Dim. V. Polisu Micșunescu, strada Batiștea, No. 14 Bucurescilor. (10)

Spre a se evita orî ce judecătî între amatori ce ar voi să ia cu chirie de la frați mei Lache Lolescu și Matei Lolescu, precum și muma mea, prăvăliile părintesci, compuse din cărcimă, simigirie, băcănie și măcelărie, situate în strada T.-Vestel, averea tatălui nostru Matache Măcelaru, și fiind că închirierea menționatelor prăvălii urmăsă a se face și cu consimțimântul subscrisului ca frate mai mare; public spre generala cunoștință că închirierea menționatelor prăvălii pe esamina Sf. Dimitrie 1877, nu o voi recunosce pêne ce nu va fi și cu consimțimântul meu.

Marcu Lolescu.

S'a perdut un act de ipotecă subscris *Arielia Văleanu*, valôre 30,000 lei noui, creditore *A. S. Petrescu*, purtând No. 9 din 1870, al transcrierii de la tribunalul Mehedinții; cine l va găsi este rugat să l aducă la D-nu *Eugenie Stătescu*, calea Mogoșoșei No. 93, promițându-se aducătorului nă bună recompensă.

(2-5)

INJECTION BROU

Igienic, infailibil și preservativ, sigură vindecare fără a i adăoga nimic, se află în principalele farmacii din tot universul, (25 ani de succes.) La Paris la inventore, *BROU*, boulevard Magenta, No. 158.

Deposit în Bucureșci la farmacia D-lui *Zürner* și la drogueria D-lui *Ovessa*.

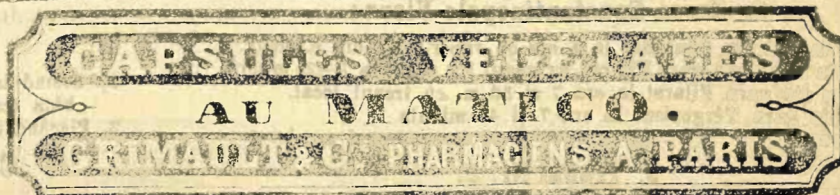
MALADIES DE POITRINE

SIROP D'HYPOPHOSPHITE DE CHAUX.

GRIMAULT ET Cie PHARMACIENS A PARIS

MALADIÛ DE PEPTÛ — SIROP DE HYPOPHOSPHIT DE CALCE

Eficacitatea acestel preparăuni este constatată de la 1857, de către medicii cei mai celebrii. De atunci, foarte multe imitațiuni său produsu, însă nici una nu putu ține comparație cu produsul prezentat de către casa noastră. De aceia angagemu eu steruintă ca publicul se ceară în totu d'ăuna acestu siropu ca se fie de o colôre rosă, nici o dată albă și semnătura noastră împrejurul flaconului. Subt influența sea, tussea se ingrașă, sodôrea de noapte încetează și bolnavul revine repede la sănătate. Intrebunțarea sea dă asemenea rezultaturile celei mai frumoșe în răgușeală, catarrhe, branchite, iritațiuni de peptu, etc. — Depositul în principalele farmacii.

CAPSULE VEGETALE CU MATICO

Aceste capsule ău învelișul de gluten, conțin balsamul de copahu asociate esenței de Matico (arbore din Peru) și constituie unu remediu contra gonorrhiei și sculamenteloru de orî ce natură. Elle lucrează fără a osteni stomachul, nu provôca nici o dată greață și alte neplăcute care se produc în totu d'ăuna prin capsulele gelatinose care conțin balsamul de copahu în stare liquidă și ău avantajul de a nu comunica urinilor mirosu. În virtutea acestoru diferite titluri eile sunt superioare capsulelor de cubebă, de copahu, etc., și de aceia cea mai mare parte din medicii din Paris și din streinătate ău renunțat la orî ce altă medicațiune. — Trebuie cerut în totu d'ăuna semnătura GRIMAULT et Cie pe fie care flaconu. — Depositul în principalele farmacii.

SERVICIUL DE IARNA

CALEA FERATA A STATULUI

MERSUL TRENURILOR PE LINIA BUCURESCI-GIURGIU (SMARDA

VALABIL DE LA 10/22 OCTOMBRE 1876 PENE LA NOUI DISPOZIȚIUNI

BUCURESCI-GIURGIU					GIURGIU-BUCURESCI				
KILOMETRE de la BUCURESCI	STATIUNILE	ARETAREA TRENURILOR			KILOMETRE de la GIURGIU	STATIUNILE	ARETAREA TRENURILOR		
		TRENURI MIXTE		TREN facultativ de mărfuri			TRENURI MIXTE		TREN facultativ de mărfuri
		Nr. 1	Nr. 3	Nr. 103			Nr. 2	Nr. 4	Nr. 103
		ORE MIN	ORE MIN	ORE MIN			ORE MIN	ORE MIN	ORE MIN
	BUCURESCI restaurant	Dimin.	Sera	Amădă-di		Smârda	Dimin.	D.-am	12 10
8.200	Jilava	9 15	5 10	12 45			4 37		
12.600	Sintesci (halta)	9 35	5 30	1 08	5.000	GIURGIU	4 47		12 20
17.400	Vidra	9 43	5 38			Bufet Sosire	9 00	4 57	12 30
24.400	Gradisce (halta)	9 56	5 52	1 33	12.750	Frătesci	9 14	5 11	12 50
					26.200	Bănăsa	9 48	5 45	1 42
28.770	COMANA	10 09	6 05		43.500	COMANA	10 16	6 13	2 17
	Bufet Sosire	10 17	6 13	1 59		Bufet Sosire	10 26	6 23	2 37
	Plecare	10 27	6 23	2 19	47.600	Grădisce (halta)	10 35	6 32	
45.800	Bănăsa	11 03	7 03	3 14	54.400	Vidra	10 51	6 48	3 05
59.250	Frătesci	11 28	7 26	3 43	59.400	Sintesci (halta)	11 02	6 59	
67.000	GIURGIU	11 40	7 38	4 01	63.800	Jilava	11 12	7 10	3 30
	Bufet Sosire	11 50	Sera	4 11	72.000	BUCURESCI restaurant	11 27	7 25	3 49
72.000	Smârda	12 —		4 21			Dimin.	Sera	D. amădă-di
		Amădă-di		Dupe-amădă					

Trenurile Nr. 103 și 104 vor circula obligator în zilele de Mercuria și Sâmbăta luând și călătorii de cl. și II pene la încetarea circulațiunii vapoarelor accelerate.

LEGATURI

A. CU LINIA DE NORD.

Cursă directă între Viena-Constantinopole și vice-versa
MERCUREA ȘI SÂMBATA.

1. Cursa Viena-Constantinopole:

Sosire la gara Tergoviște în ora 8—30 a. m. cu trenul accelerat Nr. 2.
Sosire în Filaret „ „ 9 — cu trenul local.
Plecarea din gara Filaret la ora 9—15 cu trenul Nr. 1.

2. Cursa Constantinopole-Viena:

Sosire în Giurgiu (Smârda) la 4 ore cu vapor local din Rusciuk.
Sosire în București, gara Filaret, cu trenul Nr. 4, la ora 7—25 m. sera.
Plecarea din gara Filaret la ora 7 și 30 m. cu trenul local.
Sosire în gara Tergoviște la ora 7 și 45 minute.
Plecarea din „ „ 8 și 15 m. cu trenul accelerat.

3. Trenul Nr. 2:

Cu trenul mixt Nr. 17 spre Pitești.

4. Trenul Nr. 104 și 4:

Cu trenul accelerat Nr. 1, la ora 8 15 minute, la Brăila-Galați, Roman, Iași-Suceava, Viena, Berlin, Paris, Petersburg.

5. Trenul Nr. 1:

Cu trenul accelerat Nr. 2, care sosese din Viena, Lemberg, Suceava, Roman, Galați, Brăila, la ora 8 și 30 minute dimineața,

6. Trenul Nr. 3:

Cu trenul Nr. 6, de călători care sosese din Galați la Brăila la ora 4 și 30 minute, dupe amădă-di.

B. CU VAPOARE DANUBIENE LA GIURGIU.

1. Cu vapoare accelerate.

1). Sosind la Giurgiu din sus Mercuria și Sâmbăta, la orele 12 a. m. trenul No. 104.
2). Plecând de la Giurgiu în sus Mercuria și Sâmbăta, la orele 6 sera, trenul Nr. 1 și 103.

2. Cu vapoare de posta la Giurgiu.

1). Sosind la Giurgiu din sus: a) Mercuria trenul Nr. 104. b) Sâmbăta trenul No. 2. c) Lună și Vineri trenul No. 4.
2). Plecând de la Giurgiu în sus: a) Marți și Vineri trenul Nr.

C. CU CALEA FERATA OTOMANA.

MERCUREA ȘI SÂMBATA.

Trenul No. 1.

Cu trenul de postă care pleacă la ora 1 și 40 minute p. m., din Rusciuk la Varna.

Trenul Nr. 4.

Cu trenul de postă care sosese în Rusciuk din Varna la orele 3 p. m.

DIRECTIA DE EXPLOATARE.